

ஆனந்தபோதினி

ஒரு சிறந்த மாதாந்தத்

தமிழ்ச் சஞ்சிகை.

—306—

“எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ட தறிவு” —திருவள்ளுவர்.

(தொகுதி 22.)

தாதுவரு ஆடிமீ முதல் ஈசுவரவரு
ஆனிமீ வரையில்

1936வரு ஜூலைமீ முதல் 1937வரு ஜூன்மீ வரையில்

நா. முனிசாமி முதலியார்,

“ஆனந்தபோதினி” ஆபீஸ்,

நெ. 6, லாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு,

செனகார்பேட்டை, மதுரை.

All Rights Reserved.

காலிகோ பைண்ட் }
விலை ரூபா 1—6—0 }

1937 ஜூன் 15 வரை.

GOLDEN OPINIONS

Madras, 28th Nov. 1915. }
THOTTAKADU HOUSE. } (Sd.) T. RAMAKRISHNA PILLAY.

NUNGAMBAKKAM, }
Madras, 5th Dec. 1915. } (Sd.) A. C. PRANATARTIHARA IYER.

V. SUBRAMANIA AIYAR,
F.N. S.A. (Don.), F.C.I. (Birm.)

22-ம் வருடத்திய விஷய அட்டவணை.

விஷயங்கள்	பக்கங்கள்
கடவுள் வணக்கம் ...	1,81,161,241,321,401,481, 563,643,723,803,883
அரும்பொருள் விளக்கம் ...	2,82,162,242,322,402,482, 564,644,724,804,884
தலை அங்கம்	
ஆனந்தபோதினியின் 22-வது ஆண்டு ...	3
பிரஜா உரிமைச் சங்கம் ...	5
ஆனந்தபோதினியின் 22-ம் ஆண்டு	
வாழ்த்துப்பாக்கள் ...	8
மதம் என்ன சட்டையா? ...	83
பட்டதாரிகளுக்கு அறிவுரை ...	163
பண்டித றோடு சென்னை விஜயம் ...	243
இந்து-மூஸ்லீம் போராட்டம் ...	323
இந்து மதத்துக்கு விமோசனம் ...	403
பெய்ஸ்பூரில் தேசியத் திருவிழா ...	483
தமிழ் மக்களுக்குச் சோதனை காலம் ...	565
வெற்றியின் படிப்பினை ...	645
ஈசன் செயல் ...	725
விஞ்ஞானியின் அறிவுரை ...	805
பத்திரிகையும் மக்களும் ...	885
மாணவர் பகுதி	
41. ஐரோப்பாவைக் கலக்கிய பிரஞ்சுப் புரட்சி ...	21
42. பிரஞ்சுப் புரட்சியின் போதும் சொடுமைகளும்	
43. இங்கிலாந்தும் பிரஞ்சுப் புரட்சியும்	
44. ரெப்போலியனுடன் நடத்திய மரபெரும் போராட்டம்	222
	297

விஷயங்கள்	பக்கங்கள்
45. தீபகல்ப யுத்தமும் நெப்போலியன் வீழ்ச்சியும் ...	355
46. இங்கிலாந்தில் தொழில் முறைப் புரட்சி ...	425
47. வெஸ்லி சகோதரர்களும் புனருத்தாரண வேலைத் திட்டங்களும் ...	516
48. ஐர்லாந்து இங்கிலாந்துடன் பிணைக்கப்பட்ட விபரம் ...	602
49. பார்லிமெண்டின் அமைப்பு முறை சீர்திருத்த முயற்சிகள் ...	677
49. II பார்லிமெண்ட் சீர்திருத்தங்கள் ...	755
50. ஐர்லாந்து வாகனங்களின் சுய ஆட்சி போராட்டம் ...	837
51. இங்கிலாந்தின் பிரத்யக் காலத்திய ஐரோப்பிய நடவடிக்கைகள் ...	909
"மணிமேகலை" ஆராய்ச்சி ...	80,115,209,437,497,745,85
பழந்தமிழ் நாடும் பாரதியாரும் ...	851
பொதுமறைப் பெருமை ...	17
பகவதாராதனம் ...	26
பத்துப் பாட்டும் கரிகாலனும் ...	39
சமயம் தத்துவம்—பிரம் சூத்திரம் ...	45
பாரதி சித்திரம் ...	10,89,569
கண்ணன்—என் ஆண்டான் ...	51
"கண்ணம்மா—எனது குலதெய்வம் ...	105
மாதர் உலகம் ...	
ஒளவையார் ...	55,129,208,257,349,448,
புராணப் புதைபல்கள் ...	580,665,775,819,890
சாங்கிய தரிசனம் ...	62,119,213,264,873,417,
சுபுத்திரன் வல்லாறு ...	521
பொருள் தூல ...	67,145,227,306,386,465,
	548,686,708,787,872,941
	97,177,278,343,449,511,
	593,670,789
	124,199,268,383,408,490,
	578,653,834,896

விஷயங்கள்	பக்கங்கள்
சிறுகதை	
சந்திரா ...	535
வஸந்தாவின் திருமணம் ...	628
கண்ணப்பன் ஓர் ஹரிஜன இளைஞன் ..	681
பட்டிக்காட்டு பார்வதி ...	830
மாப்பிள்ளை மன்னாச்சாமி ...	918
விசித்திர விநோதம் ...	389,470,553,712,791
பிரபஞ்ச விநோதம் ...	148,309,391,555,737,817
சிறுமணித்தாட்டு ...	149,310,392,556,738,818
சூசிரியர் குறிப்புக்கள் ...	71,150,231,311,472,557;
	639,714,793,875,950
நாவல் — லக்ஷ்மிபாய் அல்லது ஆற்	
காட்டு முற்றுகை ...	74,155,235,315,396,475
மாணா விநோதி (தொடர் கதை) ...	717,796,873,956
"ஆனந்தபோதினி" பதிப்புக்கள் ...	80,160,240,320,400,480
	562,642,722,802,882,962
கண்ணன் திருவிளையாடல் தத்துவம் ...	94
வருக! ஆனந்தனே வருக!! (பாட்டு) ...	95
ஆனந்தனுக்கு வாழ்த்து ...	96
விவசாயத்தின் சிறப்பு ...	127
நாவலாசிரியை ஸ்ரீமதி. எலினர் ...	134
மாணவர்களும்—சினிமாவும் ...	137
அபலையின் அதிருஷ்டம் ...	139
மஹாத்மா மணிமொழி ...	143
மழை (பாட்டு) ...	168
ஒங்கார தத்துவம் ...	169
நெப்போலியனது மொழிகள் ...	173
நிலையாச் செல்வம் ...	175
உன்னத்தினின்றும் கிளர்ந்தெழுந்த வீரம் ...	184
மணிவாசகர் வீர சைவரா? ...	193
வேதாந்த சாஸ்திரார்த்த வாக்யாயித்ரம் 400 ...	219
இரணியன் மனமும் மாயவன் செய்கையும் ...	247
பணம்பற்றி மணமா ...	254
மருந்துச் செடிகளும் மூலிகைகளும் ...	263
நகர மக்களின் படாடோபம் ...	271
சந்திராக்கிரகம் ...	281
காளமேகப் புலவர் ...	286
"கண்ணா! அபயம்" ...	288
விவேகானந்த சுவாமிகள் ...	289

விஷயங்கள்	பக்கங்கள்
துஷ்டர் சேர்க்கை நஷ்டம் விளைக் கும் (பாட்டு) ...	291
சேக்கிழார் ...	101
"சேக்கிழார் உவமை மாண்பு" ...	302
சேக்கிழாரும் இயற்கைக் காட்சியும் ...	363
சேக்கிழாரும் இயற்கையும் ...	456
திருவிளக்குத் திருவிழா ...	328
சிறுர் விளையாட்டு ...	334
பன்னிரு ஜோதி லிங்கங்கள் ...	337
உயர்வும் தாழ்வும் ...	359
நம்பிக்கையின் சக்தி ...	365
தந்தை பிரிவால் தனயன் வாடல் ...	370
தமிழரும் இலக்கிய வளர்ச்சியும் ...	379
தென்னுப்பிரிக்காவில் தமிழன்பர் ...	385
தமிழ்ப் பெரியார்கள் மறைவு ...	407
மார்கழி மாதத்தின் மகிமை ...	411
காலப் பொழுதினிலே ...	432
வையை யாறு ...	455
ஒரு பறவையின் இயற்கைத் தொண்டு ...	461
ஹேமரின் அனுபவ மொழிகள் ...	468
பொங்கலோ! பொங்கல்! ...	489
தன்மதிப்பு ...	494
கருடவாகனையே மணப்பேன் ...	501
கிளி விடு தூது ...	508
அருணகிரிநாதர் ...	508
அப்பரின் அமுத மொழிகள் ...	525
பண்டைத் தமிழ்ப் பாவலரும் பாவை யர் வருணையும் ...	527
இயற்கை சுச வாழ்வு ...	530
குரவைக் கூத்து ...	546
இசைக் குயில் (பாட்டு) ...	578
கடல்படு திரவியம் ...	579
சங்கப் புலவரின் தங்கம் ...	586
மைசூர் மன்னர்களும் வீர சைவமும் ...	599
மதத் துவேஷம் ...	607
ஒரு மங்கையின் ஏக்கம் ...	611
வைத்தியம் ...	616, 684
சாணாசம் ...	620
மாணும் வேடனும் ...	681

விஷயங்கள்.	பக்கங்கள்.
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் மொழிகள் ...	633
தமிழும் கிறிஸ்தவமும் ...	634
அதிருஷ்டமும் கர்மாவின் சம்பந்தமும் ...	650
வைஷ்ணவ ஆசார்யர் பிரபாவம் ...	655
திருமண ஓலை ...	659
ஆகாசத் திரையின் அதிசயம் ...	689
மதி மிகுந்த குயில்கள் (பாட்டு) ...	698
ஆண் பெண் சமுத்தவம் ...	702
விவசாயத்தின் மகிமை ...	706
சகோதர வாஞ்சை ...	730
வள்ளுவரும் சிவப்பிரகாசரும் ...	733
பாதன் பெற்ற புகழ் ...	753
கோழி வளர்த்தல் ...	760
விரதம் ...	764
ஐய நீக்கம் ...	766
இசைத்தாயின் காட்சி (பாட்டு) ...	770
தேசபக்தன் கனகசபை ...	781
சுசுவர வருட வாழ்த்து ...	816
நெஞ்சுவிடு தூது ...	825
இயற்கையால் மகன் கற்புது ...	842
கடவுள் முன்னிலையில் காதல் ...	843
புறநானூற்றுப் புதையல்கள் ...	847
'போட்டுக்கோ-முட்டாக்கு ...	859
கல்லி சிந்தித்தம் ...	866
சேயர்கட்டு ஒரு வேண்டுகோள் ...	810, 889
அன்னியின் முறைவீடு ...	899
காதற்கோலம் அல்லது அம்மிகாபதி ...	905
கோக்கெனும் பாசம் ...	914
காரிமொரின் கவித்திரம் ...	922
பறவையின் விரகதாபம் ...	924
"தேவதாசி" ...	929
நந்தப்பன் திருவிடைமருதூர் ...	937
தூல் நிலையப் பிரசாரம் ...	947
பூங்கிளி (பாட்டு) ...	948

புதிய நாவல்!

புதிய நாவல்!

வெளிவந்துவிட்டது!

வெளிவந்துவிட்டது!

நீங்கள் நீண்ட நாளாக எதிர்பார்த்திருந்த
ஸ்ரீமான்-ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் எழுதிய

அரகுர் இலக்ஷ்மணன்

அல்லது

அதியற்புதக் கள்ளன்

என்னும் புதிய நாவல் தயாராய்விட்டது.

இந்நாவலில் அரகுர் இலக்ஷ்மணனது சாமர்த்தியச் செயல்களும், அதி-
மத் திருட்டுகளும், காங்க என்ஜினீரும், தாதன நீர்மூழ்கிச் சுப்பன்ச் செய்யு-
முறைகளைத் தெரிந்தவருமான லோகநாயகன் என்பவர் என்ன ஆனார் என்-
பதைப் போலீஸாரும், துப்பறியவர்களும் கண்டு பிடிக்க முடியாமலிருக்க-
திலிருந்து இலக்ஷ்மணன் அவ்வண்ணமையக் கண்டு பிடிப்பதும், கொலைகா-
ரான எத்தர வீரண்ணியும் அவனது சகோதரன் அழகப்பனையும் கண்டு
கவர்த்த உண்மை யறிவதும், சிறையிலிருந்தவாதே ஒரு பிரபுவின் வீட்டில்
கொண்ட யடிப்பதும், தான் செய்யும் களவுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாதா-
துப்பறியவர்களைத் திட்டாடவைப்பதும், இலக்ஷ்மணன் கல்லம்மாள் மீது
காதல்கொண்டு மயங்குவதும், பிரசித்திபெற்ற துப்பறியுந் நெகம் ஆனந்த
லிங்கின் அரிய முயற்சியும், கடைசியில் அரகுர் இலக்ஷ்மணனே கொல்லையடிப்-
பதை விட்டுத் துப்பறியும் தொழிலில் ஈடுபட்டுப் பிரசித்தி பெறுவதும் படி-
சப் படிக்க இன்பத்தைப் பயக்கும். சொற்ப பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டிருந்-
தென. உடனே ஆர்டருக்கு முந்தங்கள். சுமார் 600 பக்கங்கள் கொண்ட.

இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

கிருஷ்ணா ஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சீடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமர்த்தியங்களும், வீரநீ-
தகளங்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்தி-
சிறிகளும், செலவான் கேடு கிளைப்பான் என்பதற் கென்க சித்திரியோடு
உடன பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும்
உட்கிடந்த.

இதன் விலை ரூபா 14.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், நாயல்பேட்டி ரூ 167, உதகான்.

உ-
தம்
பாப்பிரதம்மனே எம்)

ஆனந்தபோதினி

"எப்போது னேத்தன்மைத் தாயினு மப்போதுன்
மெய்ப்போதுள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	நாகவாணு ஆனிமீ கட	பகுதி
22	1937 ஆ ஐ. ஜூன்மீ 14	12

கடவுள் வணக்கம்.

திருவே என் செல்வமே தேனே! வாணே

செழுஞ்சுடரே! செழுஞ்சுடர் கற்சோதி மிக்க
உருவே என் உறவே ஊனே ஊனின்
உன்னமே உன்னத்தின் உன்னை கின்ற
கருவே கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் நீகாவாய்
அருவாய வல்லினைகோய் அடையா வண்ணம்
ஆவநென் துறையுறையும் அமர் ஏதே. (1)

வானகாடனே வழித்தனை மருத்தே மரிகா
மணியே மறைப் பொருளே
எனமாய் எயிற் துறையும் என்யும்
கடுதாங்கிய மார்பு உடையானே
ஆன்மெய் பாலதவிர் ஆட்டுகே தானே
அன்பனே திருவாகு துறையுள்
ஆனையே என் அஞ்சல்என்ற அருவாய்
யாரனைக்கு உறவு அமர்என் ஏதே. (2)

காடகத்தால் உன் அடியார் போல்ககத்த காங்கடுவே
வீடகத்தே புருத்திடுவான் மிகப்பெரிதும் வினாசென்றேன்
ஆடகத்திற் மணிகருன்றே இடையரு அன்புஉனக்குகள்
காடகத்தே கின்றருந் தத்தருன் எம் உடையானே. (3)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் பிறவி கோழை நீக்குமாறு இதைவினை வேண்டுகொள்.

(இ-ள்.) கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை வாய்ந்த அழகுப் பிழம்பே! என்னுடைய செல்வமே! தேன் போன்று இனிப்பவனே! தேவர்களால் வணங்கப்படும் பேரொளியே! கடர் மிகுந்த ஜெஜ்ஜோதி மயமான திருவுருவமே! என்னுடைய ஆன்ம பந்தவே! சடப் பொருளே! சடப் பொருளில் நிலவும் மனமே! மனத்தினுள்ளே தீற்ற கருவே! கற்ப கமே! கண்ணே! கண்ணிலுளவும் கருமையான மணியே! கரு மணியில் ஆடும் பாவையே! குளிர்ச்சி பொருந்திய திருவாவடு துறையுள் எழுந்தருளி யிருக்கும் நிலைவே! அருவமாயுள்ள எல்லினை, தீவினை என்னும் இரு கோய் களும் அடையாவாறு நீ என்னைக் காத்தருள்வாயாக. (எ-று.)

மக்கட்கு ஒன்றாயும் உடனாயும் வேறாயும் இருந்தும் இருவினைகளால் அவர்கள் அவதியுறுப்படி பார்த்துக் கொண்டிருப்பது சியாயமா? என்று இப் பாட்டின் வாயிலாக மறைமுகமாகக் கேட்கிறார்.

2. இதனால் ஆண்டவனைத் தஞ்சமளிக்க வேண்டுகொள்.

(இ-ள்.) மோட்ச லோகத்துக்கு அபிப்பதியே! வழித்துணைவனாகவும் அருமருந்தாகவும் விளங்குபவனே! மாசு மறுவற்ற மாணிக்க மணியே! நான் மகாத்மியின் உட்பொருளாய் விளங்குபவனே! விராசத்தின் விரிந்த பல்பையும், உர்மத்தின் எலும்பையும் அணியாக அணிந்த மார்பினனே! பசுவின் - செய் பால் தயிர் ஆகியவைகளால் அபிஷேகஞ் செய்யப்படுவதை விருப்பமாக ஏற் துக் கொள்பவனே! அன்புருவானவனே! திருவாவடுதறையுள் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஆண்டவனே! அமரர்கள் நிலைவே! நீ அல்லாது எனக்கு வேறு யார் உதவு? ஆதலால் தமியனாகிய என்னை அஞ்சேல் என்று அபயம் கொடுத்த ஆட்சொண்டருள்வாய். (எ-று.)

ஆண்டவனையே உயிர்கள் உறவாகக் கொண்டு உய்யவேண்டு மென்பார், "யார் எனக்கு உதவு" என்று அருளினார்.

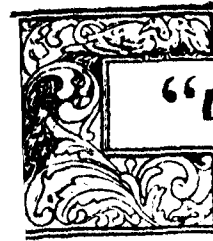
3. இதனால், கடவுளிடத்தே போன்புண்டாகச் செய்யவேண்டுகொள்.

(இ-ள்.) அடியேனை உடைமைப் பொருளாகவுடைய பெருமானே! வேஷத்தால், உன்னுடைய உண்மை யடியார்களைப்போல நான் கடித்து இடைகளில் மோட்சலோகத்துக்குச் செல்வதற்கு மிகவும் அதிகமாகத் துரி தப்பட்டு கிற்கின்றேன்; (அவ்வாறு நான் ஆஷாடபூதிதனமாக நடந்து கொண்டாலும்) மாற்றில்லாப் பசும்பொன்னில் பதிக்சப்பட்டு நெச் தொளிரும் வைமணிமலையே! உன்னிடத்தில் இடையறாப் போன்பு என் மனதில் ஏற்படும்படி திருவருள் புரிவாயாக. (எ-று.)

வெண்ணீதும் ருத்திராக்கமும் மேலுக்கு அணிந்திருந்தாலும் உன்னை வஞ்சகத்துப்புடைய ஆஷாடபூதிகள் பலர் மெய்யடியார் ஈடுவே எனது இருந்த, அவர்களைப்போல கடித்த பிறரை ஏமாற்றித் தங்கனையும் ஏமாற் திக் கொள்கிறார்கள் என்னும் உண்மையை விளக்குவார், அப்போலி வேட தாரிகளின் பொய்த்தன்மையைத் தன்மீதேற்றி, "காடகத்தால் உன் அடியார் போல் கடித்த.....விடைகின்றேன்" என்று உறி யருளினார்.

மக்களும் பத்திரிகையும்

பத்திரிகை

“பத்திரிகைக்கும் பொதுமக்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு மிக நெருங்கியது. ஆர்ஜனம் சற்றே காரியகரமானதல்ல. குரியனக்கும் நிலத்திற்கும், தரைக்கும் தண்ணீருக்கும், உடலுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள சம்பந்தத் தைப் போல் இதுவும் கிவரிசக முடியாதது. இத் தொடர்பு காலத்திற்கும், இடத்திற்கும், சந்தர்ப்பத்திற்கும் ஏற்ற வாயு வளர்ந்த வங்கிருக்கிறது. பத்திரிகை எப்போது ஒரு உருவமாகத் தோன்றிய தென்பது சரித்திர பூர்வ மான விஷயமே. தேவை ஏற்பட்ட போது பத்திரிகை தோன்றியது. தேவை அதிகரித்த இடங்களில் அது வளர்ச்சி பெற்றது. அரசியல் அதிகாரம் ஒரு விரிபு மிகுந்த பலருடைய கைக்கு மாறியபோது பத்திரிகைக்கு அவசியமேற்பட்டது. பத்திரிகை வளர்ச்சி ஜனநாயக வளர்ச்சியை அதுசரித்ததாக இருந்திருக்கிறது. உண்மை யில் ஒரு தேசத்தில் ஜனநாயகம் எவ்வளவு தூரம் பாயியிரு க்கிற தென்பதை அங்கு பத்திரிகைகளின் செல்வாக்கைக் கொண்டு அளவிட முடியும். ஜனநாயக மென்பது ஜனங்க ளுடைய உண்மைக்காக அவர்களே அதிகாரத்தைச் செலுத் துவது. பிரதிநிதித்தாபனங்களின் மூலமும் பொதுப்பாட்டி மூலமும் இது சாத்தியமாகிறது. ஓட்டர்கள் விஷயங் களை பற்றித் தூக்கிவெதையா யிருப்பது இம் முறைக்கு அவ் தியாயமாகும். அவ் வழியில் தான் பத்திரிகை உபயோகப் படுகிறது. வயது வந்தவர்களுக்குக் கல்வி போதிற்கும் வழியில் அதன் உபயோகம் மிகவும் மதிக்கப்படுகிறது. இதனால் பத்திரிகைகள் உலகத்தில் எங்கேகூட சக்தி யாகக் கருதப்படுகிறது.”

1-ம் "சுதேசமித்திரன்" ஆசிரியர் திரு. வி. சூர். ஸ்ரீநிவாசன்

சென்னை பீரமேஸன் மண்டபத்தில் சென்னை ரோட்டரி கிளப் பின் சார்பாக நடைபெற்ற கூட்டத்தில், “பத்திரிகைகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தம்” என்பது பற்றிப் பிரச்சுங்கு செய்கையில் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுப் பேசினார். இது மிகவும் உண்மையான விஷய மென்பதை வாசகர்களுக்கு எடுத்துக் கூற வேண்டியதில்லை. திரு. ஸ்ரீவிவாசன் கூறியிருப்பது போல், பத்திரிகைகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு எப்போதும் இருந்து வந்திருக்கிறது. தற்போதுள்ள உருவத்தில் பத்திரிகைகள் முற்காலத்தில் இவ்வாறு இருப்பினும், இன்றைய பத்திரிகைத் தொழிலின் நோக்கம் அச் சமயத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும். இப்பத்திரிகைகள் கால தேச வர்த்தமானத்துக்கு ஏற்றவாறு மாறுதலும், அபிவிருத்தியும் அடைந்து வந்திருக்கின்றன.

ஆகிலாலத்தில் பத்திரிகை எந்த உயர்ந்த நோக்கத்தோடு-லட்சி பத்தோடு ஆரம்பிக்கப் பட்டதென்பது நமக்குத் திட்டமாகத் தெரியாது. இவ்விஷயத்தில் பலவிதமான அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன. ஆயினும், இப்போது பத்திரிகை என்பது பலவிதத்திலும் அபிவிருத்தியடைந்து ஒரு நல்ல உருவம் பெற்று விட்டது என்று துணிந்து கூறலாம்.

பொதுவாக, பத்திரிகை என்றால் என்ன? கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு ஆகிய நாற்றிசையிலும் நடக்கும் சம்பவங்களைச் செய்திகளை—தாங்கி வெளி வருவதே தினசரி பத்திரிகையின் இலட்சணமாகும். உலகின் பல பாகங்களிலும் நடைபெறும் அன்றைய செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வெளி வருகின்றன. பெரும்பாலும் செய்திகள் எல்லாம் உண்மையாக நடக்கும் சம்பவங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே நிகழ்பட்சபாதமின்றித் தாப்படுவதால் பத்திரிகையை ஒரு தந்தாவேஜ்பாகக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு கருதுவதால் தவறென்றமில்லை. பத்திரிகையின் முக்கியமான வேலையே செய்தியை ஜனங்க ளிடையே பரப்புவதாகையால், புதிதாக உள்ள தெல்லாம் அதற்குச் செய்தியென்று பெயர் கொடுத்து அழைக்கலாம். ஆனால் புதிதாக உள்ளதெல்லாம் படிப்பதற்கு எவ்வாறாய் முடையதாகவோ, உணர்ச்சி புண்பெண்ணக் கூடியதாகவோ இருப்பதில்லை. மனிதர், காலம், இடம், சந்தர்ப்பம் முதலியவற்றை யணுசரித்தே செய்திக்கு மதிப்புண்டாகிறது.

பத்திரிகை வெளியிடுவது செய்திகள் மட்டுமல்ல, அதற்கு வேறு பொறுப்புக்களும் இருக்கின்றன. செய்திகளை வெளியிடுவதோடு, பொதுஜன அபிப்பிராயத்தையும் பத்திரிகை திட்டித் தாவேண்டியது அவசியமாகும். செய்திகளை வெளியிடுவதிலிருந்தே இவ்வித பொறுப்புக்களும் ஏற்படுகின்றன. ஒரு செய்தி முக்கியமானதா யிருந்தால், அதைப் பற்றிய முழு விவரத்தையும் பொது மக்கள் தெரிந்து கொள்

ளமாறு விவரமாக எழுத வேண்டியது பத்திரிகையின் இன்றியமைவாகக் கடமையாகிறது. இவ்விதம் ஒரு முக்கிய செய்தியை விரைவில் பாணப் படுத்தி பெழுதப் படும் கட்டுரையே பத்திரிகையின் தலைவங்கம் என்று வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இது பெரும்பாலும் பத்திரிகாரியரின் அதாவது பத்திரிகையை நடத்துபவரின் அபிப்பிராயமாகும். இத்துடன், பத்திரிகை படிக்கும் மக்களும் தங்களுக்கு முக்கிய மெனத் தோன்றிய செய்திகளைப் பற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கலாம். அவ்விதம் பத்திரிகை படிக்கும் மக்கள் அதாவது வாசகர்களால் எழுதி யனுப்பப் படும் அபிப்பிராயங்கள் பத்திரிகாரியால் மேற் பார்வையிடப்பட்டு, “கடிதங்கள்” என்னும் தலைப்பின் கீழ் வெளிவரும். இதுவே யன்றி, சிறந்த அறிஞர்களைக் கொண்டு அன்ற வெளியான செய்தியின் முக்கிய நிகழ்ச்சி, உலக நிலைமை, அரசியல் நிலைமை, சமூக நிலைமை முதலியவைகளில் ஏதாவதும் ஒன்றைப் பற்றித் தனிக் கட்டுரை எழுதமாறு செய்து வெளியிடுவது மற்றொரு முறையாகும். இவற்றை பெல்லாம் கொண்டு பார்த்தால், பத்திரிகை என்பது உலகச் செய்திகளும், பொதுஜன அபிப்பிராயங்களுந் தாங்கி வெளிவரும் புதினத் தாளாகும் என்று காம் முடிவுகட்டி விடலாம்.

ஆரம்ப கால பத்திரிகையின் நோக்கம் எவ்விதம் இருப்பினும், காலடைவில் பத்திரிகைகள் உலகச் செய்திகளோடு பொதுஜன அபிப்பிராயம், போற்றிற் கருத்த முதலியவைகளுக்கும் பிரதம ஸ்தானம் அளித்த வாலாயின. ஆகவே, காலப் போக்கில், பத்திரிகைகள் இரு பிரிவாகப் பிரிந்தன. ஒரு சில பத்திரிகைகள் செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும், வேறு சில பத்திரிகைகள் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தக்கு அதிக இடம் கொடுத்தும் வெளிவரலாயின. இப்போது வழங்கும் முறையில் பார்த்தால் முதற் பிரிவு பத்திரிகைகளை, ‘தினசரிப் பத்திரிகை’களென்றும், இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்த பத்திரிகைகளை ‘ஸஞ்சிகைகள்’ என்றும் காம் அழைக்கலாம். ஆரம்பத்தில் ஒருவர் கருத்தை மற்றொருவர் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஏற்றதாக அதாவது அபிப்பிராயம் தெரிவிப்பவைகளாக ஏற்பட்ட பத்திரிகை, காலச் சக்கிரத்தின் வேகத்தால் செய்திகளை வெளியிடுவது முதலிய பலவித மாறுதலை யடைந்து, பலவகைகளிலும் பொதுஜன செல்வாக்கைப் பெற்று விட்டது. “நவீன வாழ்க்கையில் பத்திரிகை மக்களின் தினசரி தேவைகளில் ஒன்றாகி விட்டது” என்று திரு. ஸ்ரீவிவாசன் கூறியிருப்பது முற்றிலும் பொருத்தமாகும். மக்களிடையே ஒரு பத்திரிகை பெறும் செல்வாக்கு அதன் ஆசிரியர் தன் கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் உணர்ந்து நடத்தும் விதத்தைப் பொறுத்ததாகும். பத்திரிகாரியர் பதவியை வகிப்பவர்களுக்குத் தெளிந்த அறிவும், ஆழ்ந்த உலகாணுபவமும், நேர்மையும், நடுவு நிலைமையும், தீர்க்க தரிசனமும் முக்கியமாக இருக்கவேண்டும்.

இவ்விதப் பண்புகள் ஒரு சிறிது மில்லாதவர்கள் பத்திரிகாசிரியர் களாவதற்குத் தகுதியற்றவர்கள் ளாவர். அத்தகையோர் பத்திரிகாசிரி யர்களாக வருவது ஜனசமூகத்துக்கே மிகவும் அபாயகரமானதாகும்.

நம் தமிழ்நாட்டில் சுமார் பத்து இருபது வருடங்களுக்கு முன் இருந்ததை விட பத்திரிகைகளுக்கு இப்போது பொது மக்களிடையே சிறிது செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது அமைபாது. இன்னும் போதாது கிடைக்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் பத்திரிகையின் ஆரம்பகாலம் அதன் உற்பத்தியாளர்களுக்கு மிகவும் சமமாகவே இருந்தது. காலஞ் சென்ற ஸ்ரீமான் கள் ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர், எம். விராகவாச்சாரியார், ஸி. கருணாசர மேனன், எஸ். கஸ்தூரி ரங்க ஐயங்கார், ஏ. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் முதலியவர்கள் ஜன சமூகத்திற் குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு பெரு கோட்கோடேயே "இந்த" "சுதேசமித்திரன்" முதலிய பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்து நடத்தினார்கள். அவர்கள் விதைத்த விதைதான் இன்று தமிழ் நாட்டில் பத்திரிகைகள் செல்வாக்கு பெறவதற்கு நிலைக்கானது யிருக்கிறது.

இவ்வுகையில் நாமும் சென்ற இருபத்திரண்டு வருடங்களாக நமது "ஆனந்தன்" வாயிலாகப் பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்து வந்திருக்கிறோம் என்று கூறின் தற்புகழ்ச்சி யாகாது. தமிழ் பத்திரிகைகள் இரண்டொன்றே விலகி வந்த காலத்தில்—அதிகச் செலவில் பத்திரிகைகள் நடத்தப்படவேண்டி யிருந்ததால், பத்திரி கையின் விலை அதிகமாக வைத்த கிறப்பின செய்யப்பட்டு வந்த காலத்தில்—சாதாரண ஏழை மகனும் வாங்கிப் படிக்கக்கூடியவாறு மிகக் குறைந்த சந்தாவாகிய ஒரு ரூபாயில் "ஆனந்தன்" ஆரம்பித்து கால தேச வர்த்தமானத்திற் கேற்ப சகல விஷயங்களைப் பற்றித் தாங்களே மாதந்தோறும் ஒழுங்காக வெளியிட்டு வந்திருக்கிறோம். ஒரு தமிழ் மாதப் பத்திரிகை முதன் முதலாகப் பல்லாயிரக் கணக்கான சந்தா தாரர்களைப் பெற்று நடந்து வந்ததென்றால், அது நமது "ஆனந்த போதினி"யே யாகும். இன்று தமிழ்நாட்டில் சிறந்த எழுத்தாளர் களாக விளங்கி வருபவர்களில் பலர் நம் "ஆனந்தன்" வாசகர்களே யாவர். இங்ஙனம் பல வகையிலும் சீரிய முறையில் நடந்து இருபத்தி ண்டாவது ஸ்திரீதிபடைந்த நமது 'ஆனந்தனு'க்கு வருஷ ஆடிமாத முகலில் இருபத்து மூன்றாவது வயது பிறக்கிறது. ஆகவே, 'ஆனந்தன்' நவ்வாவேற்கு முறையில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்தனை வருடங் களாகப் போன்று கொண்டு ஆதரித்து வந்ததால் போல், இனியும் ஆத ரித்து வருவார்கள் என்று நம்புகிறோம். சமடம், சாந்தியம், சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல், விஞ்ஞானம், ஹாஸ்யம், சிறு கதை முத லிய பல அணிகளைப் பூண்டு இதவரைவ்வ்வப் புத்தழகோடு "ஆனந்தன்" இனி வந்து கொண்டிருப்பான் என்று உறுதி கூறுகிறோம்.

நேயர்கட்கு ஒரு வேண்டுகோள்.

23-வது ஆண்டின் முன்னறிக்கை.

சிகழும் ஈஸ்வா வருஷம் ஆடித் திங்கள் 1-ம் தேதி (16-7-37) மது "ஆனந்தபோதினி" மாத சஞ்சிகைக்கு 23-வது ஆண்டு பிறக்கப் போகிறது. தமிழ் மக்களின் அன்பும் ஆதாரும் பெற்று நீண்ட நாட்களாக நின்ற விலவும் மாத சஞ்சிகைகளில் இது முதன்மை வாய்ந்ததாகும். மக்கள் வாழ்க்கை எல்லாத் துறையிலும் செழித் தோங்குமாறு செய்வதே "ஆனந்தபோதினி"யின் தனிப்பெரும் கோக்கம். வர்ப் போகும் 23-வது ஆண்டு முதல் வழக்கப்படி தமிழ் நாட்டில் பேரும் புகழும் பெற்று விளங்கும் தமிழ்ப்போற்றிஞர்; சமயப் போற்றிஞர் கட்டுரைகளும், புத்தம் புதிய அறிவூட்டும் ஏனைய கட்டுரை களும் "போதினி"யை அவ்வகரித்து எல்லாருக்கும் மகிழ்வுட்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். ஆதலால் "ஆனந்த போதினி"யின் பால் அன்பு பூண்டு ஆதரித்து வரும் சகோதர சகோ தரிகள் எல்லாரும் 23-வது ஆண்டின் சந்தாத் தொகையை நாளது ஈஸ்வா வருடம் ஆனித் திங்கள் 31-ம் தேதி 14—7—37க்குள் மணி யார்டர் மூலமாகவோ நேரிலோ எங்கட்குக் கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டுகின்றோம். சந்தாத் தொகையின் பொருட்டு வி. பி. பி. அனுப்புவதால் தபாற் செலவு 4 அணு மணியார்டர் கமிஷன் 2-அணு ஆக 6 அணு அதிகச் செலவும் சஞ்சிகை வந்து சேர விண் கால் தாமதமும் ஏற்படும். ஆகையால் எல்லாரும் மேற்குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் மணியார்டர் செய்து விடுவதுதான் உங்கட்கும் எங்கட் கும் இலாபமும் செளகரியமும் ஆகும். வி. பி. அனுப்புவதால் இன் னொரு சங்கடபயம் உண்டு. அதாவது வி. பி. வந்தால் ஏழு நாளைக்கு மேல் தபாலாயினில் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அதற்கு மேல் வி. பி.யை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றவர்கள் கள் 1-க்கு 2 அணு வீதம் தபால் தலை வாங்கி ஒட்டி விண்ணப்பித் துக் கொள்ளவேண்டும். அதுவும் பத்து நாளைக்கு மேல் தபாலாயி னில் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். இந்தச் சங்கடங்களை பெல்லாம் உத்தேசிக்கும் போது எல்லாரும் சந்தாத் தொகையை முன் பணமாக அனுப்பி ஆதரிப்பதே, நன்மை என்று தோன்றும். சிங்கப்பூர், பிளங்கு, பர்மா போன்ற வெளி நாடுகளுக்கு வி. பி. யே கிடைப்பாது.

குறிப்பு:—முன்பணம் அனுப்புவோர் பழைய சந்தாதார்களாயிருந் தால் மணியார்டர் கூபனில் தங்களுடைய சந்தா எண்ணக் குறிப் பிட்டு "23-வது ஆண்டுக்கு" என விவரம் எழுதவேண்டும். புதிய சந் தாதார்கள் "புதிய ஆண்டுக்கு" என்று விவரம் எழுதவேண்டும்.

இதாம்!

இதாம்!!

இதாம்!!!

சந்தாத் தொகையை மேற் குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் அனுப்பு கிறவர்களுக்கு எங்களது அடுத்த வேகுதாளி வருஷ "ஆனந்தபோ தினி" பஞ்சாங்கம் ஒன்று இனாமாக அனுப்பப்படும். மாணேஜர்.

ஒ ள வ ய ா ர்

——

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-அசலம்பிகை அம்மையார்.)

வல்லமை பேசேல் என்பது அடுத்த நீதி. இதற்கு உன்னுடைய சாமர்த்தியத்தை நீயே புசுத்து பேசாதே என்பது பொருள். தன் திறமையை எண்ண முற்படுங்கால் தன்னை யறியாமலே செருக்கு கால் கொள்ளும். இது சாதாரண இயற்கை. நான் என்பது எனதென்பது ஆகிய இரண்டுமே அறிவுடைய மனிதனையும் முன்னேற வொட்டாமல் தடுப்பவைகள். இதனை வடமொழி யறிஞர் அகங்கார, மமகாரங்களென்று கூறுவார். சாதாரண வழக்கில் அகங்கார முடையவனென்று கூறுவது எவரும் அறிந்ததே. தமிழ் நாட்டில் முன்னும் பின்னும் செத்திருந்தால் சடுகாடு தெரியும் என ஒரு பழமொழி வழங்குகிறது. இதில் விசேஷ பொருளமைதி புனது. இதை உபயோகிக்கும் பலர் இதன் உள்நுறையை ஊன்றி கோக்காமலிருக்கலாம். கோக்கினால் ஞானத்திறவு மறைமுகமாய் அதனுள் அமைந்த கிடப்பது புலனாகும்.

"மூன் என்பதுதான் நான் வல்லவன் என்றொழு முனைப்பு"

"மீன் என்பது என்னுடையது என்னும் தடிப்பு" ஆகிய இவ்விருவகை யுணர்ச்சிகளும் செத்திருந்தால் மோகத்தைச் சுட்ட ஞானமாகிய ஒளி உதயமாகும் என்பது அப் பழமொழியின் கருத்து. முன் தோன்றுவதாகிய செருக்கு வீழ்ச்சியற்றால் பின் தோன்றுவதற்கு இடமேயிராது. ஆதலினால் அன்னையார் வல்லமை பேசேல் என்ற ஒரே விஷயத்தை வற்புறுத்தியருளினர் போலும். இனி தன் வல்லமையை எடுத்துக் கூறவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் சிலவற்றையும் நன்னூலாசிரியர்,

"மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்
தன்னுடை யாற்றல் உணரா ரிடைவினும்
மன்னிய அவையிடை வெல்லுற பொழுதினும்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்
தன்னைப் புசுத்தலும் தரும் புலவோர்க்கே"

என்ற சூத்திரத்தினால் உணர்த்துகிறார். இதன் பொருள், அரசனது சபைக்கெழுதும் சீட்டுக் கவியிலும், தனது கல்வி வலிமையை அறியாதார்க்கு

எரிடத்திலும், பெரிய சபையில் வாதஞ்செய்து வெல்லும் பொழுதும், தன்னை எதிரி பழித்த காலத்திலும் தன்னைத் தான் புசுத்து பேசுதல் புலவனுக்குத் தரும் என்பது. இந்த வரிமையும் புலமை மிக்ருடையவர்களுக்கே உண்டென்பதை நினைவில் வைக்கவேண்டும்.

வரசலிக னானோர் அரசனது அவைக்கெழுதும் சீட்டுக் கவிகளில் தமது பெருமையைக் கூறுவதுபோலக் கடவுளர் முகத்தும் கூறுவர். துறைமக்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் வெங்கை நகர்ப் பிடாரிக் கெழுதிய

"திருந்து தமிழிலக்கண வைந்தினைக் கோவை

விருத்த கிரிச் செல்வர்க் கோதும்

பெருந்தகைமை யுடையம் யாம் விடுமோலை

வெங்கை நகர்ப் பிடாரி காண்க!

இரும்புவியில் ஒரு முருங்கைக் கொம்

பொடியாமற் காத்திருக்கும் நீ நம்

முருங்கைதனை வேலோடும் களைத்தனை

யென்ற லுனக்கு முறையோ சொல்லாய்"

என்ற சீட்டுக் கவியில் "பெருந்தகைமை யுடையம் யாம் விடுமோலை" என்று தனது மதிப்பை ஏற்றியும், வெங்கை நகர்ப்பிடாரி என்று பிடாரியின் மதிப்பை இறக்கியும் எழுதியிருப்பது காண்க. தன்னை அருச்சிக்கும் அன்பனும் ஏழையுமான தருமி என்னும் அத்தணச் சிறுவன் பொருட்டிப் புலவர் வேடம் தரித்த கூடல் நாயகனை சோமசுந்தரக் கடவுளும், பொற்கிழி கட்டிய பாண்டியனுக் கெழுதிய சீட்டுக்கவியில்,

"மதிமலி புரிசை மாடக் கோயில்

பதிமிசை நிலவிய பால்நீற வரிச்சிறை

அன்னம் பயில்பொழில் ஆலவாயில்

மன்னிய சிவன் யாம்"

என்று தன்னைச் சிறப்பித்திருப்பதும் கவனிக்கத் தக்கது.

இரண்டாவது தன்னுடைய வல்லமையை உணராதவர்களிடம் தன் பெருமையை எடுத்துக் காட்டுவது எதிரிக்கு விளக்கத்தை யுண்டுபண்ணுமாசலின் அதவும் குற்றமாகாது. அவ்வாறு கூறுவதன் பயனாக விபரீத விளைவு மறைத்து நன்மையும் உண்டாகலாம். இம்முறை போர்முனையில் பெரிதும் கையாணப்படுவது இயல்பு. இத்தகைய தற்புகழ்ச்சி வீரவாதமென்று கூறப்படும்.

முன்னுவது தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும் புலவர்களுக்கு இந்த உரிமையுண்டு. பாண்டிய மன்னனுடைய சமஸ்தான வித்துவான் புகழெந்திப் புலவர் குலோத்துங்கச் சோழனுடைய அவையில் சோழனைச் சிறப்பித்து அவனது சமஸ்தான வித்துவானாகிய ஒட்டக்கத்தர் கூறிய

“வென்றி வனவன் விறல்வேந்தர் தம்பிரான்
என்று முதுகுக் கிடான்கவசம்—துன்றும்”

என்று முன் இரண்டடி கூறியதைக் கேட்டதும் தனது அரசனாகிய பாண்டியனுக்கு வரக்கூடிய இழிவைப் பொருமல்,

“வெறியார் தொடைகமழு மீனவர்கோன் கையேல்
எறியான் புறங்கொடுக்கி னென்று”

என்ற பின்னிரண்டடிகளைக் கூறிப் பூர்த்தி செய்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. ஒட்டக்கூத்தர் தனது சோழமன்னன் புற முதுகு காட்டி ஒடுவோம் என்னும் ஐயப்பாடில்லாத வீரனாதலினால் முதுகுக்குக் கவசம் அணியும் வழக்கம் அறியாதவன் எனச் சிறப்பித்து முன் இரண்டடி கூறினார். பாண்டியன் சார் பாசப் புகழேந்தியோ “ஆம் புறமுதுகு காட்டி அமார்க்களத்தில் அஞ்சியோடு பவர்கள் யாராயினும் அவர் தம் முதுகைப் பார்த்துத் தன் ஆண்மைக்கு இழி வென்று வேல் எறியமாட்டான் பாண்டியவேந்தன் என்னும் கம்பிக்கையைக் கொண்டு” என்று பொருள் படும்படிப் பாடி முடித்தார் என்பதே மேலே சுட்டிய வெண்பாவின் பொருள். இது எத்தனை அழகியதென்பதை நோக்குங்கால் புலமையின் பெருமைக்கு சிதர் மற்றொன்றுண்டோ?

தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும் தன்னைப் புகழ்த்தலும்தரும் என்பதற்கு உதாரணமாக ஒட்டக் கூத்தரால் சிறையிலிடப்பட்ட குயவன், அம்பட்டன், கருமான் ஆகியவர்கள் சேன்விகளுக்கு இறுத்த விடைகளான

“மோனை முத்தமிழ் மும்மதமும் பொழி
யானை முன்வந் தெதிர்த்தவ னாடா
கூணையும் குடமுந் குண்டு சட்டியும்
பானையும் பண்ணும் அங்குசப் பயல்யான்.”

எனவும்,

“விண்பட்ட கொக்கு வல்லுறு கண்டென்ன விலவிலக்கப்
புண்பட்ட செஞ்சொடு மிக்குகின்றாய் பொட்டையாய் புகல்வாய்
கண்பொட்டையாயினு மம்பட்டன்கான் கவிவாணர் முன்னே
பண்பட்ட செத்தமிழ் நீயும் திடுக்கிடப் பாடுவனே”

எனவும்,

“செல்லன் புதல்வன் திருவேங்கடவன் செகத் குருவாம்
கொல்லன் கவியைக் குறைசொன்ன பேரைக் குறிகொண்டு
பல்லைப் பிடுங்கிப் பருந்தாட்ட மாட்டிப் பகைவர் முன்னே
அல்லும் பகலு மடிப்பேன் கவி யிருப்பாணி கொண்டே”

எனவும் வரும் கவிசுவாமிதாசர் சான்று வேண்டியதில்லை. இத்தகைய உரிமை புலவர்களுக்கு மட்டில் இருந்ததேயன்றி வனையோர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. புலவர்களும் மேலே குறிப்பிட்ட எங்கு சந்தர்ப்பங்களில் தான்

தற்புகழ்ச்சியைக் கையாள்ளாம். ஆதலால் கமது நீதிக்கிழந்தியார் வல்லமை பேசேல் என்று அறிவித்துக்கின்றார். உண்மையில் வல்லமையுடையவர் அற்பத் தனமாக அதனை வெளியிட காணுவார்.

கூரம்பாயினும் வீரம் பேசேல் என்ற நீதியும் இதனையே வலியுறுத்தும். நிறைகுடம் தளும்பாது, பாரம் பொறுத்த தட்டு தாழும் என கம் காட்டில் பலப்பல பழமொழிகள் அடக்க முடைமைக்குச் சுட்டாக வழங்கி வருவதை அறிவிக்க வேண்டுவதில்லை.

அறிஞர் எப்போதும் தனது வல்லமையை அற்பர்கள்போல வெளியிட காணுவார் என்னும் உண்மையை, இராமாயணம் திருவடிதொழுத படலம் ஒன்பதாவது செய்யுளில் மாருதி வாசக எகக் கம்பகாடர்,

“ஆண்டகை தேவியுன்னத் தருத்தவம் அமையச் சொல்லிப்
பூண்ட பேரடையானைக் கைக்கொண்ட தம்புகன்று போரில்
நீண்டவா னாக்கரோடு கிழித்ததும் கெருப்புச் சிந்தி
மீண்டதும் வினம்பலாற்றான் தான்தன் வென்றியை யுரைப்ப வென்கி.”
எனத் தெளிய வைத்தார்.

இத்திய புராதன இதிகாசங்களில் வில்வீரர்கள் எல்லோரிலும் தலைமை யாக வைத்து எண்ணப்பட்டவர் இராமபிரானே யாவர். ஊன்றி நோக்குங் கால் இவ்வித ஒப்பாரு மிக்காரு மில்லாத ஒருவர் பெற்ற பெரு வெற்றிக்கு உண்மைக் காரணமாக இருந்தவர் இந்த அஞ்சின குமரன். அவரே தனது வென்றியைத் தனது கண்பர்களிடமும் வெளியிட காணினார் என்றால் பிறர் கடமை என்ன வெண்பதைப் பேசவேண்டுமோ?

இப் பெரியோன் பிராட்டியை அசோக வனத்திற் கண்டு கணையாழி யளித்து அவர் சந்தேகம் தீர விசுவரூபமும் காட்டி மகிழ்வித்தபோது அன்னை புகழ்த்து,

“இவனே யென்?கான் துணையென்றால்
மாண்டேன் எனினும் பழுதன்றே.”
எனக் கூறுகின்றார். அதுகேட்ட அதுமான்,

“அண்ணற் பெரியோனடி வணங்கி அறியவுணாப்பா னருத்ததியே
வண்ணக்கடலி னிடைக்கிடந்த மணலிற் பலரால் வானரத்தின்
எண்ணற்கரிய படைத்தலைவர் இராமற் கடியார் யானவர்தம்
பண்ணைக் கொருவன் எனப் போந்தேன் ஏவக்கடவ பணிசெய்வேன்.”
எனத் தாழ்மையாகக் கூறினார்.

தன்னைவிட வல்லமையுடைய வானரர்கள் எண்ணற்கரியர் என்பதால் தனது அடக்க வுணர்ச்சி மிக மிக ஒளிவீசிய தொன்று. இராமசகாயர்கள் பின்னும் பற்பலர் என்பதால் பிராட்டிக்கு மகிழ்ச்சிவென்னம் பெருகுவ தொன்று. இவ்விரு பயனும் வல்லமை பேசாத ஒரே மொழியினால் விளைந்

தலை யென்பது உன்னப்பாலது. வல்லமை யுடையாரே அதனைப் பேசுதல் தகாதது; புகழ்நென்னில் வல்லமையில்லாதவர்கள் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியதேயில்லை. இது குறித்தே, "காம் பெரியர் என்னுமதை நாடா திருக்குமவர் தாம் பெரியரென்று மறைசாற்றி யிடும்" என்ற முதுவாயும் எழுந்த தென்க.

இனி "வாது முந் கடறெல்" என்னும் நீதி. நீ வழக்குகளை முன்னதாக எடுத்துரைக்காதே என உணர்த்துவதாகும். இந்நீதி முக் காலங்கட்கும் பொருத்தமான முதுமொழி. சட்ட சிபுணர்களாகி நீதி மன்றங்களில் சியாய வாதம் புரியும் வழக்கறிஞர்கள் இன்றும் தன்பால் ஆலோசனை கேட்க வரு வோர்களுக்குக் கடறும் புத்திமதி நீ வாதியாக முற்படாம லிருக்கக்கூடிய மட்டில் முயற்சி செய்க என்பதே யாகும். எதிரிமீது தான் காட்டும் குற்றங் களை மெய்ப்பிக்க மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகள் அநேகம். அவற்றுள் சிதைவுறாமல் சிறப்பவை மிகச் சொற்பம். அரசாங்கிய அதிவீரராம பாண் டியரும் இதனை வலியுறுத்தவே,

"பொய்யுடை யொருவன்சொல் வன்மையினால்
மெய்போலும்மே மெய்போலும்மே."

"மெய்யுடை யொருவன் சொல்ல மாட்டாமையால்
பொய்போலும்மே பொய்போலும்மே."

என்றெடுத்துக் காட்டினார்.

இதிலுள்ள சிரமம் கருதியே,

"பொய்யிலா சிற்பி னின்றன நீதி."

என்றனர் சம்பகாடர். அவ்வாறு உண்மை புலனாவது தெய்வத்திருவருளா னன்றி வேறு சாதனங்களால் முடியாது. அவ்வித தெய்வகருணை அந்தநாற் றில் வழாத உத்தமர்கட்கே முன்னிலைப் படுவதாகும்.

இதுவுமன்றி "வாது முந் கடறெல்" என்பதற்கு வழக்குகளை நீ பெரி யோர் முன்பு கூறுதே என்று உரையாசிரியர் கூறியுள்ளார். அவ்வாறு கூறு வது அற்புதங்கட்கே தரும். அறிவுடைய மைந்தர்களுக்கு அடக்கமே அழகு செய்யும். பெரியோர்கள் முற்கூறியவர்களை ஒருபோதும் மதியார்கள். அறி விற்கெந்த பெரியோர்களின் கருணைக்குப் பாத்திரமாதலே பிறவிப்பயன் என்றனார் அந்தந்தேர்ப் படத்தல் எல்லா நலமும் தாவல்லது பெரியாரால் கைவிடப்பட்டவன் கடவுளாலும் கைவிடப்பட்டவனே யென்பது வெளிப் படை. இதைச் குறித்தே பெரியாரைத் துணைக்கொள் என்றருளியதும், பெரி யாரைத் துணைக் கொள்ளுவதற்கு அவர் முன்புதான் மிகத் தெரிந்தவனைப் போல வழக்குரை பேசா தொழுகுவதும் ஒரு சாதனமாகும்.

இனி "வித்தை விரும்பு" என்னும் நீதி. இதற்கு நீ கல்விப்பொருளையே விரும்புவாயாக என்பது பொருள். பொதுவாக இது கல்வியாகிய செல் வத்தை விரும்பித் தேடு என்று இளைஞர்கட்குத் தோன்றுமாயினும், சிறப்பா கல்வியினால் விளையும் மெய்யுணர்வாகிய செல்வத்தை நீ அடைய ஆசைப்படு

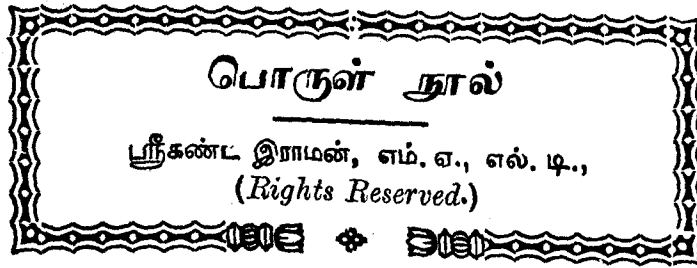
என்பதே நுர்த்து. கற்கப்படுவது கல்வி யென்பது வெளிப்படை. கல் என் னும் பண்புபற்றி கல்வி என்றெழுந்தது. நமது உள்ளத்தைத் தூர்த்து சிற் றும் அறியாமையை அகழ்ந்து அகற்றுதல் என்பதே கல்வி என்பதன் குறிப் பாகும். அவ்வாறு கல்வி அறியாமையை அகற்றினவர்கட்கே வித்தை (மோகக் சாதனத்தை) விரும்புதல் எளிதாம். "அலஞ்சால் கற்பி னறிவதால் கல்லா, துல கநா லோதுவ தெல்லாம்; கல்கல, கூத்துணை யல்லாற் கொண்டு யடமகற்றிப் போம் துணையாமோ புகல்" என் றருளிய அறிஞர் கருத்தும் சிந்திக்கத் தக்க தாகும். இதனை வலியுறுத்தவே பொய்யாமொழிப் புலவரும்,

"தற்றதன லாயபய னென்கொல் வாலறிவன்
நற்குன் தொழா ரெனின்."

என்றருளினார். அறியாத மெய்யுணர்வை எழுப்புதற்கே கல்வி சாதன மாகும். அவ்வாறின்றி அழியும்படியான புன்மை யெண்ணங்களில் நம் மறி வைப் புகுத்தத் துணையாவது கல்வி யாகாது.

கல்வி யென்பது ஒரு வித்தே. அவ்வித்து முனைத்துத் தளிர்த்து விசி யும் கவடுகளே பல திறப்பட்ட கேள்விகளாகும். சுயகலமற்ற தாய் ஏழுக் கமே இக் கிளைகளில் பொதுளிய இலைகளாகும். அவ் விளைகளின் முனை யில் அரும்பும் அரும்புகளே எல்லா வுயிர்களிடமும் சுரக்கும் பேரன்பாகும். தருமமே அவ்வன்பாகிய அரும்பி னுடைய மலர்ச்சியாம். அப் பூவிலிருந்து உருக்கொள்ளும் களியே அழியாப் பெரும் போகமாகும் என்றனர் கல்வியிற் பெரிய சம்பர். இதனால் வித்தை என்று ஈண்டு முதியார் கூறியது, புன்மை யெண்ணங்களை உயிர்ப்பிக்கும் ஆபாஸமான போலி தூறக்கடுகளைக் கற்ப தென்பதை உணர்த்தவில்லை. சிறந்த புலமை பெற்றும் மதவாதத்தில் தலை யிட்டும் பெரியாரை விசுழ முற்பட்டும் தமது கல்வியினு லெய்திய துண்ணரி வைச் சிந்தி அழிந்தவர்கள் நம் நாட்டில் இருந்தனர். கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை யிறுக்காதவர்களை ஒருவரோ டொருவரைப் பிணைத்து வெட்டினவர் களையும், காதுகளைத் தோட்டியால் அறுத்தவர்களையும் நம் தமிழ்காடு கண் டிருந்ததாகப் பழங்கதைகள் சிலவுகின்றன. அவை எம்மட்டில் உண்மையோ அறியாம் தர்க்கத்திற்கென்றே தன்னை அர்ப்பணம் செய்துகொண்ட புலவர் களையும், பிறரை வகை கூறுவதே வாழ்வின் பயனாக எண்ணிப் பிறரை வருத்திய வீணர்களையும் நாம் அறியாமலில்லை. இக் குழுவின்னை உட் குறிப்பாகக் கொண்டே நமது வள்ளுவனார் கல்வியினால் எய்த வேண்டிய பயன் வாலறிவன் நற்குன் தொழுவதென்றே யென்பது தோன்றக் கூறி வைத்தார். கல்வி யென்று சொல்வது கற்பப்படும் எல்லா வகையான கலை களுக்கும் பொதுப் பெயராகும். ஈண்டு ஞானம் என்பதை யுணர்த்தும் வித்தை என்னும் மொழியை அமைத்து அதனை நீ விரும்பென் றருளினார் பெரியார்.

அறுபத்துநான்கு கலைகளை யுணர்ந்து வாதில் வென்றாலும் அவைகளால் மனம் அமைதி பெறுது. அவ்வமைதி ஞானம் ஒன்றினாலேயே எழும்.

(1988-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

விலைகளைப்பற்றிய கொள்கையைத் தங்காலத்துப் பொருள் நூல் பிரதானமாகக் கொண்டிருப்பதால் அதை கவனிப்போம். ஒரு மனிதன் அல்லது ஒரு "மார்கெட்" (சந்தை) அவசியமாகக் கருதிக் கேட்கும் ஒரு சர்க்கைப்பற்றி விலை எனும் சொற்கை எழுதினது; விலையைப் பற்றி காம் சிந்திக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல சர்க்குகள் தேவையாக இருக்கலாம். பல விலைகள் அவற்றை ஆதாரமாகக்கொண்டு முன்னுக்கு வரும். அப்பொழுது ரெசிழ்ந்த திறத்தக்க அல்லது விலைப்போன்ற குணமுள்ள கிராக்கி (Elasticity of Demand)யைப் பற்றி அறியவேண்டும். கிராக்கி அல்லது ஆவசியகம் சர்க்கைப்பற்றி சிற்பதால் கேட்கும் விலை (Demand Price) மாறலாம்:—அல்லது மனிதனுடைய விருப்பம் சர்க்குகள் நிலைமையைப் பொறுத்தும் விலைகளைப் பொறுத்தும் மேலும் கீழும் விலைப்போல் செல்லலாம். உதாரணமாக விலையைப் பொறுத்தும் கிராக்கியைப் பொறுத்தும் மாறுதல்கள் ஏற்படும். மேலும் விலைக்கொள்கையை படிக்கும் பொழுது செலவழிப்பவரின் பாக்கி (Consumer's Surplus) எனும் முக்கிய கருத்து ஒன்றுண்டு. அதையும் பின்னர் ஆராய்வோம்.

பொருள் நூலில் கேட்பது அல்லது ஆவசியகம் என்பது சாமான்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பணத்தைக் குறிக்கும். ஒரு சர்க்கைப்பற்றி ஏற்படும் அவசியம் என்பது ஒரு சர்க்கின் பல விலைகளையும் பலதிறப்பட்ட பரிமாணத்தையும் குறிக்கும். ஒரு குறித்த சாமானுக்கு ஒருவன் கொடுக்க விரும்பும் விலையை அக் குறிப்பிட்ட சாமானுக்கு அவன் கேட்கும் விலை (Demand Price) என்று சொல்லப்படும். ஒரு சாமானின் குறிப்பிட்ட எடையை அவன் பல விலைமாறுதல்களுக்கு உட்பட்டி கேட்கும் விலை அவனது விருப்பத்தை ரெசிழ்ந்ததிறத்த தக்கதாக இருக்கிறது. ஒரு ரப்பரை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு எப்படி வேண்டுமானாலும் இழுக்கலாம். பின்னால் அது மூன்று இருந்த நிலைக்கே போய்விடுகிறது. இதை அறிந்தகொள்ள கேட்கும் விலைகளை ஆராயவேண்டும். பின்வரும் உதாரணம் விஷயத்தை விளக்கும்.

ஒருபடிண்டு காப்பிக்கொட்டையின் விலை ஒரு ரூபாயானால் கோவீர்தன் பின்வருமாறு வாங்கலாம்:—

வாங்கும் சர்க்கு	கொடுக்கும் விலை	ஒரு படிண்டின் விலை
2. படிண்டு காப்பிக் கொட்டை	2 ரூபாய்.	ரூபா ஒன்று.
4. "	3 "	12 அணை.
8. "	4 "	8 அணை.

மேற்கூறிய அட்டவணை கோவீர்தனுடைய விருப்பத்தையும் கொடுக்கும் விலைகளையும் காண்பிக்கிறது. இதில் சர்க்கு அதிகமாகும்பொழுது விலை குறைவதும் விலை அதிகமானால் சர்க்கு வாங்குவது குறைவதும் ஆன உண்மை மறைந்து இருக்கிறது. தேவை அல்லது அவசியம் விலையைப் பொறுத்த திறக்கிறது சில சமயங்களில் இது இந்த உண்மைக்கு வழுவிக் கடக்கும் உதாரண விலை என்ன குறைந்தாலும் அக் குறைந்தவிலையைக் கொண்ட சாமானைக் கோவீர்தன் விரும்பா விட்டால் என்னாவது?

தனிப்பட்ட மனிதனுடைய ஆவசியகமான அட்டவணையைப் பற்றி யோசித்தோம். இப்பொழுது ஒரு மார்க்கெட்டின் அட்டவணை ஒன்றை ஆராய்வோம். ஒரு மார்க்கெட்டில் பலர் இருப்பார்கள். பலருடைய அவசியமான கேட்கும் விலைகள் அந்த மார்க்கெட்டின் அட்டவணையைக் கொடுக்கும். அத்தகைய மார்க்கெட்டில் வரும் மனிதர் ஒரு மன எண்ணத்தோடும் விருப்பத்தோடும் வருவதில்லை. சிலர் தனவந்தர்கள்: சிலர் ஏழை மனிதர்கள்; சிலருக்கு ஒரு குறித்த சாமான் மீது மிக்க ஆசை இருக்கும். சிலரிடம் அது குறைந்து காணப்படும். ஒரு குறித்த சாமானின் விலை குறைந்தால் அது எல்லா மனிதர்களுடைய மனத்தில் ஒரே வகையான எண்ணத்தைக் கொடுத்து, அச் சாமானை அதிகமாக வாங்குமாறு ஒன்றும் செய்பாது. அக் குறைந்த விலை ஒரு சாராருடைய தேவையை அதிகப் படுத்தி அதை அதிகமாக வாங்கச் செய்வதாக இருக்கும். சிலருக்கு விலை குறைந்த போனதால் அதிகமாக வாங்க வேண்டும் எனும் எண்ணம் எழாது; மூன்று வாங்கி வந்த அளவு மட்டும் வாங்கக் கூடும். சிலருக்கு அச் சாமான்மீது விருப்பமே இராமல் இருக்கும். அதனால் அவர்கள் விலை குறைந்து போயிற்று என்று அதை வாங்குவார்களா? வாங்கவே மாட்டார்கள். எல்லா விஷயங்களும் சரியாக இருக்குமானால் அந்த மார்க்கெட்டில் அச் சாமானுடைய குறைந்த விலை அச் சாமானுடைய மொத்தக் கேட்பை (Total Demand) அதிகப் படுத்தும். அதாவது அச் சாமான் அதிகமாக விற்கும். (Other things being equal, a fall in price, however small, will increase the total demand for the commodity in the market.) அதேமாதிரி அச் சர்க்கின் விலை கொஞ்சம் அதிகமானால் அச் சர்க்கின் மொத்தக் கேட்பு அந்த மார்க்கெட்டில் குறைந்து விடும். (Other things being equal, a rise in price, however small, of the commodity will diminish the total demand for the commodity in the market.)

ஒரு மார்க்கெட்டில் கேட்பு விலை அட்டவணை (The demand schedule of the market) பல கேட்கும் விலைகளைக் குறிக்கும். உதாரணமாக ஒருமார்க்கெட்டில் 100,000 பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். அங்கு சிலர் வெகு கொழுத்த பணக்காரர்களாகவும் சிலர் சாதாரண பணக்காரர்களாகவும் ஒரு சாரார் மத்திய வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களாகவும் ஏனையோர் ஏழைகளாகவும் இருப்பார்கள்.

பார்கள். அவர்களுடைய விருப்பம் மாறுபட்டதாக இருக்கும். ஏகோபித்த இருக்காது. இதே காரணப்படும் (மார்க்கெட்) கேட்பு அட்டவணை தயாரிக்கப்படும்.

வாங்கும் சரக்கு.	கொடுக்கும் விலை.	ஒரு பவுண்டின் விலை.
20,000 பவுண்டுகள்	ரூ 20,000	ரூ 1
40,000 " "	30,000 " "	12 அணை
80,000 " "	40,000 " "	8 அணை

இதே மாதிரி ஏனைய சாமான்களுக்கும் விலை குறித்தால் ஒரு மார்க்கெட்டின் கேட்பு விலை அட்டவணை ஏற்படும்.

ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனுடைய கேட்பு அல்லது கேட்பது அதிகமானால் அவன் அதே விலையில் (முன்பு கொடுத்தது) அதிகமாக வாங்குவான் என்பதையும் விலை அதிகமானால் முதலில் வாங்கியதைப் போல் வாங்குவான் என்பதையும் குறிக்கும். அதே மாதிரிதான் ஒரு மார்க்கெட்டிலும்.

கேட்புச் சட்டம் (The Law of Demand)

முன்பு சொன்ன விஷயங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தால் கேட்புச் சட்டம் ஒன்றை எழுதலாம். விலை குறைந்தால் குறைந்த விலையின் சாமான் அதிகமாகக் கேட்கப்படும் அல்லது வாங்கப்படும். விலை அதிகமானால் அச் சாமான் வாங்குவது குறைந்த போகும். (A fall in the price of a commodity increases the demand for it while a rise in its price diminishes the demand for it.)

கேட்புச் சட்டம் குறைபடும் உபயோகச் சட்டத்தோடு நெருங்கிய சம்பந்தம் கொண்டது. ஒரு குறித்த சரக்கு வேண்டிய அளவைக் கடந்தால் அச் சரக்கின் உபயோகம் கம்மியாகும். மேலும் விலை குறையச் குறைய அச் சாமான் வாங்குவது சிறிது வளரும். ஒரு தனிப்பட்ட சபரின் மார்க்கெட் விலை அச் சாமானின் "மார்க்கெட்" உபயோகத்தைக் காண்பிக்கும். "மார்க்கெட்" உபயோகம் ஒவ்வொருவருக்கும் மாறுபடும்.

(தொடரும்)

அன்னையின் முறையீடு

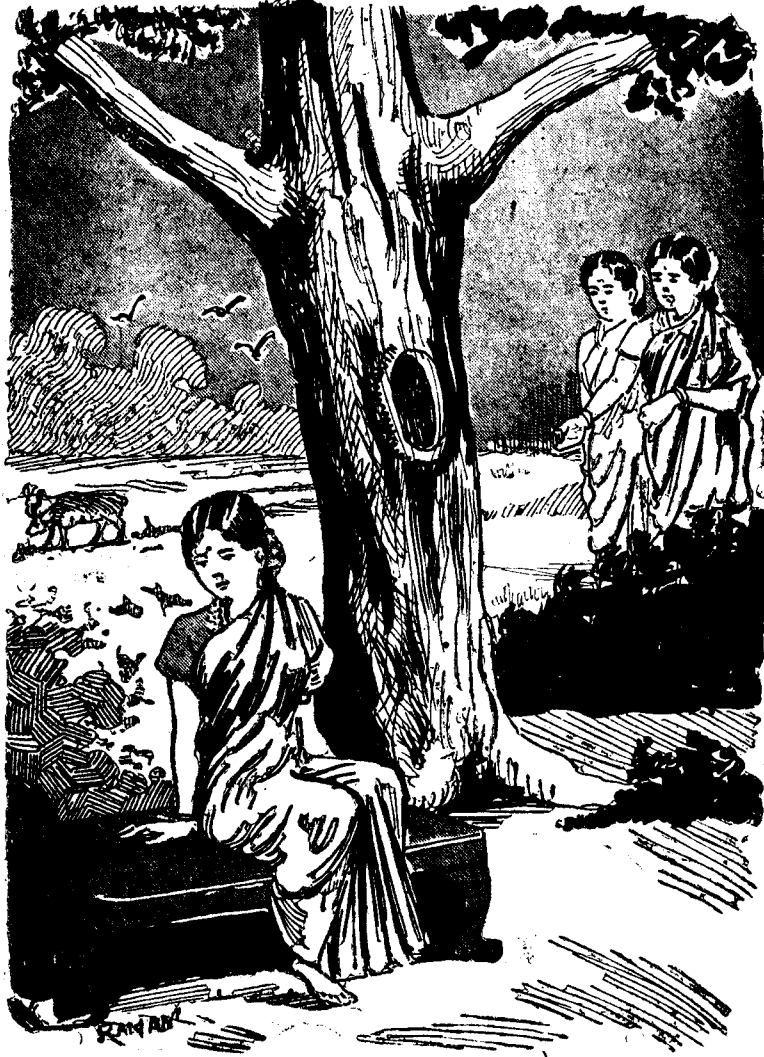
—(0)—

(ஆரியர்-வ. பதுமநாப பிள்ளை.)

இயற்கைத் தாய் வினைவிலக்கும் இந்திர ஜாலக் காட்சிகள் பலவும் நீல வானில் தோன்றும் மாலை வேளை. மாலைவில் மலர்ந்து விரிந்த மலர்களிலிருந்து பெருகும் செந்தேனருந்திச் சிந்தை மயங்கிப் பல வகைப் பண்கள் பாடியவண்ணம், பொன்னிறச் சிறகுகளை உடையவண்டுகள் பறந்து திரிந்து கொண்டிருக்கும் பூஞ்சோலை. பலவகைப் பறவைகளும் தத்தம் கூடுகளில் தத்தம் குஞ்சுகளுடன் கொஞ்சிக் குலவித் கொண்டிருக்கின்றன. அழகிற் சிறந்த வெள்ளிப் புள்ளிகள் கொண்ட மான் குட்டிகள், பசும் பல்லு மேய்ந்து கொண்டிருக்கும் தத்தம் தாயின் மடியில் பால் பருகிக் கொண்டு நிற்கின்றன. அச் சோலையிலுள்ள எல்லாப் பிராணிகளும் தத்தம் மக்களுடன் மட்டற்ற பெரு மெழ்ச்சியை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் போது, சுமார் பதினெட்டு வயது மதிப்புடைய அழகிற் சிறந்த ஒரு இள மங்கை மட்டும் கீர் பெருகி வழிந்து கொண்டிருக்கும் கண்டகளுடன் கூடியவளாய் பளிங்குக் கல் மேடையொன்றின்மேல் அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். அவளது கருவண்ணையொத்த கண்கள் இரண்டும், எதிரிலுள்ள இயற்கை விற்பக் காட்சிகளுள் எதையும் காடவில்லை. தனது காதலனுடைய கதிரவன் மேற்றிசையில் மறைவதைக் கண்டு விரித்திருந்த இதழ்களைச் சுருக்கிக் குவித்துக்கொண்டு நிற்கும் செந்தாமரை மலரைப் போல், அவ்விள மங்கையின் மூகமல்கும் கைகையொளி இழந்த வாடி வதங்கி யிருக்கிறது. சற்று தூரத் திசே, திரு மாதர்கன் உரையாடிக்கொண்டே அவளை நோக்கி வருகின்றனர். அவ்விள மங்கை அயர்ந்திருந்த நிலையைக் கண்ட அவ்விரு மாதர்களும், பெரிதும் திகைத்து நிற்கின்றனர். அவ்விருவரும் ஒருத்தி அவ்விள மங்கையின் அன்னை; மற்றொருத்தி அவளது இன்னுயிர்த் தோழி. அவ்விள மங்கையின் கவலைக்கு உரிய காரணம் என்ன வென்று, அத் தோழி அவளது அன்னைகைய வினவிக்ருன். தனது மகளின் கவலைக்கு உரிய காரணங்களை அந்த தாய் அத் தோழியிடம் எவ்வாறு விரித்துரைக்கிறாள் என்பதைச் சற்று கவனிப்போம்:—

"எனது இன்னுயிர்த் தோழியே! என் செவ்வ மகளுக்குப் பிடித்திருக்கும் திருவாங்கப் பெரும்பித்தை என்னென்று விரித்துரைப்பேன்? இரவிலும் பகலிலும் எந்த நேரத்திலும் அவளது நினைவெல்லாம் அணியாக்கேசர் ஒருவர் மேலேயே இருக்கிறது. காட்டிலிருப்பினும் காட்டிலிருப்பினும் தன்னுடன் இருப்ப தொன்றையே பேசியல்பு பெருவாழ்க்கைக் கருதி தன்னு

டன் கொடிய வனமடைந்த தனது இன்னுயிர்க் காதலியின் வேண்டுகோளை மறுக்க மனமின்றி, இராமபிரான் வஞ்ச மாணைப் பின் தொடர்ந்து சென்று அதன் வஞ்சம் உணர்ந்த பின் அதை ஒரே கணியால் எய்த வதைத் தருளினான்.

எல்லவா? ஒரு பெண்ணின் பொருட்டு அந்த வஞ்ச மாணை எய்த வீர காயக காகிய அப் பெருமான், இப்பொழுது இரவும் பகலும் இடைவிடாது அவ னையே நினைத்து நினைத்து கொஞ்ச கரைந்த உருகிக் கொண்டிருக்கும் எனது

செல்வ மகனாகிய மடமாண அடைந்த மகிழ்ச்சுட்டியருள இன்னும் திருவுள் ளம் இரங்கியபா டில்லையே!

அன்று, பாரதப் பெரும் போரிலே, தனது மெய்யன்புகூறிய பார்த்த னது இன்னுயிரைக் காத்தருள வேண்டி, வெஞ்சுடர்க் கதிரோன் மேற்றிசை யில் ஆழ்வதற்கு முன்னரே தனது திருக்காதலில் வினங்கிய செஞ்சுடாழி யைச் செலுத்தி அக் கதிராவனை மறைத்த உரிய காலத்திற்கு முன்னரே மேற் றிசையைச் சிவக்கச் செய்து மாணைப் பொழுது விளைவித் தருளிய மாயப் பெருமானும் ஆயர் காயகனாகிய கண்ணபிரான், இப்பொழுது திருவாங்கப் பெரு காரிலே—இரு காவிரிகளின் இடைவிலே எழுந்தருளி வீருக்கிருன். அப் பெருமானது திருத் தோள்களின் வணர்ந்த செந்தேன் ஒருமும் பைத் துழாய் மாணையின் மேல், எனது செல்வி அடங்காப் பெருமையால் கொண்டு விட்டான். அப் பெருமானிடமிருந்து அவன் அணிந்தருளிய தண்டுழாய் மாணை யை வாங்கிக்கொண்டு வரும்படி, அவன் அவனிடம் பற்பலரைத் துது விட்டுப் பார்த்தாய்விட்டது. அத் திருமாணையைக் கொடுத்தனுப்ப, இன்னும் அம் மணவாளப் பெருமானின் திருவுள்ளம் இரங்கிய பாடில்ல. அவனது வீரத் திருத் தோள்களைத் தழுவும் பேறு பெற்ற தண்டுழாய் மாணையைப் பெறும் வரையில், அவனது மனமும் அமைதியடையப் போவதில்லை.

முன்னொரு கால், ஆயர்களிடம் கொண்ட சீற்றப் பெருக்கினால், தனது கட்டளைக்கு உட்பட்டு கடப்பனவாகிய மேகக்கன் ஏழையும் அழைத்து ஏழு காட்களாக இடைவிடாத பெருமழை பொழியச் செய்வித்த தேவோத்திரன் தலை குனிந்து ஆணவம் ஒலிங்கி மன்னிப்பு கேட்குமாறு, கோவர்த்தன மாமலை யைக் குடையாகத் தாக்கிப் பிடித்து பெருமழையைத் தடுத்தருளிய போரு ளானப் பெருமானாகிய கண்ணபிரானே, இன்று திருவாங்கப் பெருமானாக மெய் யன்பர்களுக்குக் காட்சியளித்த சிற்றினுள்ளவா! இடைவிடாமல் ஏழு காட்களாகப் பொழிந்த பெருமழையைத் தடுத்தருளிய பெருவள்ளாகிய அப் பெருமான், இப்பொழுது அப் பெருமானையே இரவும் பகலும் நினைத்து நினைத்து கொஞ்ச கரைந்த உருகிக் கொண்டிருக்கும் எனது செல்வப் புதல் வியின் கருவிழிகளின் னின்றும் பெருகிக் கன்னங்களின் வழியே வழிந்து கொண்டிருக்கும் கண் மாரியை விலக்கியருளச் சிறிதளவும் திருவுள்ளம் இரங்கிய பாடில்ல. கொஞ்சினின்றும் பொங்கி பெரும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கி னால், காலையின் கதிராவனைக் கண்டு மெல்லித்தனை விரித்து மெல்லெனச் சிறித்து சிற்றும் செந்தாமரை மலரைப் போல் இன்ப கடைப்பினால் இளை யற்ற போழறு பெற்ற மலரும் எனது செல்வியின் முக மலரின் செனத்தாயத் தைக் கண் குளிரக் கண்டு களிப்பதற்கின்றி, அம் முக மலரை வாடி வதக் கிக் குவிந்து சிற்சச் செய்வதனால் தென்னாங்கச் செல்வர் கண்ட பன்ன என் னவோ தெரியவில்லை.

முற் காலத்திலே, அமரர்களும் அரக்கர்களும் ஒருங்கே உடி மந்தா மணியை மத்தாகக் கொண்டு வாசகியாவைக் கயிருகப் பூட்டி திருப்பாற் கடலைக் கடையச் செய்வித்து அம் மலை கடலில் அமிழாவது உர்மாவதாரம் கொண்டு தாங்கி அமிர்தம் எழும்படி செய்வித்தருளிய திருமால், தீய குணங் கள் மிகுந்த அசுரரை மயக்க ஐக்கன் மோகனாகதாரம் கொண்டு, தாய குணங் கள் மிகுந்த அமரர்களுக்கே அமிர்தத்தை வழங்கி யருளினால்லவா! தமது

தனிப் பெருந்தலையகை தன்னொருவனையே உண்மைப் போர்ப்புடன் உறுதியாக நம்பி நின்ற அமரர்களுக்கு அமிர்தம் அளித்த வாழ்வித்தருளிய கருணை வள்ளலாகிய திருவாங்கேசர், இப்பொழுது அவர் ஒருவரையே தனது ஆருயிர்த் தலைவராக உண்மைப் போர்ப்புடன் உறுதியாக நம்பி நிற்கும் எனது செல்வப் புதல்வியின் செங்கனி வாயிதழ்களிலே, தமது சோதித் திருவாய் அமிர்தத்தை அளித்தருள திருவுள்ளம் இரங்கிய பாடினோயே! அப் பெருமான் தமது சோதி வாயமிர்தத்தை எனது செல்வப் புதல்விக்கு ஒரு முறையேனும் அளித்தருளத் திருவுள்ளம் இரங்கி யருள்வா ராயின், அத் தனிப் பெரும் பேற்றை இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் நினைந்து நினைந்து மிழ்த்து அப் பெருமானது தனிப் பெருங் கருணையை வாயாரப் போற்றி மனமார வாழ்த்தி நிற்பாண்டோ! மேலும், எனது மகன் பெரிதும் விரும்பி நிற்கும் தமது சோதி வாயமிர்தத்தை எனது மகளுக்கு அளித்தருள, அவர் தம்மை எத்தகைய சிரமத்திற்கும் உட்படுத்திக் கொண் டவனாகிய அவசியம் சிறிது கூட இல்லையே! உண்மைக் காதலால் உன்னம் கரைத்து உருகி நிற்கும் உத்தமக் காதலி ஒருத்தியின் அகத் தயனா அகற்றி முகமலகா மலர்த்தி முத்த மணித்தருளத் திருவுள்ள யிரங்காத காதலருக்கு, 'அழகிய மணவாளப் பெருமான்' எனும் திருநாமம் ஏன்?

அன்று, வேந்தர் பலர் நினைத்திருந்த பெருஞ் சபையிலே, தார்த்தனுவிய துச்சாதனன் தனது துதிவாரியத் துணிந்த நின்ற வேளையிலே, தனது கண்வன்மார் ஐவராலும் கைவிடப்பட்டுக் கலங்கி நின்ற காலத்திலே,

"ஆகுமி இருதடங்கண் அஞ்சன வெம் புனல் சோர—அளகம் சோர—வேருள துதித் தகைத்தகை சோர—மெய் சோர—வேறு ஓர் சொல்லும் உருமல் 'கோவிந்தா!'—'கோவிந்தா!'—என்று அரற்றிக் குளிர்த்த காவில் ஊருத அயிற்று ஊறி உடல் புனகித்து உன்னமெலாம் உருகி"—நின்ற வேளையிலே, பாஞ்சாலியின் மனக்கோயிலில் காட்சியளித்த நின்ற 'அஞ்சேல்!'—'அஞ்சேல்!'—என்று அருள் செய்து, பல்வகை நிற்க்களுடைய பற்பல சேனைகளை ஒன்றின் பின் ஒன்றாக அளித்தருளி அவனது மானத்தைக் காத்தருளிய கருணை வள்ளலே யல்லவா, இப்பொழுது திருவாங்கப் பெருநகரில் திருவாங்கேசராக விளங்குகிறார்! அவ்வாறு அன்று அவளுக்கு சேனைத்தானம் செய்தருளிய செல்வப் பெருமானாகிய திருவாங்கேசர், அவரையே நினைந்து நினைந்து கொஞ்ச கரைத்து உருகிநிற்கும் நிலைமையினால்—கணக்கமற்ற சீரிய காதலினால்—கழன்று விழும் சேனையை, உடலோடு தழுவித் தனாதிருக்கச் செய்தித் தருளத் திருவுள்ளம் இரங்குகிறார்களே, ஒருத்திக்கு தாழ்த்தக் கணக்கான சேனைத்தானம் செய்தருளிய வன்னர் பெருமான், மற்றொருத்தி உடுத்தியுள்ள ஒரே சேனையையும் கட்டு தளர்வித்து ஒழுங்கு குலையச் செய்து விடுவது என்ன நீதியோ தெரியவில்லை!

சுயலை மலையில் வாழும் கங்காதாராகிய செவபெருமான் செங்கையில் ஒடுகொண்டு இரந்து திரிந்து கொண்டிருந்ததைத் தடுத்த "பிச்சாடனற்குக் சுயலைய வாழ்வருள் போரங்கர்"—என்று மெய்யன்பர்கள் புசுழ்த்த போற்ற நின்ற பொன்னாங்கேசர், எனது கண்மணியாகிய செல்வி கண்ணீர் சோரித்த கலங்கி ஏங்கி நிற்கும்படி பெருந்தயனா வினைவிக்கும் இருள் மிகுந்த இராய் பொழுதை வராமலே தடுத்தவிட மனமிரங்கி யருள்வாராயின்

எவ்வளவு கண்ணுயிருக்கும்! 'கார்வண்ண மேனிக் கண்ணிரா'னாகிய தென்னாங்கத் தின்னமுதரிடம் கொண்ட காதற் பெருக்கிலே, தனது அண்ணையாகிய அண்ணையும் மற்ற தன்னையும் மற்ற திருவாங்கர் ஒருவரையே நினைந்து நினைந்து கொஞ்ச கரைத்து உருகிக் கொண்டிருக்கும் எனது செல்வப் புதல்வி, 'ஊரும்—நாடும்—உலகமும் தஞ்சும்' நன்னிரவிலும் உறக்க மயக்கக் கூட சிறிதளவும் இன்றி ஏங்கிக் கலங்கிக் கிடக்கிறான். ஒரு காயினைப் பொழுது, அவளுக்கு ஒரு ஊழிக் காலத்தினும் பன்மடங்கு பெரியதாகத் தோன்றுகிறது. தண்டார் விசி விண்மிசை உலவும் வெண் மதியக் கூட, அவளுக்கு கொடியதொரு செந்தீப் பந்தைப்போல் காட்சியளிக்கிறது. அத்த வெண் மதியின் பால்வண்ணக் கிரணங்கள், அவனது மேனியில் அக் கிரைக் கதிர்களைப்போல் பாய்ந்து அவனது உடல் முழுதையும் பெரிதும் எரிக்கிறது. அத் திங்கண் மறைத்த வெங்கதிரோன் கீழ்த்திசையில் எப்பொழுது தோன்றுவானோ என்று எதிர்பார்த்த எதிர்பார்த்த அவன் கொஞ்ச துடிக்கும் துடிப்பை—அது பதைக்கும் பதைப்பை—உன்னது உன்னபடி உணர்த்தக் கூடிய சக்தி, கேவலம் வார்த்தைகளுக்கு இல்லை. ஒரிரவு சழிவது, ஒரு பெரும் யுகம் சழிவது போலத் தோன்றுகிறது அவளுக்கு! தலைவனைப் பிரிந்த தனித்திருக்கும் எனது மகளின் மனத்துயரைப் பன்மடங்கு பெருக்கியிடும் அருணற்ற இருள் மிகுந்த இரவை வராமலே தடுத்தவிட, திருவாங்கேசர் இன்னியேனும் திருவுள்ளம் இரங்குவாராயின் எவ்வளவு கண்ணுயிருக்கும்!

முன்னொரு நாளிலே, முதலை வாயிற் சிக்கி செய்வகை யறியாமல் திணைத்து—

"நீரார் மலர்க் கமலம் கொண்டு ஓர் செடுகையால்

நாராயண! ஓ! மணிவண்ண! காணையாய்!

வாராய், என் ஆர் இடரை நீக்காய்!"

என்று பெருங் குரலிட்டுக் கதறி யழைத்த யானைக்கு அருள் செய்வதற்காக, தம்மைச் சூழ்ந்த மிழ்ஜூட்டிக் கொண்டிருந்த பிராட்டிமாரையும் பொருட்படுத்தாமல், கருடன் முதுகில் ஏறி திணைக்கெல்லாம் கெடுகெடும்படி பயங்கரமான வேகத்துடன் மடுவை அடுத்த யானைக்குக் காட்சி கொடுத்த இடர் தடைத்தருளிய அருட்பெரு வள்ளலாகிய அணியாங்கேசர், அத்த யானையின் பந்தகத்தைப் போன்ற கொண்கைகளை உடைய எனது செல்வ மங்கையின் முன்பு அன்புடன் வந்து நின்ற காட்சி தந்தருள இன்னும் மன யிரங்கா திருக்கிறாரே! துனி, அப் பெருமான் இவளிடம் திருவுள்ளம் இரங்கியருளும் கான் எத்த கான் என்ப தொன்றையே சித்தித்த சித்தித்த எனது கொஞ்ச அனலில் இட்ட மெழுகைப்போல் உருகிக் கொண்டிருக்கிறது.

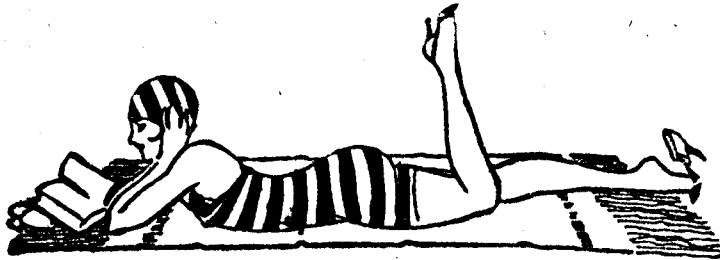
திருவாங்கப் பெருநகரில் எழுந்தருளி யிருக்கும் அழகிய மணவாளப் பெருமான், 'பொங்கோதம் சூழ்த்த புவனியும் கிண்ணுலகும் அங்காதம் சோராமே ஆன்கிந்த'—'செங்கோலுடைய நீருவங்கக் செல்வனா' ஆதலினால்—இந்நிலவுகளிலும் மற்ற உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் முன்ன எல்லா தேவர்களுக்கும் தனிப் பெருங் தலைமை பூண்ட 'மன்னி துலத் தனிப் பெருந் தேய்வம்' ஆதலினால்—மற்றெல்லோருக்கும் குற்றமற்ற நீதி முறை எத்தகைய

தென்பதை உணர்ந்த யருளக் கடமைப்பட்டவரல்லவா? அவரது திருவடிகளிலே உண்மைக் காதல் கொண்டு நிற்கும் மெய்யன்பர்கள் எல்லோரிடமும் ஒரே மாதிரியான அன்பு காட்டவேண்டுமது, அவரது கடமையல்லவா?

இச்சுவாகு முதல் இராமபிரான் வரையில் சிறந்த வினங்கிய எண்ணிறந்த மன்னர்களால் பூசிக்கப் பட்டவரும் 'மன்னர் குலத் தனிப் பெருங் தெய்வ'மூமாயி திருவரங்கேசர், தமது செங்கோலாட்சியிலே பாடிப் பட்ட மாக நடந்து கொண்டவது முறையாகுமா? 'ஸத்ய காமன்' என்றும் 'ஸத்ய ஸங்கல்பன்' என்றும் வேதங்களால் பெரிதும் போற்றிப் புகழப்படும் ராஜராஜராகிய ஸ்ரீரங்கராஜர் கடத்தியருளும்நீதி, இப்படியும் இருக்கலாமா? இதுஎன்ன நீதி? 'வேலியே பயிரை மேய்ந்தால், வேளாளன் வேறு எவரிடம் சென்று முறையிட்டுக் கொண்டவது?' எனது செல்வப் புதல்வி, தென்னாங்கத் தின்ன முநர் ஒருவரையே தனது ஆருயிர்க்கு அரசராகவும் தனிப் பெருங் தலைவராகவும் இன்னுயிர்க்கினிய துணைவராகவும் புகலிடமாகிய தெய்வமாகவும் உறுதியாக நம்பிநிற்கிறான். இனிமேல், அவனைக் குறித்த நான் வருத்தி ஆவ தென்ன? அப் பெருமான், இனி இவனிடம் திருவுள்ளம் இரங்கியருளும் நான் எங்காளோ அறியேன்."

இக் கட்டுரைக்கு ஆதாரமாக இலங்கும் திருவாங்கக் கலம்பகக் கவி வினைவிக்கும் இணையற்ற இன்பத்தை அன்பர்கள் அனைவரும் அனுபவிக்குமாறு, அதையும் இங்கு வெளியிட்டு விடுகிறேன்.

"மாண எய்தவர்—இன்னம் என் மட மாண எய்திலர்; கேடியால் மாண தந்தவர்—பைந்துறாய் மது மாண தந்திலர்; இத்திரன் சோனை மாரி விலக்கிவிட்டவர்—சோரி கண் மாரி விலக்கிலார்; காரர்களுக்(கு) அமுதம் கொடுத்தவர்—சோதி வாய் அமுதம் கொடார்; தாண ஐவர் கொடிக்க(கு) அளித்தவர்—தாண கொண்ட(து) [அளிக்கிலார்; சங்கரர்(கு) இரவைத் தடுத்தவர்—தையலுக்கு இரவைத் தடார்; ஆண முன் வரும் அன்புனார் முனை ஆண முன்வரும் அன்பிலார்; அணி அரசர்க். கடத்தும் நீதி, அநீதியாக இருத்ததே!"

காதற் கோலம் அல்லது அம்பிகாபதி

—... ❀ ❀ ❀ ...—
(பி. கே. ராகவன்.)

எக் காலமும் நீர் வளமும் நில வளமும் கொண்டது சோழ நாடே.

அது பூதேவிக்கு முகம் போன்றது. புலவர் பலராலும் புகழப் பட்டதும் அந்நாடே. சோழ ராஜனது சபையில் புலவர்களுக்குத் தலைமை பெற்றிருந்தவர் கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர். அவரது புதல்வன் அம்பிகாபதி. அவன் கல்வியிலும் சமயம் சோழராஜனின் அருமைப் புதல்வியும் அவனுடன் கல்வியின்று வந்தான். அரசன் புதல்விக்குத் தெரியாத விஷயங்கள் யாவையும் அம்பிகாபதி அவளுக்கு அன்புடன் எடுத்துரைத்து வினக்குவான். இது முதல் கவியரசன் புதல்வனும் புலியரசன் புதல்வியும் மிகுந்த சேகக் கொண்டு விளையாடி வந்தனர்.

இவ்வாறு பன்னெடு நாட்கள் சென்றன. அம்பிகாபதி தக்க பருவ மடைந்ததும் "மகனறிவு தந்தையறிவு" என்றபடி கல்வியில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றுத் தந்தையைப்போல் கவி பாடும் வன்மை பெற்றான். இது கண்ட சோழன் தனது சபையில் அம்பிகாபதியை ஆஸ்தான வித்வானாகி அவனுக்கு பல சன்மானங்களும் வழங்கிவந்தான். சோழனது புதல்வியும் தக்க பருவ மடைத்து உருவிலும், திருவிலும், அறிவிலும், அடக்கம், முதலிய நற்குணங்களிலும் வளர்ந்த தேயாமதிபோல் சிறந்த அந்தப்புரத்தே வசித்தவந்தான்.

அம்பிகாபதியின் புகழ் நாடெங்கும் பரவிற்று. சோழனது புத்திரியும், அம்பிகாபதியின் புகழைக் கேட்டுத் தன் இளமைப் பருவத்தில் அம்பிகாபதி யுடன் கூடி அழகிய பூஞ்சோலைகளில் விளையாடின நாட்களை நினைத்தான். அவன் மீது காதல் கொண்டான். அவனை மறுபடியும் சந்திக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டான். சின்னூட் சென்ற பிறகு ஒரு நாள் தன்னைத் தனிமையாக ஓர் பூங்காவனத்தில் சந்திக்குமாறு ஒரு கடிதம் எழுதி அதைத் தன் அந்தரங்கத் தோழி ஒருத்தரிடம் கொடுத்து அம்பிகாபதிடம் அனுப்பினான்.

அக்கடிதம் கண்ட அம்பிகாபதி ஆச்சர்யமுற்ற தன் கண்களையே கம்பாது சந்தேசித்து அக்கடிதத்தை பன்முறை வாசித்தான். பின்பு ஒருவாறு தெளிந்து ஆனந்தமெய்தி அரசன் புதல்வியை சந்திக்க வேண்டுமென எண்ணினான். அவ்வயயம் அவளுடன் இளமையிற் கூடி விளையாடின நாட்கள் பல அவன் கண்கள் முன் தாண்டவமாடின.

குறித்த கோர்த்தில் குறிப்பிட்ட சோலைக்குப் புறப்பட்டான் அம்பிகாபதி. அச்சோலையில் புள்ளை, கோங்கு, அசோகு, சண்பகம் முதலிய புகழ்ப

விருஷங்களும், மா, பலா, வினா, தென்னை, கமுகு, கதலி முதலிய பல பழ விருஷங்களும் அடர்ந்து ருரியனின் கதிர்கள் துழைதல் அரிதாய் நன்றும் தழைத்துச் செழித்துக் கொழுத்துப் பழுத்திருந்தன. அங்கு வீசின இனம் தென்மலும் ஆங்கு இருந்த அநேகவித புஷ்பங்களினின்று எழுந்த நறு மணமும் அம்பிகாபதியின் மனதைக் கவர்ந்தன. மேலும் அங்கிருந்த மாங்களின் கிளைகள் காற்றில் அசைவதானது அம்பிகாபதியை அன்புடன் கையசைத்து வாவேற்பது போன்றிருந்தது. கொடிகளினின்று ஆடும் புஷ்பங்கள் அவனுக்குத் தான் தேடிச்செல்லும் ஆரணங்கு இன்ன இடத்தில்தான் இருக்கின்றன என்று அவளிருக்கும் திக்கைத் தெரிவிப்பதை ஒத்திருந்தன. இவ்விதமாக உல்லாசமாக அம்பிகாபதி அச்சோலைபின் கண் சென்றான்.

இவன் வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த அத் தையலும் இவனை எதிர் கொண்டழைக்க இவனை கோக்கி வந்தான். வந்த நங்கையைக் கண்டான் அம்பிகாபதி. அப்படியே ஆனந்த பாவசமடைத்து தேகம் புனகாங்கிதமடைத்து நின்றான் சிறுபோழ்து. பின்னர் தெளிந்து அவனை உற்று கோக்கினான். அவளும் இவனை கோக்கினான். இருவர் கண்களும் கட்டிப் கொண்டாடின.

'கண்ணொடு கண்ணினை கோக் கொக்கின்
வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனுமில்'

என்றபடி ஆனந்த மேலிட்டால் இருவரும் சற்று வானாவிருந்தனர். அரசன் புதல்வி அடக்கமுடியா காணத்தால் தலைகுனிந்து நிலங்கீறிப் பெருவிரல் கோக்கி நின்றான். அதன்மேல் அம்பிகாபதி அவனைத் தழுவி அவனது அழகொழுகும் கண்ணங்களில் முத்தம் வைத்தான். பின்னர் இருவரும் உச்சம் தெளிந்த உரையாடி மெல்ல நடந்துபோய் ஆங்கு போடப்பட்டிருந்த ஓர் பனிக்காசனத்தி லமர்ந்தனர். அப் பெண்ணாடி அம்பிகாபதியுடன் உல்லாசமாக உரையாடினாள். பின்னர் ஒருவரை ஒருவர் விட்டுப் பிரிய மனமில்லாது பிரிந்த சென்றனர். செடுத்தாம் செல்லும்வரையும் இருவரும் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்த புன்னகை புரிந்த சென்றனர். அன்றுமுதல் இருவருக்கும் கனவொழுக்கம் நடந்து வந்தது.

இது இவ்வாறாக இவர்களது கனவொழுக்கத்தைப் பற்றி ஊரெங்கும் அவர் எழுந்தது. உலவாயை மூடினும் ஊர்வாயை மூட முடியுமா! இச் செய்தி மெல்ல மெல்ல அரையன் காதிற்சும் எட்டிற்றது. இதனை அறிந்த அரசன் கம்பரை வருவித்து அவரிடத்தே யாவற்றையும் கோபமும் வருத்தமும் தோன்றக் கூறினான். கம்பர் மிகவும் மனகாணிப் பின்பு அவ்விதம் ஒன்றும் கடைபெற்றிராது எனச் சமாதானம் சொல்லிச் சென்றான்.

அரசன் கம்பரிடம் இதை மெய்ப்பிக்க வேண்டுமெனக் கருதித் தன் அமைச்சர்களுடன் கலந்து, ஓர் விருத்த வைக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்து, அதற்காக ஒருகாரும் நிச்சயித்து, ராஜ்யத்திலுள்ள பல பிரமுகர்களுக்கும், மற்றுமுள்ள பலருக்கும் அழைப்பிதழ்கள் அனுப்பினான். விருத்தன்று சமையல் மிகவும் விமரிசையாக அமைத்திருந்தது. எல்லோரும் வந்து விருத்துண்ண அமர்ந்தனர். அவ்வமயம் அரசன் தன் மனைப் பார்த்து யாவருக்கும் பரிமாறும்படி சொன்னான். அவ்விருத்தில் கலந்து கொண்டவர்களில்

அம்பிகாபதியும் ஒருவன் என காம் சொல்லவும் வேண்டுமோ! தன் அருமைக் காதலி பொன் வட்டிலைக் கையில் எடுத்த தன் கால்களில் போடப்பட்டிருந்த சிலம்புகள் கலீர், கலீர் எனச் சப்திக்க மெல்ல அன்னகடை நடந்து வந்ததைக் கண்ணுற்ற அம்பிகாபதி தன்னையும் தானிருக்கு மிடத்தையும் அறவே மறந்து தன் காதலியின் இடை ஒடிந்து விழுந்துவிடுமோ என நினைத்து மனம் சகியாது உடனே,

"இட்டடி கோவ எடுத்தடி கொப்புளிக்க
வட்டில் சமந்து மருங்கசைய",

என்றான். இதனைக் கேட்ட ஆங்கு குழுவியிருந்த யாவரும் திடுக்கிட்டனர். அவனது அருகில் அமர்ந்திருந்த கம்பர் பயந்து மேலே சொல்லப்பட்ட இரண்டு அடிகளையும் அம்பிகாபதி முடிப்பதற்குத் தான் அவனைத் தொடர்ந்து "கொட்டிக் கிழங்கோ" என்றுகூறி மேலும் "கிழங்கென்று கூறுவான் காவில் வழங்கோசை வையம் பெறும்" எனப் பாடி அம்பிகாபதியின் கவியை முடித்தனர். அப்பொழுது சாரதா தேவியின் அருளினால் வெளியே ஓர் கிழவி கொட்டிக் கிழங்கோ கிழங்கென்று கூவி விலைகூறி வந்தனள். இதைக் கண்ட கம்பர் ஆங்குள்ளவர்களுக்குத் தன் மகன் அக் கிழவி கொட்டிக் கிழங்கு விலை கூறி வரும் சிறப்பைக் குறிப்பிட்டான் என்று சொல்லி முடித்தனர். கனவொழுக்கம் நடப்பது உண்மையென அம்பிகாபதியின் முதலிரண்டடியினின்று தெரிந்த கொண்ட அங்குள்ளார் அனைவரும் கம்பர் அவ்விதம் கூறிய பின்னர் சற்று சமாதான முற்றனர். விருத்த வெகு சிறப்பாக முடிந்தது.

பின்னர், யாவருக்கும் சந்தனமும் தாம்பூலமும் வழங்கப்பட்டது. விருத்தினர் பலரும் சந்தனம் பூசி தாம்பூலம் தரித்த பின் வேடிக்கையாக சற்று பேசலாயினர். ஆனந்தமாக சந்தனம் நிறைய பூசி அம்பிகாபதியும் அவர்களுடன் கலந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தான். திடீரென அரசன் அம்பிகாபதியை அழைத்துத் தன் மனைக்குத் அழைக்குத் சென்று அங்கிருக்கும் கனி வர்க்கங்களை எடுத்து வந்து யாவருக்கும் வழங்கும் வண்ணம் கட்டினை யிட்டான். சாப்பாட்டிற்குப் பின் தன் காதலியைப் பார்த்துக் கொடுத்து வைத்த பாக்யமே பாக்யம் என நினைத்து ஆனந்தம் கொண்டு அழைக்குத் சென்று மண்ணு புதல்வியைக் கண்டதும் மோகம் கொண்டு அவளுடன் உரையாடிப் பின்னர் அவனைக் கட்டித் தழுவி பல முத்தங்கள் வைத்து கனி வர்க்கங்களை வாரி எடுத்துக் கொண்டு வீராவில் அரசனிடம் வந்து சேர்ந்தான். அவனது மார்பில் சந்தனம் பூசப் பட்டிருந்ததினாலும், அவன் அரசன் மனைக் கட்டித் தழுவிவதனாலும் அவன் அணித்திருந்த சரப் பனி முதலிய பல அணிகளின் கவடுகள் அவனது மார்பில் பதிந்திருந்தன. இதைக் கண்ணுற்ற பெண்ணாடி பல குறிப்புகள் செய்தும் அம்பிகாபதி வானா விருத்த விட்டான். அரசன் அங்கு நிறைத்திருந்த பல சான்றோர்களை கோக்கி, அவனது மார்பைப் பார்க்கும் வண்ணம் கூறினான். யாவரும் கண்ணுற்ற அரசன் புதல்விக்கும் அம்பிகாபதிக்கும் கனவொழுக்கம் நடப்பது உண்மையே என்பதை நிச்சயித்தனர்.

உடனே அரசன் அம்பிகாபதியை வினித்து, "ஈ சிற்றின்பம் சிறிதும் கலவாமல் பேரின்பம் வெளிப்படவே துற பாட்டுடன் பாடவேண்டும். அந்

வன மின்று அவற்றில் ஒன்றிலேனும் சிறிது சிற்றின்பம் கலந்திடுமாயின் கொலை செய்வேன்; சரியாகப் பாடி முடிந்தால் என் புதல்வியை உனக்கு விவாகம் செய்விப்பேன்” என்று கூறி இப்பொழுதே பாட வேண்டும் என்றான். இதனைக் கேட்ட சம்பர் மிகவும் வருந்தினர். அம்பிகாபதி அச்சமற்றுத் தன் இஷ்ட தெய்வத்தை துதி செய்து தைரியம் கொண்டு செய்யுட்கள் வெகு அழகாக அன்பு ததும்பும்படி எடுத்த முறை தவறாது பேசினபமாகவே பாடிக்கொண்டு வந்தான். இன்னும் ஒரே பாட்டுத்தான் மீத மீருத்தது. அந்தோ! அவன் விதிதான் என்னே! விதியை வெல்ல யாரால் முடியும்! எஞ்சிய பாட்டையும் பாடி முடித்திருப்பான், ஆனால் அவன் காதலி, அரச குமாரி, தன் காதலன் காப்புச்செய்யுள் பாட ஆரம்பித்த தும் தன் கழுத்தில் அணிந்திருந்த அழகிய நூறு முத்துக்களாலாகிய மாலை ஒன்றை அறுத்துக் கையில் வைத்து ஒவ்வொரு பாட்டு முடித்ததும் ஒவ்வொரு முத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டே வந்தான். அவன் காப்புச் செய்யுளையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டான். அப்பேதை மங்கை காப்புச் செய்யுள் அந்த நூறு பாட்டுக்குப் புற பெண்பதை அறியான். தன் காதலனின் வெற்றியைக் கண்டு மகிழ்வெய்தி அதைத் தெரிவிக்கும் வண்ணம் தனது அதைவினின்றும் தலையை நீட்டினான். இவனைக் கண்டதும் அம்பிகாபதி அக்கணமே சிற்றின்பப் பொருள் வரும் வண்ணமும் அவனது அழகை விவரித்தும்,

‘சந்திரே பெருத்த தமே குலங்கத்தான வடம்

முந்தே அசையக் குழை வசலாடத் துவர் கொள் செவ்வாய்

சந்திரே நெழுக் கடன சிங்கார நடை யழகின்

பொந்தே ரிருக்க தலை யலங்காரம் புறப்பட்டதே’

என எஞ்சிய பாட்டைப் பாடி முடித்தான். உடனே அரசன் சினந்து கடைசிப் பாடல் தவறெனக் கூறி அவனை (அம்பிகாபதியை) கழுவினென்றி கொலை புரியும்படி கொலை கனத்திருப்பினான். சம்பரும் மனன் கலங்கி அவன் பின் சென்ற அவனைக் கட்டித் தழுவி கண்ணீர் விட்டு அவன் இறந்த பின் வீடு திரும்பினர்.

அம்பிகாபதி இறந்தானெனக் கேட்ட அரசன் புதல்வியும் ஆற்றொண்துயருற்ற காதலனுக்குப் பின் வாழ்தல் தருதியல்ல வென்று தன் உயிரை நீ மூட்டி அதில் இறங்கி மாய்த்துக் கொண்டு வானுலகில் அம்பிகாபதியைச் சந்திக்கச் சென்றான். இவ்வுலகிருந்தவா நென்னே! விதியின் பயனே பயன்.

51. இங்கிலாந்தின் பிந்திய காலத்திய ஐரோப்பிய நடவடிக்கைகள்

(T. S. ஜாஜகோபாலன், B. A., L. T.)

சீர்திரா ஆரம்பத்திலிருந்து கவனிக்கு மிடத்து, சுமார் 1660-ம் வருஷத்திலிருந்து 1815-ம் வருஷம் வரையில் இங்கிலாந்தும் பிரான்சும் விரோத பான்மையிலேயே இருந்து கோழமாயும் மறை முகமாயும் ஒன்றுடனொன்று போரிட்டே வந்து கடைசியாக செப்போலியனை முறியடித்துச் சிறை பிடித்த போது ஒருவாறு அப்போதைய விரோதம் முடிந்த தெனலாம். அதற்கு இடையில் கடந்தவை தாம் ஸ்பெயின் வார்சு யுத்தம், ஆன்டிரிய வார்சு யுத்தம், ஏழாண்டுப் போர், அமெரிக்க சுதந்திர யுத்தம், பிரஞ்சுப் புரட்சி யுத்தம், செப்போலிய யுத்தம் என்ற விபரம் வாசகர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். அமெரிக்க குடியேற்ற நாடுகளை இழந்ததி லிருந்து, கூடுமானால் சண்டைகளில் கோழமமாகக் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்து விடுவதென்ற கொள்கை அனுஷ்டானத்திற்கு வர ஆரம்பித்தது என்று சொல்லலாம். (சமீபத்தில் ஸ்பெயின் கலகம், அபிவிநிய யுத்தம் இவைகளில் இங்கிலாந்தின் மனோபாவம் சகலரும் அறிந்ததேயாரும்.) தீராத முறையில் தன் கருடைய சுய கலத்திற்குப் பங்கம் ஏற்பட்டு விடும்போது—சென்ற ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் ஜெர்மனியுடன் போரிட்டுத் திணறியதும், இந்தியர்கள் செய்த அரும் பெரும் சேவைகளும் காம் எல்லாரும் அறிந்த விபரமே யன்றோ?—இங்கிலாந்து சண்டையில், கலந்து கொள்ளும். (சுய கலத்திற்குப் பங்கம் வந்த விடத்தும் கூட, பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு, அடிமேல் அடிகள் தொடர்ந்த விழுந்த கொண்டிருக்கும் போது கூட, “என்ன அடிப் பாய் போலிருக்கிறதே? அடிக்கவும் வருகிறாய் போலிருக்கிறதே? அடித்தால் தெரியும் சமாசாரம்? ஏது, அடியும் மேலே விழுக்கிறதே போலிருக்கிறதே? இருக்கட்டும் சொல்லுகிறேன். என்னைச் சேர்த்தவர்கள் வாட்டும். அவர்களை விட்டு அடிக்கச் சொல்லி விட்டு, நான் உன்னே யிருந்து ஜன்னல் வழியாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். யானைக்கு ஒரு காலம் இருந்தால் பூனைக்கு ஒரு காலமுண்டல்லவா? முண்டனுக்கு இரண்டு ஆள், தெரியுமா?” என்று பேசிக் கூச்சல் போட்டு வானா விருக்கும் ஒரு சிணைமையை நாம் உற்று கோக்கும் காலத்து, பரிதாபப்பட வேண்டிய சிணைமை தான் என்பது வெளியாரும். உண்மை, கோர்மை, சியாயம் என்பது இல்லாமல் தந்திரத் தால் மட்டும் எவ்வளவு காலம் நிரவகிக்கலாம்? சமுத்திராதிக்கம் காற்றில்

பறக்கிறது. தந்திரம் தவிக்கச் செய்கிறது. மானம் கெடவாம் என்பனவோ வெறும் கணவாதி விட்டன! இந்த நிலைமை ஏறத்தாழ செப்போலியனுடைய முயற்சினாலேயே ஏற்பட்டு விட்டன எனலாம். இதர தேசங்களும்—அதிலும் ஜெர்மனி, ரஷ்யியா, ஜப்பான், இட்டாலி, அமெரிக்கா சரியான அபிவிருத்தி பெற்று விட்டபிறகு—இங்கிலாந்த பாடு திணறல் தான் என்பது பிரத்தியக்ஷமாகிறது.

நிற்க செப்போலியன் ஒழிந்த பிறகு தேசத்தின் உள் காட்டு ஜோவிகன் பல இருந்தன. குழப்பங்கள் மிகுந்தன. ஆகவே ஜார்ஜ் IVன் காலத்தில் ஐரோப்பாவில் துருக்கியரின் ஆதினத்திலிருந்த கிரேக்கர்கள் சுயேச்சை பெற விரும்பி சண்டை துவக்கினார்கள்! ஏனெனில் துருக்கியின் அரசாங்கத்தில் கிருஸ்தவ கிரேக்கர்கள் துன்புறுத்தப் பட்டனாம்! ஆகவே சுதந்திரத்திலும், சியாய் ஸ்தாபனத்திலும் சுவபாவமாகவே பற்று நிறைந்திருந்த ஆங்கிலேயருக்கு கிரேக்கரிடம் அனுதாபம் ஏற்பட்டு விட்டதாம்! அப்படி ஆங்கில மேதாவிகளில் கவி கிரோஷ்டான பைரன் பிரபு (Lord Byron) ஒருவராம். சுதந்திரத்தின் சார்பாக யாத்திரை செய்து கிரேக்கர்களின் பொருட்டு உயிரை விட யுத்தத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்றாராம்! சென்றவருக்கு ஜூரம் வந்து, காலன், வாய்ப்பட சேர்ந்த சராகி விட்டாராம் 1825-ல். இந்தச் சண்டை னவாரினோ (Navarino) என்ற விடத்தில் நடந்ததாம்!

இந்தச் சண்டை கிறிஸ்தவரல்லாத துருக்கரின் ஆதிக்கத்தை ஐரோப்பாவின் அறவேயொழிக்க எண்ணி ருஷ்யியர்கள் கிரேக்கருக்கு உதவிபுரிந்தனராம்! ஆனால், ஆங்கில டோரிகள், துருக்கி ஒழிந்தவிட்டால் அதனருகிலுள்ள கருங்கடல் மார்ச்சமாக ருஷ்யியாவின் செல்வாக்கு நிற்கும், மத்தியதரைக் கடலுக்குள் வியாபித்து ஆங்கிலேயரின் சர்வாதிக்கத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என்ற எண்ணத்தினால், துருக்கிக்கு உதவி செய்வது தான் சாலச் சிறந்ததென சித்தித்தனராம்! என்ன ராஜ்ய தர்மம், மதப்பற்று தல், துருக்கியின் கேமத்தில் பரிவு என்பதை சித்தித்த உணர்வால் ஆகும். ருஷ்யியாவை முன்னேற வொட்டாமல் இருப்பதற்காக மட்டும் துருக்கியிடம் பரிவு. துருக்கியைத் தட்டிக்கொடுத்து ருஷ்யியாவுக்கு 'எத் தான் செட்டி'யாக ஆக்கிவைக்க வேண்டியது. (இதே மனப்போக்குத்தான் நீடித்த இருந்து வந்திருப்பதை தேயே முஸ்லிம்கள் அறிந்திருப்பது போல் பிறரும் உணர்ந்து விட்டால் பிறகு வேண்டுவது என்ன இருக்கிறது?) இது கிரேக்க சுதந்திர யுத்தம் எனப்படும். இதில், அப்போதைய பிரதமமந்திரி டோரிகளின் எண்ணத்திற்கு மாறாக, ருஷ்யியருடன் சேர்ந்து கிரேக்க சுவதந்திரத்தை ஸ்தாபித்தார் எனச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆனால் அடுத்த 1855-ல் ஏற்பட்ட க்ரீமியப் போரில் ஆங்கிலேயர் கிச்சயமாக ருஷ்யியாவை எதிர்த்த துருக்கியுடன் சேர்ந்து யுத்தம் செய்தனர். இந்த யுத்தத்தின் பெரும்பாகம் கருங்கடலின் வடக்கே ருஷ்யியாவின் தென்கரையில் ஒட்டியுள்ள க்ரீமியன் தீபகற்பத்தில் நடந்ததால் இதற்கு "க்ரீமியன் போர்" (The Crimean war) என்று பெயர். இப்போது, பால் மான்டன் பிரபு என்பவரும் ஜான் ரஸ்ஸல் பிரபுவும் சேர்ந்த கலப்பு மந்திரி சபையை யமைத்திருந்தனராம். (The coalition ministry of Lord John Russel and Lord Palmerston) இந்த யுத்தம் அப்போது இங்கிலாந்தின் உன்னத நிலையைக் கலக்கிக் குழப்பிய "கிழக்குப் பிரச்சனை" (The Eastern question) சம்பந்தமாகச் செய்த யுத்தமாகும். அந்தப் பிரச்சனையாவது, ஐரோப்பியரல்லாத ஆசியாக்காரான துருக்கர்களின் ராஜ்யம் ஐரோப்பாவில் வைத்துக்கொள்ளப் பட்டவேண்டுமா? அல்லது ஒழித்துவிடப் பட்டவேண்டுமா? என்பதேயாகும். சுமார் 15-ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் தழைத்த பலமாக ஸ்தாபனமான துருக்கர்கள் கானடையில் தங்கள் புதுபல பராகிரமத்தால் பல வெற்றிகளை யடைத்து, கிழக்கு ஐரோப்பா பூராவிலும் வியாபித்துப் பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்திருந்தார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் ஆப்பிரிக்காவின் வடபாகம் பூராவிலும் வலுவடைந்திருந்தனர். இது கிறிஸ்தவ ஐரோப்பியரின் கண்களை உருத்தி, மனதைப் புண்படுத்தியதுடன், கௌரவத்திற்கே ஹானியாகவும், மிக்க அவமானகரமான விஷயமாகவும் நினைக்கப்பட்டது என்பது சரித்திர பூர்வமான உண்மை! ஆகவே அந்த துருக்க சாம்ராஜ்யத்தை எவ்விதத்திலாவது சிதைத்து, சின்ன பின்னமாக்கி, சோழித்த ஐரோப்பாவில் தலை காட்டாது செய்வது ஐரோப்பியரின் அந்தரங்க விருப்பம். அதற்கான கயவஞ்சகக் கட்டுசிகள் அப்போதப் போது தோன்றவதும், "பகையானிக் குடியை உறவாடிக் கொடுப்பது போலும்" "அனுகூலச் சந்தருக்கனாகப் பலபல சந்தர்ப்பங்களில் பலபல கஷிகளையும், குழப்பங்களையும், கலகங்களையும், துண்டிதல்களையும், அனுதாப வினம்பரங்களையும், கொள்கைகளையும் கையாண்டார்கள். துருக்கியை ஒழிக்க வேண்டியது என்ற ஒரு கஷி! தங்கள் மீழ்நிலை கிறிஸ்தவக் குடி ஜனங்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள் என்பது மற்றொரு கட்டி! ஆனால் பிரதேசங்கள் வலுத்து விடா வண்ணம் துருக்கி காப்பாற்றப் பட்டவேண்டும் என்பது வேறொரு கஷி! காப்பாற்றினாலும், சக்தி பில்லாமல் புழலுவதும் அந்த கோயாளி போல் வைத்திருக்கப் பட்டவேண்டும் என்று மற்றொரு கஷி! இந்த மாதிரி கானடையில் காரியங்கள் நடத்தி வரப்பட்டு பிரஸ்தாப 19-ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில், துருக்கியை கடைசி நிலைமையில் வைத்து, ராஜ தந்திர சிபுணர்கள் துருக்கியை "ஐரோப்பாவின் கோயாளி" (The sick man of Europe) என்ற பரிபாஷையாக குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்ற உண்மை விஷயத்தை எந்த ஒரு சாதாரண ஐரோப்பிய சரித்திரத்திலும் காணலாம்! ஆங்கிலேயரும் ஒரு பெருமையாக தங்களுடைய சரித்திரங்களில் எழுதி வைத்து, அவ்வித தர்த்தசையிலிருந்த துருக்கியருக்குக் கை கொடுத்த பெருமையைக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள். "ஐரோப்பாவின் வியாதியைத் தனை எப்படி முடிவு கட்டுகிறது?" (How to dispose of the sick man of Europe) என்றே ஐரோப்பிய அரசியல் வாதிகளின் கூட்டங்களில் குறிப்பிட்டுப் பேசி வந்தார்கள். அந்தப் போக்கிலேயே இன்றனவும் காரிய நிரவாகம் இருந்து, தற்சமயம் துருக்கிய சாம்ராஜ்யம் என்பது "கான்ஸ்டாண்டிநோபிள்" (Constantinople) என்ற பட்டணமும், அதைச் சுற்றியுள்ள சில மைல் மட்டும் உள்ள ககரமும் தான் என்பது யாவரும் கண்கரியக் கூடிய விஷயம். (ஊர்களை இல்லாமல் பட்ட ராஜாக்களுக்கு இந்த ராஜா மேலல்லவா?) ஆனாலும் 'செரு சிறத்தாலும் காரம் போகாது. யானை படுத்தாலும் குதிரையின் உயரம் இருக்கும். தக்கோர் தம் தம் தனக்கு நிறிய ராவினும் மனஞ் சிறியராவரோ" என்ற விசேஷப் பெருமையை குஜாப்படுத்தும் சாக்ஷியாகவே துருக்கி சுந்தான் இருந்து வருகிறது என்பது ஆசியாவுக்கே ஒரு பெரும் மதிப்பைத் தரக் கூடிய விஷயமாகும்.)

நிற்க தருக்கியின் ஆதிக்கத்தி விருந்த தப்ப சில நாடுகள் விரும்பி ரஷ்யாவின் உதவியை நாடினவாம். ரஷ்யியா உடனே கத்தியை உருவிக் கொண்டு புறப்பட்டு விட்டதாம். கிணம்பினால் ஆங்கிலேயருக்கு அப்போது வளர்ந்து கொண்டு வந்த இந்திய சாம்ராஜ்யத்திற்கு ஹானி வந்து விடுமாம். ஆகவே ஆங்கிலேயர் உடனே அனாத ரஷ்யர்களைக் கிணம்பி தருக்கியின் சார்பாகச் சண்டை செய்தனராம். "ககியில் சேர்ந்து கழுவாய் கரைப்பது" என்பார்களே அதுதானே என்னமோ! ஏனெனில் யாவின் ஆதிக்கம் வெகு கருகருப்பாய் ஆசியாவின் வடக்கு பூராவிலும் வியாபித்து ஆசிய தருக்கியில் பாவி ஆப்கானிஸ்தான் எல்லையை எட்டி விட்டது. அவர்களுக்கு சமுத்திரக் கரை இல்லாமல் கருங்கடலில் தழைத்து, அங்கே பலப்படுத்திக் கொண்டு, மத்தியதரைக் கடலுக்குள்ளும் கலந்து வியாபாரப் போட்டிக்குத் தலைப்பட்டார்கள். அப்போது அதைத் தடை செய்து தங்கக் கடலாதிக்கத்தையும் சாம்பிராஜ்யத்தையும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதும், பிரானுதார மானதுமான வியாபாரத்தையும் காத்துக் கொள்ளுவது மிக மிக அவசியமாகி விட்டது. ஆகவே இங்கிலாந்தும், பிரான்ஸும் (வெகு வினோதமாக முதல் தடவையாக) சேர்ந்து, ரஷ்யியாவுக்கு எதிராக தருக்கியுடன் சேர்ந்து சண்டை செய்தன என்பது சரித்திரம். சண்டையில் முக்கிய சம்பவங்கள், பால்கலாவா, இங்கர்மான் என்ற விடங்களில் கடந்த சண்டைகளும், லெபாஸ்ட்ரில் என்ற கோட்டையை முற்றுகையிட்டதும் தான் என்று சொல்லப்படும். இந்த சந்தர்ப்பம் மிகக் குளிர் காலம் ஆனதால் குளிரினாலும் பல யுத்த மிகுதியினாலும் வீரர்கள் காயம் பட்டு, உயிரிழந்து, கஷ்டப் பட்டனர். அவர்களுக்கு குதவி செய்ய வென்று சென்று உணவூட்ட மிஸ். பினாரன்ஸ் கைட்டிங்கேல் என்ற உத்தமிக்குக் கீர்த்தி ஏற்பட்டது. தவிரவும் 600 வீரர்களே கொண்ட ஒரு சிறு படையை முன்பின் யோஜனையின்றி ஒரு குருட்டுத்தலைவன் முன்னே உத்தர விட்டானாம். அவர்கள் உயிரையும் வெறுத்து, துணிந்து, தலைவன் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதையே கடமையாகக் கொண்டு, ஆபத்தில் இறங்கி பெரும்பாலோர் மாண்டு மடித்து, சிறு பாலோர் மீண்டனர் என்ற சம்பவம் கவிதையாகப் பட்டு, நம் பின்னாளும் மனப்பாடம் செய்து வருகின்றனர். (The Charge of the Light Brigade) என்பதும் குறிப்பிட வேண்டிய விஷயம். கடைசியில் 1856-ல் சமாதானம் ஏற்பட்டது. முக்கிய ஷரத்து, கருங்கடலில் ரஷ்யியர்கள் கப்பல்களை நிறுத்தி வைக்கக் கூடாது என்பதாகும். இது முடிந்த மூச்சுவிட நேரம் ஏற்படுவதற்குத் தான் இந்தியாவில் முதல் சயாநிஸப் போர் என்ற பெரிய சிப்பாய் கலகம் 1857 ஏற்பட்டு, கம்பெனி யாட்சிக்கு முடிவு கட்டப்பட்டு மஹாநாணியின் ஆகி இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்டது.

மற்றப்படி இந்தப் பால்மர்ஸ்டன் பிரதம மந்திரியாக இருந்த போது தான் ஆஸ்டிரியாவின் கொடுங்கோன்மையில் அல்லல் பட்டு அழுதுகொண்டிருந்த இடாலியர் கயேச்சை பெற, உதவி செய்தாராம். பல இடாலிய சிறு ராஜ்யங்கள் ஒன்றுபட, மாஜீனி, கரிபாஸ்கி முதலிய உத்தம தேசபக்த வீர கொமணிகளின் முயற்சிகளும் கடத்து, "வாலிப இடாலி" (The young Italy) இயக்கமும் கரிபாஸ்கியின் செஞ் சட்டையினர் இயக்கமும் பிறந்து பாவி போராடின. ஆனால் சமது புனித அறியம்மைப் போருக்கு எதவும்

கடராது. (இச் செஞ் சட்டையினர் செய்கையாக கருதித் தான், எல்லைப் புற காத்தியின் அறியம்மைச் செஞ் சட்டைத் தியாக வீரர்களையும் பலவித கஷ்டங்களுக்கு அரசாங்கத்தினர் ஆளாக்கினர் என்பது குறிப்பிடத் தக்க விஷயம்) அப்பொழுதெல்லாம், ஏன் இன்றும் கூட, கஷ்டப் பட்டவர்களின் பங்காளர்களாகத் தான் ஆங்கிலேயர் நடப்பதாகப் பறை சாற்றுகின்றனர்.

செப்போலியன் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு பிரான்ஸில் ஏற்படுத்தப் பட்ட முடியரசுக்கு மறுபடியும் ஆபத்து நேர்ந்து, குடியரசு ஸ்தாபிக்கப்பட்டு செப்போலியனுடைய போன் முன்னணிக்கு வந்து செப்போலியன் III ஆக ஆகி, மறுபடியும் பிரஞ்சுச் சர்க்காரத்தியாகி விட்டான் என்பதும், மறுபடியும் பிரஷ்யியாவுடன் ஒரு பெரும் போர் கிழிந்தது என்பதும் குறிப்பிடப் படவேண்டிய விஷயம். அதன் பின் பிரான்ஸுக்குத் தோல்வி தான். செப்போலியன் III முடியிழந்தான். முடிவாகவும் ஸ்திரமாகவும் பிரான்ஸுக்கு குடியரசேதான் என்ற ஏற்பாடாகி இன்றளவும் நடைபெற்று வருகிறது. பிரஷ்யிய சிற்றரசுகள் பல ஒன்று கூடி, பிரஷ்யிய அரசன் வில்லியம் என்பவரைத் தங்களுக்குச் சர்க்காரத்தியாக்கிக் கொண்டனர். ஆகவே இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஆஸ்டிரியா, ரஷ்யியா, இடாலி முதலிய பல தேசங்களாக ஆகி ஒருவகைப்பட்ட ஜனங்கள் கொண்டனவாக ஆகின. அதுவே உலக சமாதானத்தைச் சிதைக்க ஆன ஒரு பெரும் சக்தியாகவும் ஆகிவிட்டது அனுபவமான பிரத்தியக்ஷம். செப்போலியனுடைய உயர்வினால் ஐரோப்பாவில் உண்டான தேசிய உணர்ச்சி வலுத்து ஒவ்வொரு வகை ஜனங்களும் ஒரு உணர்ச்சி பெற்றவர்களாகி விட்டனர் என்று ஐரோப்பிய சரித்திரம் கூறுகின்றது.

இதற்கடுத்து, பிரதானமாக எகிப்து விஷயங்களும் தென்னாப்பிரிக்கா விஷயங்களும் அடங்கிய ஒரு தொடர்ச்சி எழுதப்படும்.

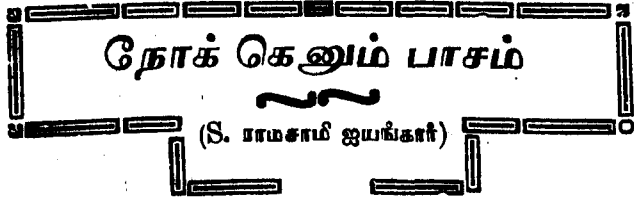
ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் கார்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்ச வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித் தெரிந்துகொள்ளவும்.

மானேஜர்.

“ஆனந்தபோதினி” மதராஸ்.

‘தோக் கெனும் பாசம்’ என்பது நிகண்டு. இவ் விடத் துப் பார்வை என்பது பொருள். பாசம் என்பது இங்கு கயிறெனப் பொருள்படும்.

கண்பார்வை பலதிறப்பும். குளிர்ந்த பார்வை சில. இப் பார்வை யில் அன்பு ததும்பி நிற்கும். ஓர் தாய் தன் மகவை அன்புடன் கோக்கும் கோக்கிடாம். ஒத்த அன்பின் வயத்தானோர் கோக்கு மீதேயாம். அருள் கோக்குமிதன் பாலதேயாம். கார்த்திகியின் அருள் கோக்கிற் சிலக்கானோரிதை கண்கறிவர். கம்ப நாட்டாழ்வாரும் ‘வேரியக் கமலை கோக்கும்’ என அருள் கோக்கின் விசேடத்தைக் கூறிப் போந்தார். சார்தம், சமாதானம், சாத் வீகம் யாவற்றையும் கலந்து காட்டும் இயல்பு இக் கோக்கு.

சில கொடும் பார்வையாம். இதற்கெல் காணோர் அனல் பட்டு வாடும் கொடியே போல்வார். பெரும்பாலும் இது தம்மினும் பல் வகையில் வலி யோர் பால் நிகழ்வது. இப் பார்வை அச்சத்தையும், திகிலையும், சமாதான மற்ற நிலைமையையும் உண்டாக்க வல்லது. இதன் பெயருக் கேற்ப கொடிய சபாவம் வாய்ந்தது.

சில பார்வையில் விஷத்தன்மை கூடி நிற்கும். இது கோக்கப்பட்டோர் உடலுக்கு ஊறு செய்வதாகும். ‘திருஷ்டி தோஷம்’ எனக் கூறுவதும் அத் தோஷம் கழிப்பதற்கான செய்வதி லிருத்தே இப் பார்வையின் தன்மை அறியக் கிடக்கிறது. குழந்தைகளுக்கு உணவுட்டும்கால் அவ் வுணவைப் பிறர் பார்த்தல் கூடா தென்பது நம்மவர் வழக்கு.

அச்சப்பார்வை, அக்கழியப் பார்வை, வீரப் பார்வை, இராஜபார்வை என்பவை பார்வைகளில் மற்றும் சிலவாம். அவை அவ்வப்பதப் பொருட் கேற்ற தன்மை வாய்ந்தவை. ‘சர்வேந்திரியாணம் பயனம் ப்ரதானம்’ என்றார் வட மொழியாளர். என்னை யெனின் பயனங்களினின்று தோன்றும் பார்வை பல செயலாற்ற வல்லது. அத்துட னமையாது முகவேறு பாட்டிற்கும் காரணமாகிறது. இவை பொதுவாக ஆண் பெண் இரு பாலர்க்கும் உரித்த.

பெண் பாலர்க்கே உரித்தான பார்வை குறித்துத் தமிழ் மறைபாங் குறன் மிக அழகாகக் காட்டி நிற்கின்றது. அவற்றுள் சில சீழே குறிப்பிடுதல் மிகையாகா.

‘அழகுடைய இவன் என் பார்வைக்கு எதிர்ப் பார்வை பார்த்தால் ஒரு தெய்வப் பெண் தன் சேனையுடன் வந்து என்னைத் தாக்குதல் போல்வது.’

‘நான் கூற்றின் வடிவத்தை முன்பு கண்டறியேன். இன்று அது ஒரு பெண் தன் கண்களால் ஆடவர் மேல் போர் செய்யும் வடிவம் உடையது எனக் கண்டறிந்தேன்.’

‘இந்தப் பெண் கண் பார்வையானது என்னை வருத்தலால் கூற்றம் போலவும் இருக்கிறது.’

‘புணையேர் மடகோக்கு’ என ஓர் தலைவன் கூற்றாக அமைந்திருக்கின் றது.

இனி காதல் கோக்கைச் சிறி தாராய்ந்து கம்பகாடர் இது பற்றிக் கூறி யிருப்பதைக் கவனிப்பாம். ஒத்த வயதும், ஒத்த குணமும், ஒத்த வழமும், ஒத்த அன்புமுள்ள நம்பியும் நங்கையும் ஒருவரை யொருவர் அன்பினுணர்ச்சி ததும்ப காதல் வயப்பட்டு கோக்கும் கோக்கே காதல் கோக்காம். ‘கண்ணொடு கண்ணினை கோக்கொக்கின், வாய்ச் சொற்க் கொன்ன பயனுயில்’ என்னும் பேருரையால் இப் பார்வையின் அறியதன்மை தென்பது அறியற் பாலது.

இராம பிரானும் தோப் பிராட்டியும் கொண்டு கனித்த காதல் கோக் கைக் கம்பகாட்டாழ்வார் மிக மிக அழகு பெற எழுதி யமைத்திருக்கிறார்.

இராமன் மிதிலா நகரத்தைக் கண்ணுற்றுச் சென்றார். யானைகள் போர் புரிவதையும், கொடிகள் ஆடுவதையும் கண்டு மகிழ்ந்து சென்றார். செந்தா மரை மலர் போன்று பொலிந்து காண்கின்ற பொன்மதில் சூழ்ந்த மிதிலா நகருக்குள் பிரவேசித்தார். கெடிய வீதி கடை வீதி முதலிய வீதிகளை கடந்து சென்று இராஜ வீதியை அடைந்தார். ஜனக மஹாராஜன் அரண் மனையைக் கண்டார். கன்னிகா மாடத்தினருகில் அன்பின் மிக்க பேடொடு ஆணவ்னங்கள் ஆடும் மூன்றில் கண்டு அவ் விடத்துச் சம்பமாய் நின்றார். அது போழ்து அரண்மனைக் கன்னிகா மாடத்தில்,

‘உமையா சொக்கும் மங்கைய ருச்சிக்கரம் வைக்கும்
கமையான் மேனி கண்டவர் காட்சிக் கரைகாணார்
இமையா காட்டம் பெற்றில் மென்ற ரிருகண்ணால்
அமையா தென்ற ரத்தரவா னத்தவ ரெல்லாம்.

என்று புகழ்த்தக்க அழகமைந்த பெண்ணும் தோபிராட்டி வந்து நின்றான். தன் மேனி யழகாலும் இன் சொலாலும் யாவரையும் ஈயிக்கச் செய்யும் விசே டத்தால் இராமன் என்று பேர் படைத்த அழகனும் பிராட்டியா மழகியும் ஒருவரை யொருவர் கோக்கினர். இக் கோக்கின் மாண்பை கம்பர் மிக அழகு பெறக் கூறுகின்றார்.

‘எண்ணரு கலத்தினு னினை யனின்றழி
கண்ணொடு கண்ணினை கவ்வியொன்றை யொன்
துண்ணவு நிலபெரு துணர்வு மொன்றிட
அண்ணலு கோக்கினு னவளு கோக்கினான்.’

நினைத்தற்கு மரிதான அழகையுடைய தோபிராட்டியார் அங்கு நின்ற காலத் தில் ஒருவர் கண்களோடு மற்றொருவர் கண்ணினைப் பற்றி ஒன்று ஒன்றினை

மற்றொன்று அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கவும் தத்த மிடங்களில் நிலை பெற்றிராமல் இருவாரிலும் ஒற்றுமைப் படுப்படி இராமபிரானும் கோக்கினர்; தோபிராட்டியும் கோக்கினு னென்பதாம். இக் நிலை பார்த்தற்குஞ் சொல் லுதற்குமே யன்றி நினைத்தற்கு மரிது. காம மேலீட்டை யுடைய ராயினும் மாதர் ஆடவரை முன்பு நோக்க லாகா தென்பது தோன்ற 'அண்ணலு கோக்கினு னவளு கோக்கினு' என்ற நயம் பெரு மெழ்ச்சி தருவதாகும். இப் பார்வைகள் இருவரையும் ஓராவிற்கு கோடுபோல ஒருவயப் படுத்தின. தோ பிராட்டியினுடைய இரு கண்களினின் றுத் தோன்றிய பார்வை இரு கூரிய வேலே போன்று மிக்க உரம் பொருத்திய இராமபிரான் மார்பகத்தே சென்றும்ந்தன. உரம் பொருத்திய மார்பகம் ஓர் இரும்புப் பெட்டியே போன்றதாம். அதனுள்ளிருக்கும் உள்ள மாகிய சொத்தைத் தனக்கு உரித்தாக்கிக் கொண்த தன் பார்வையாம். திறவு கோல் கொண்டு திறக்க முயல்கின்றார் பிராட்டி. தோபிராட்டியின் உள்ளத் தைத் தவிர இராமபிரானும் அதே தொழிலி லீடுபடுகின்றார். தோ பிராட்டி பிறவிடத்து 'என் கண்வழி தழையுமோர் கண்வனே கொலாம்' என்பதும் 'என் உள்ளங்கவர் கண்வன்' என் வேறு பிறரும் கூறியிருப்பதும் இங்கு கவ னிக்கற்பாலது. இவ்விருவர் தொழிலும் முடிந்தன. ஒருவருள்ளத்தை ஒரு வர் அடைகின்றனர். அங்கோர் போராட்டம் நிகழ்கின்றது. ஒருவருள்ளத்தை மற்றவர் தம்மிடம் சர்த்து வைத்துக் கொண் முயல்கின்றார். ஒருவருள் ளத்தை மற்றவர் கட்டி விழுக்கின்றார். அவர்களுக்குக் கயிறேது? அக் கயிறு தான் நோக் கெனும் பாசம். அன்பும், குளிர்ச்சியும், ஆர்வமும் கிறைந்த பார்வை இப் பார்வை கொண்டு ஒருவரை யொருவர் கட்டலாம்.

‘பருகிய கோக்கெனும் பாசத்தாற் பிணித்
தொருவரை யொருவர் தம்முள்ள மீர்த்தலால்
வரிநிலை யண்ணலும் வாட்க ணங்கையும்
இருவரு மாறிப்புக் கிதய மெய்தினர்’

ஒருவாழகை யொருவ ரனுபவித்து, பார்வை யென்றிற் கயிற்றினுற் கட்டி ஒருவரை மற்றொருவருடைய மனமானது இழுத்தலால் இராமபிரானும் தோ பிராட்டியுமாயி இருதிருத்தாரும் மாறிப் புருத்து ஒருவரிதயத்தை யொருவ ரடைத்தார் என்பதனால் இக் கோக்கின் வலிமைதா னென்னே யென அறிய லாகும்.

இராமனது பார்வை சேதபை அவன் வயப்படுத்தியது. சேத தன் செயலற்ற நின்றான். அவனுக் குறித்தான அறிவு, கிறை, ஓர்ப்பு, கடைப் பிடி யாவற்றையும் இப் பார்வை இராமன் பாற் சேர்த்தது. அவன் மனமும் செனத்தாயமும் இப் பார்வையாம் கயிற்றினு லீர்க்கப் பட்டு இராமன் பின்னே சென்றன. என்னே இப் பார்வையின் வன்மை!

தோபிராட்டியும் இது கண்டு ஆச்சரிய முற்ற,

‘பெண்வழி கலெனும் பிறந்த காலெனும்
எண்வழி புணர்வுரை நென்கும் கண்டெனென்

மண்வழி நடந்தடி வகுத்தப் போனவன்
கண்வழி தழையுமோர் கண்வனே கொலாம்’
எனக் கூறி கிற்கின்றான்.

தோ பிராட்டியின் கோக்கிற் கிலக்கான இராமபிரானும் தன் மனம் தோ பிராட்டியின் பாற் போய் லயித்த விட்டதைக் குறித்து ஆச்சரிய முற்ற,

‘ஏகுநல்வழி யல்வழி என் மனம்
ஆகுமோ வதற் காகிய காரணம்
பாருபோன் மொழிப் பைத்தொடி கன்னியே
ஆகும் வேறிதற் கையுற வில்லையே’

எனத் தன் மனம் பிறரால் கொள்ள கொண்டு போகப் பட்டதைக் குறித் துக் கூறி யாறுத லடைகின்றார்.

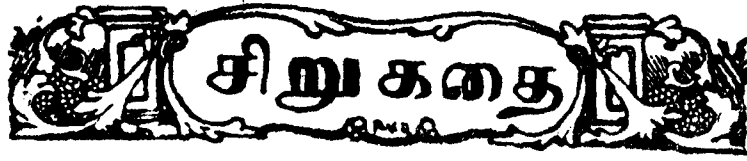
எனவே இராமபிரானும் தோ பிராட்டியும் கோக் கெனும் பாசத்தால் கட்டுண்டு இருவரு மொருவராயினர்.

எனவே குளிர்ந்த தன்மையும், அருள் வழித்தோடும் பான்மையும், மிக்க அன்பின் கிறைவையும் கொண்ட கண்ணோக்கு பல அரிய செடலாற்றுத் தகைத்து என்பது பெறப்படுகின்றது. உலகத்து ஒருவரை மற்றவர் தம் வயப் படுத்தி என் மார்க்கத்திலுய்க்க வேண்டின் இக் கோக்கு இன்றி யமையாத தாகும். காந்திஜீ ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்தையும் தம் வயப் படுத்த வது இந்தகைவ அன்பு மிகுந்த கோக்காற்றா னென்பது போதரும். அவாறு பொக்கை வாய்ச் சிரிப்புடன் இக் கோக்கு கலந்த காண்போர் அடையு மின்பம் என்னே என்னே!

இராமன் சேதபால் கிழித்த காதல் கோக்கே போன்ற கோக்கின் தன்மையால் ஒரு தலைமகனும் தலைமகளும் மனம் கட்டுண்டு ஒன்றுபட்டு அவர்கள் ஒருவரை யொருவர் மணந்த கடத்தும் இவ் வாழ்க்கை எத்துனை நிறப்பினதாரு மென்பதையும் காமிக்கு அறிதல் வேண்டும். இவ்விராமாய ணப் படிப்பினை பிற்போக்காளருக்கும் பிடிவாத குணமுடைய பெற்றோர்க் கும் அறிவுச் சட்ட கொளுத்தவதாகும்.

அன்பு செறித்த குளிர்ச்சி மலித்த அருள் வழித்தோடும் கோக்கால் எம் “ஆனந்தன்” கம்மை கோக்குகின்றது. கம்முள்ளத்தை யது தன் வயப் படுத் துகின்றது. எனவே அகன் அருள் கோக்கிற்கு கா மிலக்காதல் மிக மிக அவசியமாம். அதனால் மடையும் பயன் மிகப் பெரிது.

மாப்பிள்ளை மன்னாச்சாமி

(எ. வி. ஜி. ராஜம். பி. எஸ். ஸி.,)

மன்னாச்சாமி ஒரு பி. ஏ. பட்டதாரி. டாம்பிகமான ஆன். தலை யில் ஹாட், கேவிபுளு பூனிபசாம், பூட்ஸ், கோல்ட்ரிம் மூத் ருக் கண்ணாடி, பாதி வெட்டி விடப்பட்ட ஹீட்லர் மீசை; இவை போதாவா மன்னாச்சாமியை ஓர் முதல்வகுப்பு மைனராக்குவதற்கு? அவனுக்கு வயது இருபத்தைந்துக்கு மேலாகிறது. ஆனால் வேலைமட்டும்தான் கிடைக்கவில்லை. இருந்த பணத்தை யெல்லாம் மன்னாச்சாமியின் பெற்றோர் அவன் படிப்பிற்காக செலவழித்து விட்டனர். ஆகவே தற்போது குடித்தனம் சிக்கன சாஸ்திரத்தில் சிபுண்டுவும் வாய்ந்த அவன் அன்னையாலேயே நடத்தப்பட்டது. பி. ஏ. படித்துவிட்டு அட்டண்டன்ட் வேலைக்குக்கூட அப்ளிகேஷன் போட்டான். படித்துவிட்டு உத்தியோகம் அகப்படாததால் வீட்டில் உட்கார்ந்துக் கொண்டு வீட்டு சாமான்களை விற்பனைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு, தினந்தோறும் பேப்பர்களில் தேவை என்னும் காலத்தை அதிக கவனமாகப் படித்து விவாசத்தை கோர்ப்புக்கில் குறித்துக்கொண்டு, தினம் தினம் கற்றை கற்றையாய் அப்ளிகேஷன் எழுதித் தபாலில் போட்டுவிட்டு எங்கிருந்தாவது பதிலளித்து ரூபாய் சம்பளத்திற்கு நம்மைக் கூப்பிட்டாலும் போதும். டிபாலிட் தொகை ரூபாய் ஆயிரமானாலும் காலனா வட்டிக்கு கடன் வாங்கி கட்டிப் போகலாம் என்று எண்ணினான். யாராவது "இப்படி சும்மா இருக்கலாமா" என்று கேட்டால், "ஐதராபாத்தில் ஐந்து ரூபாய் சம்பளத்துக்கு ஆர்டர் வந்திருக்கிறது. கல்கத்தாவில் கம்பெனி வைக்கப் போகிறேன்" என்று வீணை வாய்ப்பந்தல் போட்டுக் கொண்டிருப்பான். சிந்த, அவன் பிரா கேட்போரிடம் "என் பிள்ளை சத்தியத்தில் அரிச்சந்திரன், அழகில் மன் மதன், படிப்பில் ஸரஸ்வதிக்கு பாடம் கற்றுக் கொடுப்பான், சர்வ கலாசாஸ்தியில் பட்டம் பெற்றவன். ஆனால் வேலை ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. இக்காலத்தாழும் படிப்பு கலைக்கு உதவாத படிப்புதான்! பட்டதாரிகள் பட்டா எங்கள் சர்வ கலாசாஸ்திகளில் விருத்த வெளிவர வெளிவர வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகிக் கொண்டேதான் இருக்கும். பாருங்கள் ஒரு பி. ஏ. க்கு ரயில்வே கிளார்க் உத்தியோகம் கிடைத்தாலும், ஆரம்ப சம்பளம் மூப்பது ரூபாய்தான். மூப்பது ரூபாய் பெற அவன் என்ன அலங்காரம் செய்துக் கொள்ளவேண்டும். அலங்காரம் செய்துக் கொள்வதற்கு கோட்டு, பூனிபாசம், பூட்ஸ், ஹாட் முதலியவைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் வருஷத்துக்கு பத்து ஐதையாவது வேண்டும். இந்தமாதிரி பணத்தை வாரி இறைத்து உடுப்புக்களை அணித்துக்கொண்டு மாதம் மூப்பது ரூபாய் சம்பாதிக்க வேண்டும். அதில் சூப்பில் போடும் அபராதம் வேறு, அடிக்கடி ஸ்வாசம் வேறு, காப்பிச்சிலவு வேறு, வண்டிச்சிலவு வேறு! உத்தியோகம் புகுஷ

மாப்பிள்ளை மன்னாச்சாமி

919

லட்சணம்' என்றபடி பேர்வழியும், ஆடம்பரமாக கையாட்டி குடை பிடித்துக்கொண்டு, 'எங்கள் வீட்டுக்காரரும் கச்சேரிக்கு போகிறார்' என்று சொல்லிக் கொள்வதற்குத்தான் இக்காலத்தா உத்தியோகமும், பட்டமும் உதவும். "கிதியும் கணவனும் விதியின் பயனே" என்றதபோல் அவாவர்கள் பூர்வத்தில் செய்த வினாப்பயன்படியே நடக்கும்" என்பதோடு தன் பிரசங்கத்துக்கு முற்புள்ளி வைப்பார்.

மன்னாச்சாமியின் பட்டத்திற்கும், அழகிற்கும் ஆசைப்பட்டு கோயமூத் தார் ஜில்லாவில் உள்ள ஒரு பணக்காரர் தன் மகனைக் கொடுக்கச் சம்மதித்தார். அடிமேனத்தை, பிடி தாம்பூலத்தை, கட்டு தாலியை என்ற கதைமாய் அவசரகோலம் அள்ளித் தெளித்ததுபோல் கலியாணம் முடிந்தது. மன்னாச்சாமியின் மாமனார் ஓர் கொழுத்த பணக்காரர். அநேக கரும் புத் தோட்டங்களும், கரும்பு ஆலைகளும் அவருக்கு உண்டு. கரும்பிலிருந்து எடுக்கும் பாலைக் காய்ச்சி பாகாய் எடுத்து வீட்டில் உரியின்மேல் பாணியில் வைத்திருப்பார். அது தேவாயிர்தம் போலிருக்கும். தோசைக்கு ஊற்றிக் கொண்டு வைகுண்ட ஏகாதசிக்கு பலகாரம் சாப்பிட்டால் 'தினமும் வைகுண்ட ஏகாதசியாக இருக்கக் கூடாதா?' என்று தோன்றும். கமது மாப்பிள்ளை—தப்பர்த்தம் செய்து கொள்ள வேண்டாம்; எனக்கு பெண்ணே இல்லை—இந்தப் பாகிடம் அதிக மோகம் கொண்டிருந்தான். தீபாவளிக்கு தன் மாமனார் ஊர் போனால் தன்னுடைய பாகு ஆசையைப் பூர்த்திசெய்துக் கொள்ளலாமென்பது அவனுடைய எண்ணம். தலைத் தீபாவளியை எதிர் பார்த்து அவன் பஞ்சாங்கங்களை யெல்லாம் புரட்டிப் பார்த்தான். பிறகு மாமனார் ஊர் அடைந்தான். அங்கு மாப்பிள்ளை சிறிது வருஷ பிசுவாகவே இருந்தான். தீபாவளிக்கு மறுகாள் அமாவாசை. மருமகப்பிள்ளைக்கு மாயி யார் தோசை, இட்லி முதலிய பலகாரங்களை பரிமாறினான். இரவில் மாப்பிள்ளைக்கு இட்லி, தோசை இவற்றின்மேல் பாகு பொழியப்பட்டது. கொஞ்சம் விழுவதற்குள் மாப்பிள்ளைக்கு வெட்டம் வந்துவிட்டது. "போதும், போதும்" என்று கையை அசைத்தான் மன்னாச்சாமி. மாயியாள் என்ன பண்ணுவாள்? வடதேசத்தில் உன்னவர்களுக்கு மின்காய்ப் பொடிதான் அதிகப் பிரீதி பென்று கேள்விப் பட்டிருந்தான். ஒரு கரண்டிக்கு எட்டு கரண்டியாக மின்காய்ப் பொடியைப் போட்டு நல்லெண்ணெயை விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டான்.

மாப்பிள்ளைக்கு காக்கு எரிச்சலோடு வயிற்றெரிச்சலும் சேர்ந்து கொண்டது. பாருக்கா தீட்டி வைக்கப்பட்டிருந்த காக்கில் மின்காய்ப்பொடி படுவதென்றால்? வலியவந்த சீதேவியைக் காலாலுதைப்பது போல பாகை உதறிவிட்ட அவனுக்குப் பாகு இனி வராதா என்று நிச்சயமாகிவிட்டது. ஒரே ஏக்கமாக ஏக்கிக் கிடந்தான். அந்தப் பாகின் மேலுள்ள மோகம் திருடியாவது சாப்பிடலாம் என்ற வகைக்கும் அவனைக் கொண்டுவந்து விட்டு விட்டது. பலகாரம் ஆன பின் பாகு எங்கே இருக்குமென்று ஆராய்ந்தான். பக்கத்திலிருந்த ஓர் அறையில் கழுத்தில் சுருக்கிட்டுப் பாகுப் பாணியைக் கட்டியிருந்ததை யறிந்தான். படுத்துக் கொண்டால் தூக்கம் வருகிறதா? பாகு அவனை கொஞ்சைப் பிடித்துக் குறுக்குறி குறுக்கு அவனுக்கல்லவா தெரியும்? சந்தடி யெல்லா மடங்கியதும் மெதுவாக பாகு இருந்த அறைக்குள் துழைந்தான். பாணை உயரக் கட்டி யிருப்பதைக் கண்டு

எடுக்க வழி தெரியாமல் திகைப்புற்றான். இத் தக்க சமயத்தில் அவன் பார்த்த கிருஷ்ண லீலா விலினிமா காட்சி அவனுக்கு ரூபகத்துக்கு வந்தது. அங்கு கிருஷ்ணனின் தோழன் ஒருவன் இடைச்சி வீட்டில் உரியில் உன்ன பாணையைப் பொத்த தயிர் பருகுவுகைப் போல் தானும் செய்யத் துணிந்தான். உடனே அங்கே சார்த்தி யிருந்த மெல்லிய மூங்கில் கம்பை எடுத்துக் கொண்டு சட்டிக்கு ரோரே அடியில் நின்றபடி அந்தக் கம்பால் பாணையை ஒரு குத்துக் குத்தி விட்டு ஆவென்று வாயைத் திறந்து கொண்டு நின்றான். 'டொப்' என்ற சத்தத்துடன் பாணையின் அடியில் ஒரு புதிய துவாரம் திறந்தது. அதன் வழியாக வந்த தேவாயிர்த தாரையை நெடு காணாக இருந்த தாகத்தை தீர்த்துக் கொள்ளப் பருகினான். வாயில் விழுந்துக் கொண்டே யிருந்தால் விழுங்க வேண்டாமா? தலையை நிமிர்ந்து விழுங்கும்பொழுது பாகுத்தாரை தடங்கலின்றி அபிஷேகம் செய்து கொண்டிருந்தது. வயிறு நிரம்பக் குடித்தான். உடம்பு முழுதும் பாகு அபிஷேக மாயிற்று. அப்புறம் உலக ரூபகம் வந்தது. உடம்பெல்லாம் ஒரு முறை தடவிப் பார்த்தான். தலை மயிர் ஒரே சடையாக இருந்தது. வேஷ்டிகன் விக்கிரகத்தின் மேலுள்ள துணியைப் போல், பாகில் கிணர்ந்து பசைத் துணியா யிருந்தான். இப்பொழுது தான் மாப்பிள்ளைக்கு தன் மட்டித் தனம் விளங்கியது. மாப்பிள்ளையின் மாமனார் மெத்தை கைப்பதற்கு பஞ்சு எடுத்து கன்றாகக் கடைத்து உடத்தில் கொட்டி வைத்திருந்தார். அறைவிலிருந்து வெளியே வந்த மாப்பிள்ளை வாயிற்படி தடுக்கி தொப்பென்று பஞ்சின் மேல் விழுந்தான். பஞ்சு ஆளை அப்படியே மூடிக் கொண்டது. மேலெல்லாம் பஞ்சு திரினை திரிளியாக ஒட்டிக் கொண்டது. எழுந்து கின்றபொழுது அவனுக்கு அவனையே கம்ப முடியவில்லை. "சரி, இனி இங்கே இருக்கக் கூடாது. இராத்திரி எங்கேயாவது இருந்து விட்டு விடியற் காலையில் ஏரியில் குளித்து விட்டு எல்ல பிள்ளையாக வீட்டுக்குத் திரும்பலாம்" என்று நினைத்துப் புறப்பட்டான். கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் ஊர் காவலுக்காக இரண்டு போலீஸ்காரர்கள் தெருவில் வருவதைக் கண்டான். "எம்மைக் கண்டு விட்டால் என்ன செய்வது?" என்ற எண்ணம் அவனுடைய கெஞ்சில் போராடிற்று. எதிரில் வந்த போலீஸ்காரர்கள் இவனைக் கண்டதும் பூதமோ, பேயோ என்று எண்ணி குடல் கடுக்கம் கொண்டு 'ஐயா! கடவுளே! காராயனா!' என்று கூச்சல் போட்டுக் கொண்டு மூலைக் கொருவராக ஒடினார்கள். அவனுடைய அதிருஷ்ட வசமாக கொஞ்ச தூரத்தில் ஓர் ஆட்டுப் பட்டி இருந்தது. காவற்காச இடையன் குறட்டை விட்டுத் தாங்கினான். "இதுதான் கமக்கேற்ற இடம். இராத்திரி வேளையில் ஆடோடு ஆடாக அடங்கி இருந்து விட்டுக் காலையில் ஏரியில் குளிக்கலாம்" என்றெண்ணி கடுகளுக்கு இடையில் மெதுவாகச் சென்று கையையும், காலையும் கீழே வைத்துக் கொண்டு முடங்கிக் கிடந்தான்.

அமாவாசை இருட்டில் ஆடு திருடுவது கலபமாகையால் இரண்டு திருடர்கள் இடையன் வாயில் துணியை யடைத்து மாத்தோடு கட்டிவிட்டு ஆடு கனிடம் வந்தார்கள். "அடே தம்பி! எல்ல கொழுந்த ஆடாகப் பாகு; சப்பை கொழுந்த ஆடு ஒன்றானும் போதும்" என்றான் ஒருவன். ஆடு களுக்கு இடையே பஞ்சு மூடிய மன்னாச்சாமியின் உடம்பு அமாவாசை இருட்டில் ஆடாகவே தோன்றியது. அவனை விடக் கொழுந்த ஆடு அங்கே ஏது?

திருடிக் கொண்டு ஓடும் வேகத்தில் ஆனென்றும், ஆடென்றும் உட திருடர்கள் கவனிக்கவில்லை. முன் புறமும் பின் புறமும் மாப்பிள்ளையைத் தாக்கிக் கொண்டு ஒடினார்கள். "பாகை ஏண்டா குடித்தோம்?" என்று எண்ணினான் மாப்பிள்ளை. திருடர்கள் கொஞ்ச தூரம் போவதற்குள் தாங்கத் தாக்கிக் கொண்டு வருவது ஆடோ அல்லவோ என்ற சந்தேகம் உண்டாயிற்று. "அண்ணே, இது என்ன ஆடு மாதிரி இல்லையே! ஒரு பூதம் போலக் கனக்குதே. இதை கம்மால் தாக்க முடியாது" என்றான். திருடர்கள் பொத்தென்று கீழே போட்டார்கள். இவ்வளவு நாழிகையாக முடங்கிக் கிடந்ததனால் உண்டான வலியைத் தீர்த்துக் கொள்ள தக்க சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கமது மாப்பிள்ளை பூமி தேவியின் ஸ்பரிசம் பட்டவுடன் எழுந்து உட்கார்ந்து, அடே யப்பா! என்று கையையும், காலையும் நீட்டினான். மூத்த திருடன் "அடே! கருப்பண்ண சாமிடா!" என்றான். உடனே திருடர்கள் மாப்பிள்ளையின் காலில் விழுந்து, வாய் குளறினபடி "ஐயோ! எங்களை விட்டு விடு; நாங்கள் ஏழை. பிள்ளைகுட்டிக் காரர்கள். வாரம் வாரம் இரட்டை கிடா வெட்டி உங்கள் கோயிலில் பூசை போடு கிறோம்! சாராயம் வைக்கிறோம்! வெள்ளி சக்குமார்த்தடி செய்து வைக்கிறோம்! பட்டி சாத்துகிறோம்! பெண்டாட்டி பிள்ளையோடு காலில் விழு கிறோம்! திருட வரும்பொழுது உனது கோயிலில் காணிக்கை போடாத தற்காக மன்னித்துக் கொள்!" என்று சொல்லிவிட்டு ஒடினார்கள்.

கொஞ்ச நாழிகைக்குள் சூரியன் தோன்றி விட்டான். மாப்பிள்ளை ஏரியில் ஸ்நானம் செய்து விட்டு எல்ல பிள்ளை போல் மாமனார் வீட்டைந்தான். திருடர்கள் ஒடின ஒட்டத்தை கினைத்த மாப்பிள்ளை இரவு முழுதும் தான் செய்த அசட்டுச் செயல்களுக்கு கடுவிலே நேர்ந்த இந்த ஓர் வீரச் செயலால் உன்னம் பூரித்தான். நீங்கலும் மாப்பிள்ளை மன்னாச்சாமியைப் போன்ற மருமகனைப் பரிசுதப் பிரயத்தனமாவது செய்த அடையுங்கள். ஆனால் மாப்பிள்ளை மன்னாச்சாமியை ஏகாதசுக்கு அழைக்கத் தவற வேண்டாம்.

காரி கிழாரின் கவித்திறம்

(K. V. சிவசுப்பிரமணியன், B. A.)

கிழாவன் கால் கொண்டெழுந்து குணதிகைச் சிகரம் வந்தடைந்
தான். காளினி முழுவதும் கவினுற ஒளி பாலியது. ஞால
மெங்கும் வினங்கிய சீலவிரும் ஒழிந்தது. பொருள் வயிற் பிரிந்த தலைவன்
வாவைக் கண்டு உவகை பூக்கும் தையலார் முகம் போல பொய்கைகளிலே
புதிய தாமரை மலர்கள் பூத்தன. மாந்த ரிணவரும் தத்தம் தொழின்
முறைக்கு ஆவன புரிவாராயினர்.

வையை என்ற பொய்யாக் குலக் கொடியால் வனம் பெற்ற மதுரைமா
காரில் கோலோச்சிக் குடிபுறங்காத்த வந்த பாண்டியன் பல்யாசகால முது
குமிழி பெருவழுதியின் அரண்மனையில் அறிவரும் அமைச்சரும், முனிவரும்
புலவரும் கூடி துலாபாய்ச்சியிற் புருந்தனர். பாண்டிய மன்னனும் உரிய
காலத்தில் வேந்தவையை அடைந்தான். அஞ்ஞான்று அவன் குழியிருந்த
அருஞ் சொற்கலைஞர் பலரும் சொற் போரிட்டனர். செழியர் பெருமானும்
செந்தமிழ்ப் புலவரின் செஞ்சொ ளமுதுக்குச் செவி சாய்ப்பானாயினன்.
வெற்றி பெற்றதற்கு வேண வெலாம் தருவா னாயினன்.

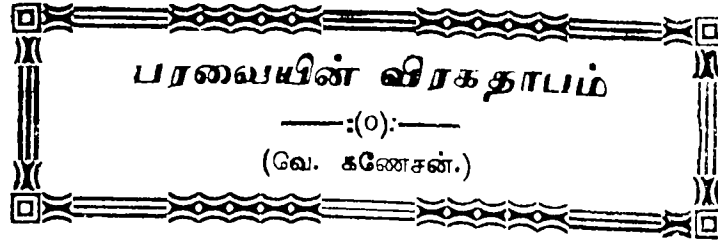
இங்ஙனம் இம் மன்னன் புலவர்க்குப் பாவலகை இருப்பதைக் கேள்வி
யுற்ற காரி கிழார் என்னும் புலவர் அவனைக் காணச் சென்றார்; அப் புலவர்
பெரியார் தானாண்மையின் மிக்க வேளாண் குலத்தினர்; அல்லன சீக்கி நல்
வன கவிதும் காவண்மை படைத்தவர்; செந்திரு வந்தற்றாலும் வெந்துயர்
வந்தற்றாலும் ஒத்திருக்கும் உனத்தினர்; காடெங்கும் சென்று கல்லோர்
பலரின் நட்பினைப் பெற்று கற்குணங்கட் கெல்லாம் உறைவிடமாய்த் திகழ்ந்
தவர்; தமிழணங்கின் தலையை சீக்கத் தாழா துஞ்றுபவர்.

புலவர் பெருந் தகையாகிய காரி கிழாரது வருகையைச் செவி யுற்ற
செழியர் கோமகன், அவரை உரிய முறையி ளழைத்து வாச் செய்து வணங்கி
இருக்கை எல்கினன். பிற புலவர்களும் அவரை அக மகிழ்ச்சியோடு வா
வேற்றனர். பாண்டியன் அவரை நோக்கி, “பெரும! எம் போன்றாரை
இடித் துரைக்கும் பெற்றி வாய்ந்த தும் போன்ற புலவர் குழாத்தினர் வாவு
எல்லவாவாகுக. தாங்கள் எளியேனது அவைக்கு எழுந்தருளியதன் நோக்க
மென்ன? முன்னிய காரியத்தை முட்டின்று முடிக்கக் காத்திருக்கிறேன்”
என்றான். காரி கிழார் எழுந்து நின்று “பொதியப் பொருப்பின் புகழோடு
பொருத்திய புண்ணியர் குடியிற் பூத்த புரவல்! இரவலராகிய எம் போன்
ருர்க்குப் புரவலன் எனவும், தமிழணங்கின் சங்கத்தை யமைத்தோர் வழித்
தோன்றல் எனவும் கேள்வி யுற்ற காரிந் கண்டு களிக்கலா மென வந்தான்.
தமிழ்ப் பெருந் குடியில் பிறந்த பெருமை எம் காரும்; அந் தகையினர் பலரை
ஆதரித்தவர் வழியிற் றேன்றிய பெருமை நினதாம். காட்டின் கலத்தின்

பொருட்டு நின் செங்கோல் செழிப்பதாக” எனக் கூறி” வடாஅது பணிபடும்
கெடுவரை” என்ற வாழ்த்தரைச் செய்யுளைக் கூறுவாராயினர்.

அது போழ்து அங்கிருந்த புலவர் பெருமக்கள் அச் செய்யுள் கடை
பினைக் கூர்ந்து நோக்குவாராயினர். அதைச் செவி மடுத்த அரசன் எழுந்த
“புலவர் பெருந் தகையே! சிறிய இனிய சொற்களில் அருங் கருத்துகள் பல
வற்றை அமைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த புலவீர்! எம்முடைய சிற்றறிவில் தமது
செய்யுள் நயம் தென்னிதின் வினங்காமையின் உமது செய்யுளுக்கு உமது
வாயினின்றே பொருளை எதிர் பார்க்கிறேன்” எனக் கூறி அமர்ந்தான்.
கற்பகக் கவிஞராம் காரி கிழார், காவலன் கழறிய மொழிகளைச் சிமேற்றாங்கி
எழுத்து நின்ற பின் வருமாறு சொன் மாரி பொழிந்தார்:—

“வய வேந்தே! யான் இச் செய்யுளில் நினது குடிப் பெருமையையும்
நினது புகழையும் தென்னிதின் வினக்கியுள்ளேன். நினது அளவிலாப் புகழும்
துகளிலாக் கீர்த்தியும் வடதிசையின் பனிமலைக் கப்பாலும் தெற்கில் குமரிக்
கப்பாலும் மேற்கில் மேலாழிக் கப்பாலும் கிழக்கில் சகரர் தொட்ட சாகாத்
திற் கப்பாலும், பாதான லோகத்தின் கீழும், மேலேகோ லோகத்தின்
மேலும் பரந்தானது என முதல் எட்டடிகளில் கூறினேன். அது எங்ஙன
மெனில் வினக்குதும். ஒரு மொழி வைத்தலாகாரும் உத்தமப் பெரு வழுதி
யாகலின் உனது புகழ் நம் நாட்டினுள் அடங்காது அயல் காடுகளிலும் பரவு
தல் முறையே. வேள்விக் செய்த விண்ணவரை மகிழ்வித்ததால் விண்
னுலகங்களிற் பரவியுன தெனவும், ஆழிக்கு அப்பால் அமைந்துள்ள அயல்
நாடுகளுக்கு தமிழ் நாட்டு மாக் கலங்கக் சென்று வாணிபம் புரிதலின் கடற்
கப்பாற் பரவிய தெனவும், வட வெல்லையாம் பனிமலையில் கயற் பொறி
பொறித்து வடதிசை மன்னரை நடுங்கச் செய்தாயாகலின் இமயமலைக்கு வட
பாலும் நினது புகழ் பரவியுள்ள தெனக் கூறினேன். இனி, நீ கோடற் குரிய
நன்னெறி இன்ன தென பின்வரும் அடிகளில் கூறினேன். விவகாரங்களில்
நியாயம் கூறுங்கால் துலைக் கோலின் முன்னாப் போலும் கூற்றுவனைப் போ
லும் நிற்பது நினது கடமையாம். அங்ஙனம் ஒழுகு வாயாயின் படை குடி
கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்ற ஆறும் வளரும் அரிய அரண்கள் அசுழி
கள் பலவற்றை அடக்கிக் கொண்டு அவற்றிலுள்ள அனலிறந்த பொருள்களை
வறியோர்க்கு வழங்குக. நினது வெண்குடை வேறெங்கும் வணங்குதலில்
தாய் ஒங்கிப் புகழ் பெறுமாயினும் முக் காலமு முணர்ந்த முனி புங்கவரை
யும், துதல் லிழி நாட்டத் திறையோன் கோலியையும் வலம் வருங்கால் பணிந.
ஒருவருக்கும் வணங்காத நினது முடி ஒன்று புரி கொள்கை முத்திப்பேணும்
இரு பிறப்பாளராம் அந்தணர் ஆகி கூறுங்கால் வணங்குக. “எல்லார்க்கும்
என்றும் பணிதல் அவருள்ளும், செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து” என்பது
பொய்யா மொழியன்றோ? நினது மாலை வாடாத் தன்மைத் தாகிலும் எதிரி
யின் காடுகளை எரித்த புகையில் வாடுக. வேற்றரசன் முன் அங்காத வெகுனி
யுடையா யாயினும் நினது சினம் பெண்டிரின் புலவிமூன் மாறுக. இங்ஙனம்
அகம் புறம் எனும் இரு துறைகளிலும் வெற்றி பெறுக. பல திறப்பட்ட
வெற்றியை யுடைய வன்னம்மையிற் நிறந்த பாண்டிய மன்ன! உலகம் உன்
காணவும் உதிக்கும் ஆதித்தன் போலவும், தாசகை கடுவண் மேவும் தனி
முழு மதியம் போலவும் வாழ்வாயாக என்று வாழ்த்தக் கூறினேன். செடு
முடிச் செழிய! இங்ஙனம் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் கார்த்

மாலை நேரம். ஒவ்வொரு வரும் தங்கன் தங்கன் தொழில்களினின்றும் தத்த மில்லக்களுக்கு ஏகம் நேரம். புன்னிண்கள் யாவும் தங்கன் இனக் குழுவிக் னிடத்திலுள்ள அன்பு வலித் தெழத் தம் உடுகளை யடைந்து மகிழ் வெய்தும் நேரம். கதிரவன் கம் வேலை முடிந்தது இனி ஒப்பெடுத்தக் கொண்கலாம் என்பது போன்று மறையும் நேரம். மலர் கள், மறலி மாண்டான் என நகுவன போன்று அவரும் நேரம். காழகாக்கள் யாவரும் அலறி விழுந்தான், அவ்வன் எழுவான்; கம் காதுகளுடன் இன்னுரை யாடி இன்புறலா மென்று மகிழ் வெய்தும் நேரம். இந் நீணிலத்தின் நிலையாமையை நன்குணர்ந்த நீர்மையாளர்கள் காணென வொன்று போற் காட்டி உயிரும் விண்மணி மறைந்தான்; நம் வாழ் காளில் ஒன்று வீணே பயனின்றிக் கழிந்ததே என்று ஏக்கமுறும் நேரம். வெளி காடு சென்றிருக்கும் தங்கன் காதுல்களைக் குறித்துக் கன்னியர்கள் கவலை கொள்ளும் நேரம்

அச் சமயம் திருவாரூர்ப் பெரு நகரில் எழுந்தருளி யிருக்கும் புற்றிடம் கொண்டாடாகிய எம் பெருமானினது ஆலயத்தில் மணி யோசை விண்ணத் துளைக்கின்றது. கோட்டம் பலவித வினக்குகனால் நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஜனத்திரன் கண் கொன்னாக் காட்சியாகப் பொலிவிந் தது. சாம்பிராணி, கற்பூரம், அகில், சந்தனம், முதலியவை கொளுத்தும் நறு மணம் மனதிற்கு ஓர் புத்துணர்ச்சியை யளிக்கின்றது. அக் கூட்டத் தினரில் சிலர் தேவாரம் பாடுவாரும், சிலர் திருவாசகம் செப்புவாரும், சிலர் அஞ்செழுத் தோதுவாரும் பத்திரசத்தில் சுடுபட்டு இகத்தை மறந்து, பரத்தி லேயே கிளைவு பூண்டு நிற்கின்றனர். அவ்வமயம் புற்றிடம் கொண்ட பர மனார்க்கு தீப ஆராதனை நடக்கும் சமயம். எல்லோரும் கோயிலின் முன்

பொருள்களையும் வினக்கும் இச் செய்யுளையும் நின் புகழோடு பொருத்தி மார்பி லணித்து எமை ஆதரிக்க வேண்டுகின்றேன்.

காரி கிழாரது சொற் பொழிவைச் செவ்வியாகக் கொஞ்சகனாக பருகிய புரவலனும் புலவர்களும் ஆனந்த மேலிட்டால் அக் மகிழ்த்து மெனமார் யிருந்தனர். பின்னர் அரசன் எழுந்த "புலவீர்! இன்றே நயிழ்த் தெய்வத் தின் தனிப் பெருந்திருகான். தம் செய்யுளுக்கு யானியற்றும் கைம்மாறு யாதுவது? தமது அருளுரையை அறவுரையாகக் கொண்டு யான் வாழத் கருதி யுள்ளேன்" எனக் கூறி ஆயிரம் பொற் காசுகளையும் அழகிய தோர் பூர்தியை யும் பரிசிலாக அளித்தான். பின்பு அரசன் புலவர் கூட்டத்தை நீத்து அரசி யல் மண்டபத்தை யடைந்தான். அன்று முதல் காரி கிழார் பாண்டி காட் டிப் புலவராக வாழ்த்து வந்தார்.

சிரமேற் குவித்த கையராய், ஹரா, ஹரா, சிவ, சிவ என்னும் பிறவிப் பிணி நீக்கும் உயர் மந்திரங்களைத் தங்கனது மனமார் கோதி இன்ப வாரிதியில் விழுந்த திரைத்து நிற்கின்றனர்.

அக் கூட்டத்தினருள், பன்னீ ராட்டைப் பிராயத்தினைய இன மங்கை யொருத்தி, திருவாரூரை மனமார் வணங்கி, ஏதோ விண்ணப்பித்துக் கொள்வது போன்று தோன்றுகின்றது. அவளை கோக்கின் அரவிற்த மல ருள் நீங்கி யடிவீணப் படியத் தோய திரு இங்கு வந்ததே போன்றிருக்கின் றுள். அவளைச் சூழ ஆய வெண்ணக்கள் சிறைத்து நிற்கின்றனர். அவனது தந்தம் போன்ற வுடம்பில் நீலப் பட்டாடை யொன்று அழகுக் கழகு செய்தது போற் பொலிவின்றது. உச்சி முதல் உன்னம் கால் வரை விலை யுயர்ந்த கவ மணி யாபரணங்கள் அணிந்து கொண்டிருக்கின்றான். அவனது மதி போன்ற துதலில் மறுப்போன்று சாந்து திகழ்கின்றது. அவ்வின மங்கை கண்களிர ண்டடையும் நன்கு அடைத்து கூப்பிய கையனாய் கடவுளை வேண்டல் பார்ப் பதற்கு மிகவும் உருக்கமா யிருக்கின்றது. அவன் வேண்டுவது யாதென்பது யாவறிவர்? அவன் பொன்னையோ பொருளையோ வேண்டவில்லை யென் பது திண்ணம். அவனது முகம் கவலை யென்னும் கோயால் பீடிக்கப்பட்டது போன்று காணப் படுகின்றது. ஐயோ! பாவம்! இவ்வினம் வயதில் அவளை வருத்தும் கவலைதான் யாதோ யாவறிவர்? அவன், கண்களை யடைத்திருப் பினும், சிறிது நேரத்திற் கொரு முறை கண்களைத் திறந்து தன்னெதிரில் நன்கு ஆடையாபரணங்களால் அலங்கரித்துக் கொண்டு அடியார்கள் புடை சூழ சிற்கும் அரண்ப் பெருவளைக் கனிந்த பார்வையுடன் கோக்குகின்றான். பெரு மூச்சு விடுகின்றான். பின், பழமை போல் கண்களை யடைத்துத் தவம் புரிகின்றான். தீப ஆராதனை முடித்து யாவரும் பிரசாதம் முதலியவை பெற்று வீடு திரும்பத் தொடங்கினர். கமது கங்கையும் மற்றவர்களுடன் தன்னிலல் மடைந்தனர்.

* * * *

இரவு நேரம். ஆராயம் மாசு, மறுவின்றி வெகு ரமணியமாக விளங்கு கின்றது. அப்பொழுது

"கலந்தவர்க் கினியதோர் கன்னுமாய்ப் பிரிக்

துலந்தவர்க் குவிர்கடு விடமுமா யுடன்

புலந்தவர்க் குதவிசெய் புதிய துதுமாய்

மலர்ந்தது செடுகிலா மதனன் வேண்டவே,"

என்ற கம்பர் கூறியுள்ளது போல் தன்சுடர் விண்ணிற் றோன்றியது.

* * * *

வானவாழி உயர்ந்த சிற்கும் பெரியதோர் மானிகை; அதன் உப்பரிசை யில் பசம் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தங்கக் கட்டில் ஒன்று இடப்பட்டிருக் கின்றது. அதில் அன்ன இரகாலும், நன்கு ஆய்த்தெடுத்த இலவம் பஞ்சினு லும், விலை யுயர்ந்த பட்டினது மாக்கப்பட்ட மெத்தை. அதின் மேல் கம்பு முறித்த இதழ்கள் மாத்திரம், வெகு அக்கரையுடன் பொறுக்கப்பட்டு, பன் னீரும் மற்ற வாசனைத் திரவியங்களு மிடப்பட்ட இன மலாமளி. அதின்

மீது மூன்றும் பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற துதியும், முழு மதியை வெட்கச் செய்யும் ஒளி மிக்க முகத்தையும், கரு முகில் போன்ற அனக பாரத்தையும், குவளை போன்ற கண்ணையும், எட்டி போன்ற காகியையும், பவனம் போன்ற விதழையும், முத்தன்ன பற்சனையும், விழைவு விடுத்த விழுமி யோரும் விழைவு கொள்ளும் பன்னிராட்டைப் பிராயத்தினைய இனமங்கை யொருத்தி, மனதிலே கவலை கொண்டவனாய் அம் மல ராமனியில் அப்புறமு யிப்புறமும் புரண்டு கொண்டிருக்கின்றன. ஒருவருடனும் பேசுகின்ற னில்லை. அடிக்கடிப் பெரு மூச்சு விடுகின்றன. கண்களில் நீர் அருவி போன்ற ஓடி கண்ணாடியன்ன கன்னங்களை நீள்கின்றன. இவனது ஆற் றுமைக் காற்றாத அருகிருந்த தோழி பின் வருமாறு கூறத் தொடங்கினாள்.

“அம்மா! என் கண்ணை! கண்ணுட் கருமணியே! “பாவை”! உன் மனதை வாட்டும் துயரம் யாது? எதற்காக இப்படிப் புரளுகின்றாய்? மணியோ பத்தடித்த விட்டதே. கண்பகல் 12 மணிக்குச் சிறிது ஊண் கொண்ட மகனல்லவா நீ! இப்படிப் பட்டினி கிடந்தால் தேகத்திற்குப் பிடிக்குமா? இனியும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் நிறம்பப் பெருத மணிப்பா வையாகிய நீ துறண்டு சென்ற கிழவிகன் போலும் அடையாத துயரம் அடை ந்தது போன்ற வருத்த முறுகின்றனையே! அதன் காரணம் யாது? நீ இவ் விதம் துயரடைந்து நான் பார்த்ததில்லையே! உனக்கென்ன வேண்டுமென்று கூறு, உன் என்னுயிரை யதற்கு விலையாக சந்தேனும் கொணர்ந்து தரு கின்றேன். அச்சமில்லாது சொல். மேலும், நீ இன்று மாலை கோயிலுக்குப் போமனவும் மிகவும் சந்தோஷமாக எல்லோருடனும் இனிது உரையாடி யிருத்தனாயே. இப்பொழுது ஏன் இவ்விதம் வருத்த முறுகின்றாய். நீ வருத்த முறுவதைப் பார்க்க எங்கள் மனம் சகிக்குமா? கோயிலினின்று வெளி வந்தது முதல், உன் மனம் ஏதோ மாறி யிருக்கின்றது போற் றென்றுகின்றது. உனக்கு கண்ணேறு கழிக்கட்டுமா; அல்லது வெறி யாட்டயார்க்கட்டுமா? நீ இன்று, புதிதாகச் செய்து வந்துள்ள, வைரக் கழுத்தணியையும், கீலப் பட்டாடையையும் அணிந்து கொண்டு சென்றதைப் பார்த்த யாராவது கண் பட்டிருப்பார்கள். அழகில் பேர் பெற்ற, ஊர் வசி, திலோத்தமை, மேனகை முதலிய அரம்பை மூதர்களும், உன்னிடத் தில் பிச்சை யெடுக்க வேண்டும். அவ்வளவுக் கழகா யிருந்தாய். இன்று வியாழக் கிழமை, கண்ணேறு கழிக்க எல்லா நாளையாகும்,” என்று கூறித் தன்னருகிலிருந்த வேறொரு தோழி யிடத்தில் அதற்கு வேண்டிய பொருள் சன் யாவும் கொணர்ச் சட்டஞ் செய்து, பின்னும் பாவையைப் பார்த்து, “பாவை! கண்ணே! உன்னை வாட்டும் துயரம் யாது? என்னிடத்தில் கூறு. நான் ஒருவரிடமும் கூற மாட்டேன். அதற்கு என்னால் பரிகார மியலு மேல் தடை யின்றிச் செய்வேன். என்னிடத்தில் அச்சமின்றிக் கூறு” என்று வற்புறுத்தினாள்.

அதைக் கேட்ட பாவை, “தோழி! என்னருமைத் தோழி! எனக்குக் கண்ணேறு படவுமில்லை; அன்றி வேறு தெய்வங்களின் உபத்திரவமு யில்லை. என் மனதில் வேறொரு விஷய மிருந்த துன்புறுத்துகின்றது. அதை யெப்படி நான் வெளி யிடும்? கூறுவேன். கூறின என்னை எல்லோ ரும் எனன்ம் செய்ய மாட்டாரோ. எனினும், இவர்கள் எனனத்தா கொண்

தம் என் மனம் மாறுபடாது. நீ எனது உயிருக்குவிரான தோழி யாகை யினால் உன்னிடத்திற் கூறுகின்றேன். என் அருகில் வா,” என்று பக்கத் தமர்த்திக் கொண்டு அவனது (தோழியின்) கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, “தோழி! இன்று நாம் புற்றிடம் கொண்டாளை தரிசிக்கப் போனபொழுது கோயிலின் முன்பாக அடியார்கள் புடை சூழ கட்டினல் காணப் பருவத்தின னாய் அரங்கன் போன்ற வழகுடைய அடியா ரொருவர் வந்தனரோ. அவரை நீ பார்த்தாயா? அம் மகானைப் பார்த்த மாதிரித்தில் என் மனம் அவர் பார் சென்ற பற்றி விட்டது. பின் என்ன முயன்றும் அதைத் திரும்ப வெடுக்க முயலவில்லை. இப்பொழுது என் உயிர் என் வசமில்லை. அவர் வசமே யிருக்கின்றது. என் உயிரை யுண்டது அவரது,

“இந்திர கீலமொத் திருண்ட குஞ்சியும்,

சந்திர வதனமும் தாழ்த்த கைகளும்

சந்தர மணிவரைத் தோளுமே பல”

பின் எதென்று கேட்பாயேல் என்னருமைத் தோழி!

“மூத்தி யென்னுயிரை யுண்டதம் முறுவலே”

என்னைப் பார்த்த அப் பெருந்தகையானர் ஓர் புன்முறுவல் பூத்தார். ஆ! அஃது இரும்பை யீழுக்கும் காந்தமன்ன என் னுயிரை யப்படியே கொண்டு கொண்டு விட்டது. ஆகையால் நீ எனக்குக் கண்ணேறு கழிக் கவோ வேறு மற்ற மொன்று செய்யவோ வேண்டுவதில்லை. நான் கேட்கும் கேள்விக்குத் தக்க பதிலளிப்பையேல் அஃதே நீ யெனக் குச் செய்த பேருதவியாகும்,” என்று கூறினாள்.

அதைக் கேட்ட தோழி, “அம்மா! இவ்வளவு தானா? இது தானா பெரிய காரியம்? நீ என்ன கேட்க வேண்டுமோ கேள். நான் பதில் சொல் லுகிறேன்,” என்றாள். அப்பொழுது பாவை, “அவ் வடியார் யாரென்பதை நீ எனக்கு அறிந்த கூற வேண்டும்” என்று சொல்ல, அத் தோழி பாவை யைப் பார்த்து, “என், அருமைப் பாவை! உன் மனம் சென்று பதிக்திருப் பது யாவரும் மனதாலும் நினைத்தற்கரிதாயி உயர்ந்த விடத்தன்றோ! உன் பாக்கியமே பாக்கியம். அவரைக் கண்டு, அவர் உன்னிடத்தில் காதல் முறுவல் செய்த பின்னும், நீ இவ்வளவு அடக்கத்துட னிருப்பது உனது உயர் குணத்தின் தன்மைமையே காட்டுகின்றதே யன்றி வேறென்றமன்று. அவர் யாரென்றறிவதற்கு, யாரிடத்திலாவது சென்று வினவவோ, அன்றி வேறு வகைகளில் விசாரணை எடுத்தவோ வேண்டியதன்று. அவர் உல கறிந்த பெருமானாயிற்றே! அவர் யாரெனில் கூறுகின்றேன் எவனமாய்க் கேள்” என்று கூறலுற்றாள்.

“மூன்னர் ஒரு கால் மாறும், அயனும் அடியும், முடியும் தேடியும் அகப் படா நின்ற சிவபிரானின் பெருமையை நீ எங்கறிவாயன்றோ. அத்தகைய சாகுதர் சிவபிரானே “உன் காதலனுதைய” அடியார்க்கு அன்றொரு நான் “தோழமையாக உனக்கு என்மைத் தந்தனம்” என்று அருளிச் செய்தார். கையைப்பிடியில் யாண்டும், மன்கல வாத்தியம் முழங்கவும், வேதவோகை விண்ணத் துணக்கவும், முப்பத்த முக்கோடி தேவர்களும் தொழுது நிற்

வும், தம்புரு காதல் தேம் பாடவும், பாகத்துப் பாவையுடன் சர்வமங்கன பூஷிதனாய் வீற்றிருக்கும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் அப்பாற் கடத்த சாக்ஷாத் சிவபிரானே தானாகவே வந்து தோழனாக வேண்டும் என்றால், உனது காதலின் பெருமைதானென்ன! அகிலை சராவிரம் காப்படைத்த ஆதிசேடனாற் போலும் எடுத்துக் கடற வியலாதன்றோ! 'சுருங்கக் கடறின் சிவபிரானே உன்னைக் கண்டு காதலிக்கின்றார்' என்று கூறினும் பொருத்தம். அவரை (சீ கண்ட வடியாரை) நம்பியாரூர ரென்றும், ஆலால கந்தாரென்றும், சாவலூர ரென்றும், வன்ருண்ட ரென்றும் அழைப்பார்கள். அத்தகைய பெருமை யானரம்மா உன் மனதைக் கவர்ந்த மன்னன்," என்று கூறி முடித்தான்.

அதைக் கேட்ட பாவைக்கு வன்ருண்டார் பாலுள்ள காதல் அளவின் றிப் பொங்கி யெழுந்தது. அவர் கடவுளின் தோழர் என்றதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் அவர் மீதுள்ள வாசை யிரட்டித்து, பெண்களுக்குரிய அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு முதலிய கார்த்துணங்களும் இருந்த விடம் தெரியாது மறைய தன் காதலன் மீதுள்ள காதல் மிகுதியாலும், அவர், தான் மன மாக வணங்கும் சிவபிரானின் தோழன் என்றதின் அதிசய மிகுதியாலும், அறி விழ்த்த மயக்கமுற்ற அம் மென்மல மனனியின் மேற் சாய்ந்தான்.

ஸ்ரீ. வீர-சுப்பைய சுவாமிகள்

சமாதி ஆலய மகா கும்பாபிஷேகம்

சென்னை குகை, ஆனந்தாசிரமத் தலைவராயிருந்து, பிரசங்க அபிலாச வேதாந்த உபதேசஞ் செய்தவந்தவரும், ஆன்ம புராண முதலிய நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த உதவியவரு மான ஸ்ரீமத் வீர சுப்பைய நூனதேசிகேந்திர சுவாமிகள், சென்ற பிரஜோற்பத்தி வருஷத்தில் பரிபூரண மடைந்தது அன்பர்களுக் குத் தெரிந்திருக்கலாம். அத்தகைய பெரியாரது சமாதிக்குப் பல அன்பர்கள் பொருளுதவி புரிந்து ஆலய மகேசுவர பூஜா மண்டப மும் கட்டியிருக்கின்றனர். அவ்விதம் கட்டப்பட்டுள்ள ஆலயத் துக்கு கிழமும் ஈசுவரனா ஆனி 14உ (27-6-37) குவியின்ற காலம் 7-மணிக்குமேல் கும்பாபிஷேகம் கடைபெறும் என அறிவிச் சபுகிறது.

“தேவதாசி”

(டி. வி. ராமமூர்த்தி.)

திவான்பகதர் விஜயரங்கம் தன் செல்வப் பெருக்கினாலும் கை துக்கி ஸலாம் போடும் வித்தையில் தனக்குத்தானே சரி திகர் சமாணமாக விளங்கியபடியினாலும் திவான்பகதர் பட்டம் வரை ஏறி விட் டார். ஆனால் அந்த அடுத்த உயர் சிவமாயிவ 'ஸ்ரீ' என்னும் பட்டத்தை அனுபவவராய் அதன் மீது தன் ஆசை கோக்கத்தை செலுத்திய வண்ணம் பட்டம் பதவிகளைக் கடந்த பேருலகம் போய்ச் சேர்ந்தார்.

விஜயரங்கம் காதல் மீது மிகுதிய செல்வச் செருக்கினாலும் ஆங்கிலேய சகவாச தோஷத்தினாலும் குடி வெறியில் தீராத மோகம் கொண்டிருந்தார். விதை ஒன்று விதைத்தால் கனா ஒன்று முளைக்குமா? எனவே குடி வெறி யின் விளையாடிய சிற்றின்ப போக துகர்ச்சியிலும் அவர் தன்னிகரற்ற விளங் கினார். தாசி வீடு செல்வதற்கு அவர் ஒருகாலும் தயக்கினதில்லை. பாட்டனா ருடைய சொத்துக்கு போன் தான் வார்சதாரன் என்னும் உண்மையை கிரு பணம் செய்யத்தான் பிறந்தாரோ என்னமோ அது நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் அதை அறிந்து பாழாக்கும் வித்தையில் அவர் நெந்து விளங்கினார்.

மகனின் விபரீதப் போக்கு தந்தைக்கு கொஞ்சம் கூட பிடிக்க வில்லை. கயமாகவும் பயமாகவும் அவனைத் திருத்த தான் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி கள் எல்லாம் விழலுக்கிடைத்த நீரைப் போல பயனற்றுப்போவதை உணர்ந்த அவர் அவனுடன் அதிகமாக பேசுவதையும் விட்டு விட்டார். தான் சுயர்ஜித மாக சம்பாதித்த சொத்துகளையும் அவன் எங்கே அழித்துவிடுவானோ என்ற அச்சத்தினால் அவர் தன்னுடைய சொந்த சொத்துக்களின் பேரில் அவனுக் குள்ள பார்த்தியதைவிடச் சட்டபூர்வமாக தடுத்த விட்டு அவைகளை தன் மரு மகன் பேரில் சாணம் செய்து வைத்தார்.

தான் தன்னுடைய ஒரே மகனை எவ்வளவோ சகத்திலும் செல்வத்தி லும் வைத்து போன் பேத்திகளை எடுத்து கண் குளிர ஆனந்திக்கலாம் என்று எங்கோட்டை கட்டிக் கொண்டிருந்த அவர் கண்ணிரும் கம்பியு மாய் சதா தன் மனக்கண் முன் தோன்றும் தன் மருமகனை காலும் தோறும் சொல்லொணா வேதனை அடைந்தார். அவ் ஆரில் மிகப் பிரபல தேவ கைச் சரீர பணியில் வழி வழி வந்த 'பாக்கியம்' என்பவன் கிட்டிலேயே சாப்பாடு படுக்கை யாவற்றையும் வைத்துக் கொண்ட விஜயரங்கம் தன் தந்தையையும் இளம் மனைவியையும் எட்டிக் கூட பார்க்க வில்லை. ஆங்கிலேய தகவரை ௩ பாக்டி, டி.என்.பாக்டி முதலியவை வைத்து கிரேகம் செய்து கொள்வதும் குடிவாஸப் பொழுது போக்குவதுமே தன் வாழ்க்கை வகியங்களாகக் கொண் டிருந்த அவர் தான் இறப்பதற்கு முன்பு தன்னைப் பின் பற்றி பெயர் சொல்

லக் கூடிய ஒரு சத் விஷயத்திலேனும் கூடுபடாமல் போயினும் தன் ஆயுளின் ஞாபகார்த்தமாக ஒன்றையேனும் விட்டுச் சென்றார்.

அவர் அருமைச் செல்வன் ராஜசேகரன் எங்கே தன் தந்தையின் காலடி களை பின் பற்றுவானோ என்ற ஒரே திகிலினால் வேதனை அடைந்த அவன் பாட்டனார் அவனுக்கு வித்தை புதுப்பித்தல் விசேஷ அக்கரை எடுத்துக் கொண்டார். அத்துடன் அவனை மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் கண் காணித்து வந்தார்.

‘சக்தி ஒருநாளும் அழியாது; அது அழிந்து போவதாக காணப்பட்டாலும் திரும்பவும் அது வேறு ரூபத்தில் பிரதி பலிக்கத்தான் செய்யும்’ என்று பெளதிக சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. எனவே பிதாவின் சக்தி பிள்ளையிடம் வேருன்றி நானொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாய் வளர்ந்து வந்ததில் ஆச்சர்ய மில்லை. ஆனால் எரிமலை போல் உடனேயே புகைத்த கொண்டிருந்த அந்த சக்தி மிகுந்த ஆக்ரோஷத்துடன் வெளிப்பட்டு வரும் போது எல்லாம் மிகுந்த கட்டுப்பாட்டிற்கு உள்ளிருந்த ராஜசேகரன் கூட கொஞ்சம் சபல புத்தி அடைந்தான். ஆனால் அந்த சமயங்களில் எல்லாம் அவன் பாட்டனார் அவனை வழிக்கு கொண்டுவர எடுத்துக் கொண்ட சிரமம் கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. ஆனால் உழைப்புக்கு தகுந்த கூலியையும் அவர் அடைய தவற வில்லை. ராஜசேகரன் கூடிய வரை ஒழுக்காகவே நடந்து வந்தான்.

அவன் ராஜதானி கல்லூரியில் பி. ஏ. வகுப்பில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு மணிநேரமடைய வாழ் நாட்களிலேயே நடுமயக் கவலை துன்பம் ஏதும்பிற்று குவிவதாக காலம் தன்னக் கூடிய ஒரு பகுதி இருக்கக் கூடுமானால் அது கலாசாலையில் படிக்கும் பொழுதுள்ள சமயத்தை தவிர வேறு ஏதாய் இருக்க முடியும்? அதனையும் பூராவாய் அனுபவிக்க வேண்டும் என்றால் ஹாஸ்டலில் உள்ள மாணவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் கன்கு விளக்கு வார்கள். கலாசாலையிலிருந்து விடுமுறை நாட்களுக்கு வீடு திரும்பும் பொழுது பெருமிக் கலையுடன் வரும் அம் மாணவனின் முகத்தைக் கண்டு எந்த தாயின் முகம் மலராது? எந்த கன்னியின் உன்னம் மகிழாது? எந்த தகப்பனின் மனம் குதூகல மடையாது?

ராஜசேகரன் எந்த வகுப்பிலும் முதலில் தேறி வந்தபடியால் மற்ற மாணவர்களுக்கு தெரியாத விஷயங்களை எல்லாம் இவனை கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட சதா சர்வகாலமும் மாணவர்கள் இவனை சுற்றிக் கொண்டு திப்பார்கள். இவனும் கர்வமில்லாமலும் சங்கோஜமில்லாமலும் மற்றவர்களுடைய சந்தேகங்களை விளக்கமாக எடுத்துக் கூறும் விதத்தை கவனித்த கலாசாலை ஆசிரியர்களும் இவன் புத்தி விசாலத்தை ஒருங்கே கொண்டாடினார்கள்.

ஒரு சமயம் ராஜதானி கல்லூரியில் ஒரு தர்க்க ரீதியான விவாதத்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அதில் மற்ற கலாசாலைகளும் பங்கெடுத்துக் கொண்டன. ‘பெண்களுக்கு சம உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமா? இல்லையா?’ என்பது விவாதத்திற்குக் கோரப்பட்டது.

ராஜசேகரன் எல்லா பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் முக்கிய பங்கெடுத்துக் கொண்டு கலந்து கொள்வனாக இருந்தும் அன்று யாதாரணம் பற்றியே

அவன் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள விரும்ப வில்லை. ராணி மேரி கலாசாலையில் இருந்து பிரதிநிதியாக வரப் போகும் சரோஜா என்னும் ஒரு மங்கை ‘பெண்கள் சம அந்தஸ்து அடைய வேண்டுவது அவசியம்’ என்று வற்புறுத்தவார் என்று முன்னமேயே அறிவிக்கப் பட்டிருந்தபடியால் எங்கும் ஒரே இரைச்சலும் குதூகலமுமாய் இருந்தது. அநேக ‘இண்டர் கலீஜி யேட்’ வியாசப் போட்டிகளில் அவன் முதற் பரிசு பெற்றிருந்த படியால் ராஜசேகரன் முன்னமேயே அவனைப்பற்றி கேள்வி யுற்றிருந்தான். அவனை நேரில் காண வேண்டும் என்று அவாக்கொண்டிருந்த அநேக மாணவர்களும் பொது ஜனங்களும் ஏராளமாக கூடி யிருந்தார்கள்.

கிறித்தவ கலாசாலையிலிருந்து வந்திருந்த கடராஜன் என்ற ஒரு பி. ஏ. வகுப்பு மாணவன் விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்தான். ‘ஸ்திரீகளும் ஆண்களுக்கு சமமாக சமூக நிலையில் சம உரிமை கேட்பதானது ஒரு அர்த்தமற்ற வாதமாகும். கல்வரன் சிருஷ்டியிலேயே கண்ணுரை வேண்டிய இவ் விஷயத்தை அனுவசியமாக இவ்வளவு தூரம் வளர்ப்பதும் கமது அறியாமையே. ஆடவருக்கு அளிக்கப்படும் கல்வி அறிவிற்கேற்ப அவர்களுடைய இயற்கையான புத்தி கூர்மையும் அதற்கேற்ற உடலமைப்பும் அவர்கள் வெளியில் ஒடி யாடி திரியவும் சமூக ஒழுக்கை பாதுகாக்கவும் ஏற்பட்டதைப் போல, ஸ்திரீ களுக்கு இயற்கை சிருஷ்டியால் அளிக்கப்பட்ட மேன்மையான தேகம் வீட்டு விஷயங்களை கவனிக்க ஏற்பட்டது என்பதை எந்த சாதாரண அறிவுள்ளவனும் ஒப்புக் கொள்வான். தற்கால கல்வி காகரிக மோகத்தில் அப்படியே இரண்டொரு ஸ்திரீகள் பொது வாழ்வில் கூடுபட்டாலும் அதனால் அவர்கள் எவ்வளவு கஷ்ட சிஷ்டரங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள் என்பதையும் காம் கண்கூடாச் பார்க்கின்றோம். மேலும் ‘பெண் புத்தி பின் புத்தி’ என்றும், ‘பெண் புத்தி பேதமைத்தே’ என்றும் அறிவாளிகள் அனுபவ வாயிலாக கூறிய மொழிகள் இதனை நன்கு விளக்கும்’ என்று கூறி உட்கார்ந்தான். பின்னால்கிலர் அதை ஒட்டியே பேசினார்கள். கடைசியாக மிகுந்த கரகோஷத்தினிடையே எழுந்த தின்ற சரோஜா என்னும் வனிதை எவ் லோருக்கும் வந்தன மனித்து விட்டு ‘தற்பொழுது கண்பர் கடராஜன் கூறிய மொழிகளைக் கண்டு என் ஆச்சர்ய மடைகின்றேன். அதுவும் தற்கால காகரிகத்தில் பெண்களுக்குச் சதத்திரம்; பின்னர் தான் நாட்டுக்குச் சதத்திரம் என்ற கூக்குரல் எங்கும் கேட்கப்படும் இந்த சமயத்தில் இவர் இம்மாதிரி இச்சபையில் பேசியதும் அதை காம் கேட்டு கை கொட்டி ஆர்ப்பரிக்க சேர்ந்ததும் வருத்தத்தக்க விஷயம். இவர் கல்வி வாசனை அறிபாத பரமர மக்களில் ஒருவராய் இருக்கிறாக்கும் பஷத்தில் அதைப்பற்றி கமக்கு அக்கரை மில்லை. கல்வி அறிவுள்ள இந்த கண்பரின் விபரீதப் போக்கைக் கண்டு காம் வருத்தப்படுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. எந்த விஷயத்தில் ஸ்திரீகள் பின் அணியில் திற்கின்றார்கள் என்று காம் கேட்டிருந்தோம். பொறுப்புள்ள கண்பர் பதில் கூறட்டும். பொதுவாக கூறுவதை விட்டுவிட்டு குறிப்பிட்டு கூறினால்தான் அதை வாதம் என்று பொருள்பட கூறியதாகச் சேர்க்கலாம். ஆற்றல் இல்லையா? அறிவு இல்லையா? தைர்ய மில்லையா? எது இல்லை! ஒவ்வொன்றிலும் காம் அநேக திருஷ்டாந்தங்கள் கூறமுடியும். விமானப் பயிற்சியிலோ நீந்தற் போட்டியிலோ கல்வி கேள்வி களிலோ பொது வாழ்விலோ ஆண்களைவிட உற்சாகம் காட்டக்கூடிய பெண்

களை என் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியும். ஆமி மாவின் என்ன! சாந்த் பீபி என்ன! சரோஜனி நாயுடு என்ன! குக்மணிலக்ஷ்மீபதி என்ன! இவர்கள் எந்த விஷயத்தில் ஆண்களைவிட தாழ்ந்தவர்கள். கண்பர் பதில் அளிப்பாரா? இனி மேல் என் அதிகம் கூறினால் அது அதிகபிரசங்கித் தனமாய் முடியும். ஆகையால் என் இத்தகைய விதத்தில் கொள்கிறேன்" என்று கூறி உட்கார்ந்த பொழுது ஆரவாரம் வாளைப் பிளந்தது. அதை பின் தொடர்ந்த வந்த கர கோஷத்திற் கிணையாக ராஜசேகரன் எங்கும் கண்டதில்லை. சாதாரணமாய் எதிலும் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளும் அவன் அன்று அவளுடைய அதி கூர்மையான புத்தி நீக்ரணயத்தையும் வாக்குவன்மையையும் கண்டு அவன் சிந்தனை யிலேயே மூழ்கி விட்டான். பின்பு எல்லோரும் எழுந்த சென்றபின் அவனைப் பின்தொடர்ந்தான். அவன் எம். ஏ. வகுப்பில் வாசிக்கிறான் என்பதையும் ஹாலேயே இருக்கிறான் என்பதையும் அறிந்து கொண்டான்.

ஏற்கனவே கூறியபடி இவன் எந்த வகுப்பிலும் முதலில் தேறிவந்த படியினால் இவனுடைய சிகேகம் பெறவேண்டி இவனை அறிமுகம் செய்து கொண்டவர்கள் எல்லா கலாசாலைகளிலும் இருந்தார்கள். ராணி மேரி கலாசாலையிலும் இவன் கண்பர்கள் இல்லாமல் போகவில்லை. அதனால் அவர்களின் துணையைக் கொண்டு சரோஜாவின் சிகேகத்தை இவன் பெற விரும்பினான். சரோஜாவும் ஏற்கனவே ராஜசேகரனைப்பற்றி கேள்விப்பட்டிருந்தபடியால் அவனைக் கண்டதும் அவனிடம் பேச அவன் தயக்கவில்லை. அவனுக்கு அவனிடம் தாய்மையான அன்பு ஜனரித்தது. அவன் ஒரு அதிசென்றார்ய மோ ஹினியாய் விளங்கினான். அவளை ஒரு ரோஜா புஷ்பத்திற்கு ஒப்பிடலாம். உண்மையில் அவளைச் சுற்றி முட்டாளும் அடர்ந்திருந்தன. அந்த முட்டாளே பிடுங்கி எறிய அவனுக்கு தைர்யம் இல்லை. தன் பாட்டனாரின் காவலுக் கஞ்சினான். அவன் தேவதாசி வகுப்பில் உதித்தவன் என்பதை அறிந்த பிறகு அவளுடன் பேசுவதற்கும் அவன் அஞ்சினான். அவளை காணாத இடத்தில் அவன் குலம் காரணமாக அவனிடம் ஒருவித அருகிய இவன் கொண்டது உண்மையாயினும், கேரில் அவளைக் காணும்பொழுது அவனிடம் பேசாமல் போக அவன் மனம் இடந்தரவில்லை. ஒருநாள் அவளைக் காணாமல் போனால் ஒரு யுகம் கழிவதபோல் அவனுக்கு தோன்றியது. அவனில்லாமல் தனது ஆயுட்காலம் பூராவையும் எப்படி கழிப்பது என்று அவனுக்கு தோன்றவேயில்லை. அவனுடைய மனம் என்னும் இருமைப் பிடித்திருந்த மோஹன வடிவம் அந்த கார்த்தசத்தியைக் கண்டு இவன் உருகியதில் ஆச்சரம் இல்லை. ஆகவே அவனுடைய மனோதிடம் எல்லாம் அவனைக் கண்ட விடத்து சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் மறைந்து அச்சூரியனைக் கண்டு மலரும் தாமரை மலரை நிகர்த்தது.

அவளும் ராஜசேகரனிடம் தன் பரிசுத்தமான மனதினின்றும் உற்பவித்த காதல் என்னும் விதையை ஊன்ற ஏற்ற இடம் ஒன்றைக் கண்டு கொண்டதாக உணர்ந்தான். பாவம்! பேதை தன் குலத்தை எண்ணவில்லை போலும்! தான் கலாசாலை அலுவல்களில் எவ்வளவோ ஆடவருடன் பழகியும் அனுபவியாத் ஒரு உணர்ச்சியை ராஜசேகரனைக் காணும்போதும் அவன் அடைந்தான். இருவரும் கட்டிசனாயில் வழக்கமாக வெகு நேரம்வரை பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். சில சமயங்களில் வேற சில கண்பர்களும் இருப்பார்கள். ஒருநாள் வேறொருவரும் இன்றி இவர்கள் தனிமையில்

இருந்தனர். குளிர்ந்த வெண்ணிலவு வீசிக் கொண்டிருந்தது. சாத் காலத்தில் சுக்லபக்ஷத்து சந்திரன் தன் இன்பமயமான கிரணங்களை வாரி இறைத்துக் கொண்டு குளிர்ந்த மந்தமாகுதத்திடையே தோன்றியபொழுது சரோஜாதன் காதல் உணர்ச்சியின் உச்சஸ்தானத்தை அடைந்தான். ஆகவே அவனிடம் ஒளிவு மறைவின்றி அதை கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை. தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டே தயக்கித் தயக்கிக் கூறும் அவன் மனோநிலையை ராஜசேகரன் உணராமல் இல்லை. தன்னுடைய ரூமும் பிணக்கும் அவளுடைய ரூமும் பிணமும் மலைக்கும் மலைக்கும் மடுவுக்குமுள்ள வித்தியாசம் என்பதை அவளுக்கு அறிவிக்க எண்ணினான். ஆனால் கல்வியிலும் அழகிலும் சிறந்து விளங்கின அவளுடைய தோற்றமும் அவளுடைய அழகிய முக மண்டலத்தில் தோன்றிய இளம் புன்னகையும் அவளை நிலைதடுமாறச் செய்து அவன் தாடி ரூமும்பத்தில் பிறந்தவன் என்பதை மறக்கச் செய்தது. பின்னர் கடத்ததை நாம் அதிகம் விளக்கத் தேவையில்லை; அதன்பின் அவர்களிடம் தோன்றிய காதல் என்னும் செடி பூ பிஞ்சு இலைகளுடன் மாமாகி ஒங்கித் தழைத்தது.

காட்கள் பல சென்றன. கலாசாலைப் படிப்பும் முடிந்தது. அக் காதல் மாரும் அழகிய தீக்கனி ஒன்றை ஈனும் சமயம். சரோஜா எட்டமாத நிறை கர்ப்பினியா யிருந்தான். அந்தச் சமயத்தில் அவனிடம் என்றும் காணாத ஒரு புதிய முகஜோகியையும் வசிகரத்தையும் கவனித்த துர்ப்பாக்கிய ராஜசேகரன் “ஓஹோ! நிலைமை சுத்த கேவலமாகவல்லவோ முடிந்துவிடும் போலிருக்கிறது, இனிமேல் நாம் தயக்குவதில் பிரயோசனமில்லை” என்று மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டான். பாட்டனாரிடம் விஷயத்தைக் கூறி அவர் சம்மதத்தைப் பெறவும் அவன் அஞ்சினான்.

தன் விடுமுறை காட்களைக் கழிக்க ஊருக்குப்போக எண்ணி ராஜசேகரன் அதை அவனிடம் கூறினான். அவன் அவனிடம் தன் அபாயகரமான நிலைமையைத் தெளிவாகக் கூறி, “அன்பு! இனிமேல் ஒன்றும் தாமதம் செய்யக் கூடாது. சீக்கிரம் விவாகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்” என்று வற்புறுத்தினான். ராஜசேகரனும் சீக்கிரம் வருவதாகக் கூறி ஊருக்குப் புறப்பட்டான்.

தன்னையிட அதிவேகமாய் பிரயாணம் செய்யும் உன்னத்தை மறைத்திருந்த ஒரு பிரயாணியை ஏற்றிச் செல்கிறோம் என்பதை அறியாமலே ரயில் வண்டியும் வேகமாய் சென்று கொண்டிருந்தது. ராஜசேகரன் அசையாமல் வண்டியில் உட்கார்ந்திருந்தா னென்றாலும் அவன் மனம் என்னமோ தன் பாட்டனாருக்கும் சரோஜாவுக்கும் மிடையே ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது.

தன் பாட்டனாரின் உடம்பு மிகவும் துர்ப்பலமா யிருந்தது கண்டு அவன் வருத்தினான். தன் வாழ் காட்களில் இறதிக் காலத்தில் தன் போனை அருகில் அழைத்த வைத்துக்கொண்டு சிழுவர் “அப்பா குழந்தாய் ராஜசேகரா! உன் தகப்பனார் தான் என் பேச்சைக் கேளாத தாசி வீடே கதி என்று இருந்து கொண்டு என்னையும் உன் தாயையும் கவியம் கூட செய்யவில்லை; நீயாவது கம் ரூமும்பத்திலேயே கல்ல பெண்ணை ஒருவனைப் பார்த்து விவாகம் செய்துகொண்டு யோக்கியன் என்று பெயர் எடுத்து என் ஆன்மா சாத்தி அடைய வழி உண்டு பண்ணுவாய் என்று கம்புகிறேன். அதுமாதிரி கட்டப்பதாக

என் முன்பாக நீ வாக்குத் தந்தம் செய்து கொடுத்தால் நான் கிம்மதியாக இறந்து போவேன்" என்று கூறி மிகுந்த கவலையோடு அவன் முகத்தை உர்த்து நோக்கினான். ராஜசேகரன் மனதில் சரோஜாவின் உருவம்பளிச் செய்து ஒரு மின்னாம்போல் தோன்றி மறைந்தது. தாசு குடும்பத்தில் பிறந்த ஒருவனாகத் தன்னை அரும் பாடுபட்டு வளர்த்த தன் பாட்டனாரின் அந்திக் காலத்தில் அவர் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாக நடக்க அவன் விரும்பவில்லை. அப்படியானால் சரோஜாவின் கதி என்ன? அவன் மனதில் ஒரு பெரிய போராட்டம் சீகழிந்தது. கடைசியில் பாட்டனார் வெற்றி அடைந்தார். அவர் இஷ்டப்படியே நடக்க ராஜசேகரன் உறுதி கொண்டான். அதனால் சிறிதும் தயக்கமில் அவர் கேட்ட வண்ணமே கிழவரின் முன்பாக சத்தியம் செய்து கொடுத்தான். கிழவரின் மனம் சாந்தி அடைந்தது. பாவம்! சிறிதேனும் சரோஜாவை அறிவாரா? அவர் மட்டும் அறிந்திருந்தால்..... நிலைமை வேறு விதமாக மாறியிருக்கும். அதில் சந்தேகம் என்ன? உண்மை காதலுக்கு முன் குலம் என்ன செய்யும்? வேறு என்ன தான் அதைத் தகர்க்க முடியும்!

கிழவர் படுக்கையை விட்டு எழக்கூட சத்தி பின்று அவ்வளவு கேவலத்திலில் இருந்தார். காளுக்கு நான் அவர் நிலைமை மோசமாகக் கொண்டே போய்நிறே ஒழிய அபிவிருத்தி இல்லை. காட்சன் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் பல சென்றன. தன் காதலனிடமிருந்து ஒருவீத தகவலையும் அறியாத சரோஜா மிகுந்த கவலை அடைந்தான். அவன் முகத்தில் சந்தோஷம் என்பது என்னத் தனியாக மிடுக. கடைசியாக அவனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதத் துணிந்தான். தன்னுடைய நிலைமை மிகவும் கேலிக் கிடமாக இருப்பதாகவும் இன்னும் ஒரு வாரத்திற்குள் தன்னை வந்த கண்டு கொள்ளா விடில் நான் உயிருடன் இருப்பது சந்தேகம் என்றும் உடனே புறப்பட்டு வரும்படியும் எழுதிவிருத்தான். ஒரு வாரத்திற்குள் அவன் பதில் கடிதத்தையும் பெற்றான். தன் காதலனின் கடிதத்தை ஆவலுடன் பிரித்தான். அவன் முகத்தில் முதலில் ஜ்வலித்த ஒளி மங்கியது. கண்கள் கலங்கின.

அன்பு மிக்க சரோஜா,

நின் கடிதம் கிடைத்தது. உனக்கு விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்ல விரும்பியிருக்கிறது. ஆயினும் வேறு வழியில்லை. என் செய்வது? என் பாட்டனாரைக் குறித்து முன்னமேயே அறிவித் திருக்கிறேன். என்னை முன்னுக்கு கொண்டுவர அவர் எவ்வளவு பாடுபட்டார் என்பது உனக்குத் தெரியும். அவருடைய இஷ்டத்திற்கு மீறி நடக்க என் மன சாக்ஷி இடந்தர வில்லை. அதற்காக நீ வருந்தாதே! உன் குலாசாரப் படி நீ வேறு உன் மனதிற்கு எதிராக ஆடவனை வரித்துக் கொண்டு இவ் வாழ்க்கையை அங்கு நடத்த வாய் என்று எம்புகிறேன். இதவே எனது கடைசி கடிதம். இந்த முடிவு எமக்கு எவ்வளவு வருத்தத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை நான் அறிந்திருத்தும் வேறு வழியின்றி இம் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன். நீ வீணாக வருத்தப் பட்டு கலங்காதே! கண்மணி! கடைசி முறையாக கண்மணி என்று என் வாயால் கூற முடியாமல் போயினும், கடிதத்திலாவது எழுத அனுமதிப்பாய் என்று எம்புகிறேன். வந்தனம்.

இப்படிக்கு,
உன் அன்பன் ராஜசேகரன்.

கடிதத்தைக் கண்டதும் சரோஜாவின் கிரம் சுழன்றது. கண்களில் நீர் பொறி வீசின. கடிதத்தை மறு முறையும் வாசித்தான்.

“எவ்வளவு சாவதானமாய் அலட்சியமாய் விஷயத்தை ஏதோ சாதாரண சம்பவம் போல் கூறியிருக்கின்றாய்! வருந்தாதே! ஆம்! ஆம் குலாசாரம்! தாசு குலத்தில் பிறந்த எனக்கு என்ன வருத்தம்! நீ போனால் என் மனதிற்கு எதிராக இன்னொருவன்! இவ்வளவு தானே! கொஞ்சமாவது தட்டுத் தடக்கலின்றி தொடர்ச்சியாய் விஷயத்தை தெரிவிக்கும் மகானுபாவனுக்கு மனக்கஷ்டம் வேறு குறையா? இந்த வகைகளில் கண்மணி! வார்த்தை எவ்வளவு சொகுசு! வந்தனமாம் வந்தனம்! எதற்காக? என்னை விட்டு பிரித்து செல்வதற்காக கடிவனுக்கு வந்தனம் கூற வேண்டாமா! கேவலம் மிகு உணர்ச்சியை அடக்கமட்டும் என்னை ஒரு கருவியாக உபயோகித்த ஏ மானிடப் பதரே! உன் பிரிய பாட்டனாளுக்கு விரோதமாக போக உன் மன சாக்ஷி இடந்தரவில்லையா? உனக்கு மன சாக்ஷி என்று கூட ஒன்று உண்டா?” என்று இவ்வாறெல்லாம் தன் மனம் போனவாறு ஏதேதோ பித்தம் கொண்டவனைப் போல் பித்தறினான். கடைசியில் ஏதோ ஒரு வெறி கொண்டவன் போல் எழுந்தான். ஒரு கடிதத்தை எடுத்தான். “ஏ மானிடனே! உனக்கு கேவலம் உன் மிகு உணர்ச்சியை அடக்க மட்டும் ஒரு கருவியாக சில காலம் அமைத்த நான் இப்பொழுது உன்னை விட்டு பிரித்து செல்கின்றேன். உனக்கு இனிமேல் என் தேவை யில்லை! ஆனால் ஒன்று மட்டும் மறந்து விடாமல் உன் நினைவில் வைத்திரு! இந்தியாவின் புராதன காகரீக சின்னமாக விளங்கும் கற்பு என்பது எல்லா மக்கையரிடமுமுண்டு. என் மூலம் மட்டும் அதற்கு விதி விளக்கல்ல. ஏதோ வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக சிலர் அதைத் தொழிலாக கொண்டிருத் தாலும் அல்லோரும் அதை ஒரு கலையாக வளர்க்கவில்லை. உன்னை எம்பி யிருத்த என்னை நீ கை விட்டாலும் என்னைப் படைத்த கடிவனே என்னை திரும்பவும் ஏற்றுக் கொள்வார். தாசு என்று என்னை ஏசு மாட்டார! இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில் நான் சவமாய் கிடப்பேன். நீயாவது யோக்கியனாய் வேறு உன் மனதிற்கு எதிராக மக்கையை வரித்துக் கொண்டு இவ் வாழ்க் கையை எங்கு நடத்திக் கொண்டு சந்தோஷமா யிரு” என்று எழுதித் தபா வில் சேர்த்த விட்டு கிணற்றில் விழுத்த தன் உயிரை மாய்த்துக் கொண்டான்.

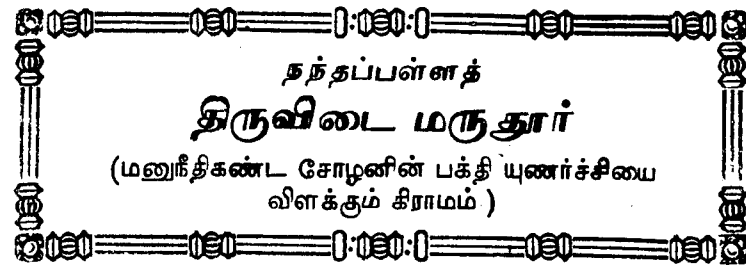
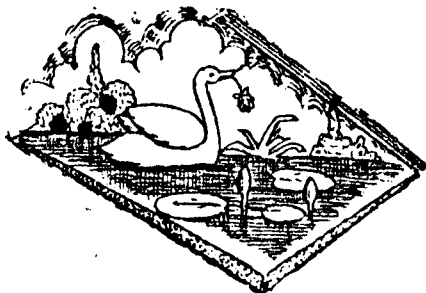
கடிதத்தைக் கண்ட ராஜசேகரன் கலங்கினான். கண்கள் மீண்டும் கண்ணீர் ஆராய் பெருகியது. தன் காதலியின் கதியை மீண்டும் வாய்விட்டு முறும் அவன் துக்கம் நீரில்லை.

அவன் பாட்டனார் மாணவன்கையால் இருந்தார். ராஜசேகரன் அருகில் வந்ததும் “அப்பா ராஜசேகரா! ஒரே ஒரு சக்கதி. கவனமாய்க் கேள். நான் இந்த போன பின் இரும்பு பெட்டியில் இருக்கும் வில் வைத்த கடிதத்தை படித்து உண்மையை அறித்து கொள்” என்று கூறிக் கொண்டே பிரிசை அற்ற மேழை விழுத்த விட்டார். பிறகு அவர் எழுத்து பேச வில்லை.

பாட்டனார் இந்த துக்கம் ஒருவாறு தணிந்த பின் ஆவலுடன் கடிதத்தை உடைத்துப் பார்த்தான். என்னவென்று நினைக்கின்றீர்கள்? சொன்

னால் கம்ப மாட்டர்கள். அவனையே படிக்கச் சொல்வோம் “குழந்தாய் ராஜா உன் பிறப்பு வளர்ச்சியை குறித்து உனக்குத் தெரியாது! இதுவரை உனக்கு தெரிய வேண்டிய பிரமேயம் வரவில்லை. உனக்கும் வயது வந்துவிட்ட படிபிள்ளை உனக்கும் விஷயம் தெரியவேண்டி யிருப்பதாலும் இப்பொழுது சொல்லுகின்றேன். இவ்வூரில் பாக்கியம் என்று ஒரு தேவதாசி இருந்தான். உன் தந்தை அங்குதான் இருந்தார். உனக்கும் அது தெரிகிறதா? கலாம். அவனுக்குத் தான் நீ பிறந்தாய்.....” ராஜசேகரன் தலை ஆட்டல் கொடுத்தது. கையிலிருந்து கடிதம் கழுவியது. சிரமப் பட்டு சமாளித்துக் கொண்டு மேலே படித்தான். “என் மருமகன் பெயருக்குத் தான் உன் தாயே தவிர, உன் சொந்தத் தாய் பாக்கியம் தான். உன் தந்தை என் ஓரே மகன்; ஆகையாலும் உன் தந்தை இறந்த பிறகு அவன் மேல் எனக்கு எவ்வளவு வருத்த மிருந்தபோதிலும் அவனுக்கு பிறந்த உன்னை கை விட எனக்கு மன மில்லாதபடியால் உன்னை அங்கிருந்து இங்கு கொண்டு வந்து வளர்த்து வருகின்றேன். பாக்கியமும் உன் தந்தையோடிருந்தவரையோக்கியமாகவே யிருந்தான். உன் தந்தை இறந்த துக்கத்தால் தான் அவளும் கவலையால் உடல் மெலிந்த இறந்ததாக பிரஸ்தாபம். இதைக் குறித்து நீ வருத்தாதே! நீயாவது யோக்கியமா யிருந்து கொண்டு நற்பெயர் எடுக்க எனக்குப் பின் என் ஆஸ்திகளை ஆண்டனுபவிக்க ஈசன் அருள் பாலிப்பானாக”. ராஜசேகரன் தடால் என்று கீழே விழுந்தான். உணர்ச்சியும் இழந்தான்.

“தாசி வயிற்றில் பிறந்தான் அழகிலும் குணத்திலும் சிறந்த விளங்கிய ஒரு வனிதா ரத்தினத்தை, அவன் ஒரு தாசி என்று கேவலப் படுத்தியது என்ன அவமானகரமான விஷயம்! என் யார்! தாசி பிள்ளை யில்லையா? பின்னர் சரோஜாவை மணந்து கொள்ள தடை என்ன? அதற்கு என்ன ஆகேற்பனை? ஆனால் வெள்ளம் வந்த பின் அனை கோல முயல்வது போல இப்பொழுது வருந்தி பயன் என்ன? என்னால் அல்லவா அவன் தற்கொலை செய்து கொண்டான்! என் வாழ் நாட்களில் இந்த ஒரு அனுபவத்தைக் கொண்டாவது குலம் காரணமாக ஒருவரையும் அலட்சியம் செய்யாது குணத்தையே பிரதானமாக ஜனங்கள் கருதவேண்டும்” என்று தினம் அவன் பிரசாரம் செய்தவண்ண மிருக்கின்றான். ஹரிஜன சேவையும் செய்து வருவதாகக் கேள்வி. இதனாவது சரோஜாவின் ஆத்மா சாந்தி அடையுமா?

நாகை-என்-பாலகப்பரமணியம் எழுதுவது.

“ஒரு ராஜாமாதிரி தெரிகிறதே!”

“இல்லை, இல்லை; ஒரு நிஷியாட்டமா.....”

“நிஷிக்கு மீசை யுண்டா?”

“என் இல்லை? தாடியை மாத்தரம் வளர்த்துக்கொண்டு மீசையை மாத்திரம் சிறைத்துக் கொள்வார்களா நிஷிகள்?”

“அப்படிப் பார்த்தாலும் தாடியைக் காணாமே!”

“ஆம்—ஆ—ஆ—ஆம்!”

“இன்னொரு விஷயமல்லவா? இதோ பாருங்கள், ராஜ அங்கியை! எண்ணெய்க்களிப்பு ஏறி இருந்தாலுங்கூட கன்னுதத் தெரிகிறதே! ராஜா தான் சந்தேகமில்லை.”

“ராஜ விக்ரிகத்தை நந்திக்கு முன்னால் வைக்கவேண்டிய அவலியம் என்ன வந்ததோ தெரியவில்லை!”

“இந்தக் கோயிலை ஒரு சமயம் அவர் கட்டுவித்திருக்கலாம்.....” என்ற நான் எனது சிசேதருக்கு பதிலளித்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது,

“அது மனுநீதிகண்ட சோழனின் விக்ரிகம்!” என்று ஒரு குரல் கேட்டது. நான்கள் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தோம்; ஒருவரையும் காணவில்லை.

“என்னடா அதிகசயமா யிருக்கு! அசீரி என்றிருளே அதுதானே. என்பதாக நான்கள் கிளைத்திருப்போமென்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கின்றீர்கள்? ஆம். நான்கள் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்த கோயிலுக்கு வடவண்ணடைச் சாரி வீட்டுத் திண்ணையிலிருந்த ஐயர் மாத்திரம் தொடர்ச் தொடடியாகப் பேசாம விருந்திருக்கும் பகடத்தில் நீங்கள் எதிர்பார்த்த விஷயத்தை நான்கள் ஒப்புக்கொண்டதான் தீரவேண்டும். அவர் தொடர்ந்த பேசியது இதுதான்:-

“கமக்கு எந்த ஆரோ? இந்தமாதிரி பூர்வீகக் கட்டிடங்களையும் கோயில்களையும் பிரமையோடு ஆராய்ச்சி செய்கிறவன் இந்தக் காலத்தில் கிடைப்பது கஷ்டம்.”

“அதனாலேயேதான் இந்த காலத்து விஷயங்கள் ஒன்றையும் தெளிவாக அறியச் கூடவில்லை” என்று சொல்லிக்கொண்டே எனது தோழர் தமிழ்ப்பண்டிதர், ஐயர்வான் வீட்டை நோக்கிச் சென்றார். நானும் பின் தொடர்ந்து சென்றேன். ஐயருக்கு அறுபது வயதிற்கு மேலிருக்கும். மானிறமான பேர்வழி. தலை முழுவதும் வெள்ளிக்கம்பி. எங்களைப் பார்த்தவுடன் படுத்திருந்தவர் எழுந்து உட்கார்ந்தார். ஒரு சிட்டிகை பொடியை ரொம்ப அனுபவபாவமாக சம்பூர்ண வேகத்தோடு மூக்கிற்குள் உறிஞ்சி உத்தரீயத்தால் துடைத்துக்கொண்டு கண்களைத் திறந்தார். அவர் கண்கள் பளிச்சென்று தெரிந்தன. அக் கண்களால் அவர் எங்களைக் கூர்ந்து பார்த்து,

“இந்த ஐயர்! என்னுன்னு எதிலே சேர்த்தி? டவுனு மில்லே, கிராமமு மில்லே. இரண்டாம் செட்டான். உங்களைப் பார்த்தால், நத்தப்பன்னம் சித்த வைத்தியசாலைக்கு வந்தவாபோலத் தெரிமிறதே, அப்படித்தானா?” என்றார்.

“ஆமாம்” என்றார் பண்டிதர்.

“செட்டான் கேளுங்கோ, விட்டா விடுங்கோ, டாக்டர்—எஸ். வைத்தியலிங்கம் செட்டியார் உண்டோன்னோ தமிழ் வைத்தியத்திலே பலே பேர்வழி. நாடிப் பரீட்சையில் மகாமுண்டன்.....” என்று அகேசினார் ஐயர்.

“ஆமாம், ஆமாம். அவரைப்பற்றி அப்படித்தான் பிரஸ்தாபம். அவரைத் தேடி வந்தது வாஸ்தவத்தான். அதிருக்கட்டும், அப்புறம் பேசுவோம். ஏதோ மனுரீதி கண்ட சோழன் என்றீர்களே, அவனுக்கும், இந்தக் கோவிலுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?” என்றேன் நான்.

ஐயர், ‘ஹக்கக்கே’ என்று தொண்டையில் தங்கி யிருந்த கோழையை நீக்க ஒரு கணைப்புக் களைத்தார். பிறகு, எக்கிலிருந்த பொடிமட்டையை இடது கையால் தடவிக்கொண்டே,

“அப்பா! இதற்குன்னவே வெய்யில் இப்படி படை படைக்கிறதே! சித்திரை வைகாசி எப்படிப் போகப் போகிறதோ?” என்றார்.

“ஏன் பங்குனியிலேயே கோடை ஆரம்பத்தானே” என்று நான் சொல்லும்பொழுது, ‘ஐயரே வீண் அளப்பு வேண்டாம். விஷயத்தை ஆரம்பியும்’ என்ற தொனியை, அவ் வார்த்தைகளிலேயே வெளிப்படுத்தினேன்.

ஐயர் களைத்துக்கொண்டு மனுரீதிக்கண்ட சோழனுக்கும், திருவிடைமருதூர் ஆலயத்திற்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை வெகு சுவாஸ்யமாகச் சொல்லி முடித்தார். அவர் சொல்லியதின் சுருக்கம் பின்வருமாறு:—

“கும்பகோணத்துக் கருகாமையில் சைவசமயாசாரியார் கால்வர்கனானும் பாடப்பெற்ற திருவிடை மருதூர் என்னும் ஊர் இருக்கின்றது.

கடிக் முற்றதோர் மூப்பு வந்தெய்தி

காமன்றம் காகத்திலிட லஞ்சி

இடுக்கணுற்ற னாய்வகை யருளாய்

குடை மருதுறை யெந்தைபிரானே.

என்று சுந்தரமூர்த்தியடிகள் பாடி யிருப்பதை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள்; கேட்டிருப்பீர்கள். சுவாமி பெயர் மருதப்பர், அம்பிகை நாமம் நன்முலை நாயகி; விருகடம் மருதமரம்; என்பவை எங்களுக்குத் தெரியாத விஷயமல்ல. ஆனால் சொல்லப்பட்ட இவ்வளவு தன்மையோடும் மகிமை வாய்ந்த கிராமம் இது; என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்காது. இந்தக் கிராமத்தின் பெயரும் திருவிடை மருதூர்தான். இந்தத் திருவிடை மருதூர் தீருவாநடுக்கு தென்முகக்காகவும், வில்வாண்யம் என்று பெருமை சொல்லப்படுகின்ற திருத்தருப்பூட்டிக்கு வடமுகக்காகவும் அமைந்திருக்கிற விஷயம் வெட்ட வெளிச்சம். திருவிடை மருதூரைப்போலவே மற்றொரு திருவிடை மருதூரை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய அவலியமென்ன வந்தது? இந்தக் கேள்வி தோன்றும் பொழுதுதான் மனுரீதிக்கண்ட சோழனின் பத்தி வெள்ளத்தையும் நாம் ஆராயும்படியா யிருக்கிறது.

“இந்தப் போலித் திருவிடைமருதூருக்கு மிகச் சமீபத்தில் மனுக்கண்டம் என்று ஓர் ஊர் இன்றும் இருக்கிறது. அவ்ஊர்தான் மனுரீதிக்கண்ட சோழனின் தலைநகரம் என்கிறார்கள். ஊரின் அமைப்பும் அதற்கு ருசுவாக இருக்கிறது. ஆறில் ஒருபங்கு நிலவரி யென்பதுபோலவே, அக் காலத்தில் ஆலயங்களுக்கு ஆறுகால பூசையும் கடைபெற்று வந்தது. இக்காலத்திலும் பெரிய ஆலயங்களில் அவ்வாறே கடைபெற்று வருவது தெரிந்த விஷயமே. அக் காலங்களில் ஆக்கடைசி ‘அர்த்தசாமம்’. அந்த அர்த்தசாம கால தரிசுத்திற்காக, மனுக்கண்டத்திலிருந்து அனுதினமும் திருவிடை மருதூர் சென்று வந்தான் மனுரீதிக்கண்டன். அக்கால பூசையை தரிசியாது அவன் உண்பதும் உறங்குவதும் இல்லையாம். அவ்வாறு அவன் அவ்வொழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து வருங்காலத்தில் ஒருகாள், பேரிடியும் பெருமழையும் வந்து பெய்து, அரசனை திருவிடைமருதூர் செல்ல ஒட்டாது தடுத்தன. அரசனது பல்லக்கைச் சுமந்த போகின் மேற்படி அசத்தர்ப்பத்தால், வழியை விட்டு வழியிற் சென்று தடுமாறினார். திக்குக் கெட்டு திசையும் கெட்டு மலைத்து கின்றபொழுது, சோழன் சிவபெருமானின் அர்த்தசாம தரிசு எந்தை இழக்கின்றோமே என்று வெகுவாக உருகி மனங்கரைத்து வருத்தினான். சிவபெருமான் சோழனின் துன்பத்தைச் சகியாதவராய் சகன வடிவத்தோடு தோன்றி ‘அன்பா வருத்தாதே. அர்த்தசாம தரிசு எந்தை உனக்கு அளித்தோம். இனிமேல் நீ திருவிடை மருதூருக்கு தினந்தோறும் வர வேண்டியதில்லை. இவ்வுரே உனக்குத் திருவிடைமருதூர். இந்தத் தலத் திலேயே நாம் உமக்கு அனுதினமும் காஷி தருகின்றோம்’ என்று திருவாய் மலர்ந்த மறைத்தருளினாராம்.

“அரசன் முதலானோர் மெய்சிவிர்த்த தம்மை மறந்த சிவபெருமானைச் சேவித்த மனமெழ்த்தார். மறநான் அவ் விடத்திலேயே அரசன் கோலினைக் கட்டுவித்தான். அந்தக் கோலித்தான் இது. மனுரீதிக்கண்டனுக்கென்றே இங்குச் சிவபெருமான் கோலில் கொண்டெழுந்தருளினார். ஆதலின், அவனுடைய சிவையையும் இங்குப் பிரதிட்டை செய்கிறுக்கின்றது.”

மேற்கண்ட விஷயத்தைக் கேட்டு நாங்கள் மகிழ்ந்தோம். பூர்வீக தமிழ் உலகத்தின் தாழிய தேசிய சமூக வாழ்வின் பரிசுத்தமான நிலையை எங்கள் இருவர் மனமும் கண்டு, ஆனந்தித்தன. நாங்கள் பார்வையிட்டும் வினவியும் தெரிந்துகொண்ட விஷயம் வருமாறு:—

கோயில் மகாபெரியது ஒன்றுமில்லை. சாதாரணமானதுதான். ஆனால், ஆகப் பழங்காலத்திற்குட்டப்பட்ட தென்பதில் ஐயமில்லை, மூன்று நான்கு முறை புதுப்பித்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்நாடைய கடைசி கும்பாபிஷேகம் சுமார் இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னாலிருந்திருக்கவேண்டும். சென்ற பல தைமாதத்தில், மூலக்குமூலை கிடந்த சில கல்விக்கிரகங்களை யெல்லாம் பிரதிட்டை செய்து, அடிபந்தன மண்டலாபிஷேகம் ஒன்று நடந்தது. பிரகாசச் சுவர் முழுவதும் இடிந்த கிடக்கிறது. கற்களைக் கூடக் காணோம். கோயிலின் மொத்த பரப்பு சுமார் 150 சதுர அடிகளிருக்கும். தலைக்கோபுரமில்லை. அம்பாள், சுவாமி, ஸ்தாபியோடு சரி. வழக்கம்போல் சுவாமி கிழக்குமுகமாகவும், அம்பிகை தெற்கு முகமாகவுமே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கந்தி, பலிபீடம், வெய்யிலிலும் மழையிலும் காய்ந்த லைந்ததான் ஆகவேண்டும். மனுரீதி கண்ட சோழவிக்கிரகம் கந்திக்கு முன்னாலிருக்கிறது. அதற்கு மாத்திரம் ஒரு தீர்த்தக் கொட்டகை போடப்பட்டிருக்கிறது. கோயிலுக்கு அசாதாரணமில்லாத மானியம் விடப்பட்டிருந்ததாம். நான்காவது ஆசாமிக்கு அவைகளை அனுப்பிக்கத் தொடங்கி விட்டதாகத் தெரிகிறது. இப்போதிருப்பது பத்துமா நிலந்தான். வெண்கல விக்கிரகங்கள் சில இருக்கின்றன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வார்க்கப்பட்ட நடராஜ வேண்கல விக்கிரகத்தில் மூன்றிருந்ததற்கு, விற்றுப்போனது ஒன்று, திருக்கோர் தேவாலயத்திற்குக் கொடுத்தது ஒன்று, ஆக இரண்டுபோக இப்பொழுது இருப்பது ஒன்றுதான். 'கல் வெட்டு' ஏதேனும் இருக்கலாம் என்று எண்ணித் தேடினோம்; புலப்படவில்லை. யாரோ ஒருவர் இத் தலத்திற்குப் புராணம் எழுதி யிருக்கிறதாகச் சொல்கிறார்கள். நான்கு வீதி யழகா யிருக்கிறது. தேரில்லை. தீர்த்த மிருக்கின்றது. ஒருகால பூணை நடந்து வருகிறது.

சாங்கிய தரிசனம்

(திரு. எஸ். ஏ. திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளை, பி.ஏ.)

71-வது காரிகை

வசிஷ்டயப்பரம்பர யாகத மீள்வா கிருஷ்ணேன சைததார்யாபி:—
சங்குபித்தமார்ய மதினசம்யக் விஞ்ஞாய சித்தார்தம்.

மாணக்கர்க்கு கர்ண பரம்பரையாக வந்து கொண்டிருந்த இவ்ஞானத்தை சகவரக் கிருபை பெற்று, அதனை நன்காராய்ந்து சரியான முடிவைக் கண்டு, ஆரிய மதிவாய்ந்த அத்தந்திரி அத்தந்திரத்தை ஆரியப் பாவால் மிகச் சுருங்கிய காரிகை ரூபமாய் வெளிப்படுத்தினான்.

உரை ஆரிய மதி யென்பது பேரறிவைக் குறிக்கு மென்ப.

ஆயினும் வட சொல்லின் இரகசியத்தை யுணர்ந்த அறி என்ற பொருள் கோடல் சால்புடைத்தது. வட சொல்லது தந்திரம் கைவரின் அதுவும் முத்திக்கு வழி பெண்பதனைத் திருமூவர் வினங்க விரைந்தா ரன்றே!

72-வது காரிகை

சத்பத்யாம் சில யோர்த்தான்த் தேர்த்தா: கிருதஸ்
நஸ்யஷஷ்டி தந்தரஸ்ய—ஆக்யாபிகாவிர
விதா: பரவாதவி வர்ஜிதாஸ் ரவாபி

இத் துற்கண் எழுபது ஈடிப்பாக்களால் வினக்கம் பெற்ற விஷயங்கள் சாங்கிய ஞான முழுமையையும் அடக்கும்.

உதாரண சரிதங்களும், பரவாதமும் இவண் கூறப்பட்டன. மேலவை தீங்குகள் இவண் ஆராயப்பட்ட விஷயங்கள் அதுபத.

உரை. அதுபத விஷயங்கள் பாவையெனின்:—

1. புருஷனுண்மை.
2. பிரகிருதியுண்மை.

3. பிரகிருதியது எகத்தன்மை.
 4. பிரகிருதி விஷையிகரிகப்படுந் தன்மை.
 5. பிரகிருதி ஏற்பட்டது (புருஷன் பொருட்டு.)
 6. புருஷர் பலர். }
 7. புருஷன் பிரத்தேகம். }
 8. புருஷன் அசைவிலான். }
 9. குக்குமமாயி இலிங்கம் அழியாமை. }
 10. தூலதேகம் அழிவது. }
 11. அவித்தை. }
 12. அஸ்யிதை. } பஞ்சக்கிலேசம்.
 13. அராகம். }
 14. துவேஷம். }
 15. அபிவிஷேஷம். }
 16. பிரகிருதியைப் பற்றிய ஆத்திரம். } இவை புத்தியின்
 17. உபநாஸத்தை " " உட்கேடு. (உண்ணோம்
 18. காலத்தை " " கிய கேடு)
 19. பாக்கியத்தை " " }
 20. சந்தத்தைப்பற்றிய ஆத்திரம். }
 21. பரிசுத்தைப் " " இவை புத்தியின்
 22. ரூபத்தைப் " " வெளிக்கேடு (வெளி
 23. இரசத்தைப் " " கோக்கிய கேடு.)
 24. சந்தத்தைப் " " }
 25. ஊசக் குறைவு. }
 26. கேள்விக் குறைவு. } இவை புத்தி, சித்தி
 27. கல்விக் குறைவு. }
 28. தன் வேதனையை யானாமை. }
 29. தெய்வ வேதனையை யானாமை. }
 30. பூத வேதனையை யானாமை. }
 31. அனவனாதற்குறை. }
 32. ஈசை (தாய்மைக்) குறை. }
 33. மனக்கேடு (பைத்தியம்). }
 34. தோற்கேடு (குஷ்டம்). } இவை ஞானேந்திரியங்களின்
 35. செவிட்டுத்தன்மை. }
 36. குருட்டுத்தன்மை. }
 37. அன்ன துவேஷம். }
 38. மூக்கடைப்பு. }

39. ஊமைத்தன்மை. }
 40. கொண்டித்தன்மை. } இவை கன்மேந்திரியங்களின்பால்
 41. சைமூடக்கம். }
 42. மலச்சிக்கல். }
 43. கீரியக்குறை. }
 44. பிரகிருதியை கோக்கி வானாலிருத்தல். }
 45. உபநாஸத்தை (தூறலை) " } இவை உள்
 46. காலத்தை கோக்கி " }
 47. பாக்கியத்தை கோக்கி " }
 48. சந்தத்தை விட்டு வானாலிருத்தல். }
 49. உணர்ச்சியை விட்டு " } இவை வெளி
 50. ரூபத்தை விட்டு " }
 51. இரசத்தை விட்டு " }
 52. சந்தத்தை விட்டு. " }
 53. ஊசம். }
 54. கேள்வி. }
 55. கல்வி. }
 56. மூக்கூற்றுத் }
 57. துன்பத்தையும் } இவை எட்டும் சித்திகள்.
 58. ஒறுத்தல். }
 59. அனவனாதல் }
 60. தானம் (தாய்மை.) }

உதாரண சித்திகள்:—சாங்கிய தரிசனத்தின் கால்காம் காண்டத்துட் உற்பபட்டுள்ளன. அவை தொகையால் 82.

1. ஞான புத்திக் போல் தத்துவ உபநேச வானிலாக.

ஓர் அரணது ஆன் குழத்தை சில வேடர்களால் திருடப்பட்டு அவர்க ளால் வளர்க்கப்பட்டு வானில வயதை (பிராயத்தை) யடைந்தது. உள்ளிடு கண்டவன் அவ் வானிலனுக்கு அவனது அரசுப் பிறப்பை யுணர்ந்தனும், அவ னுக்கு நினைவு வந்த ஆமென உடனே அரணது அரண்மனையை யடைந்து தப்பினான் கண்டு மேல் வாழ்வு பெற்றான். ஐம்புல வேட்களூட் சிக்குண்டு தனது நிலையை மறந்த சித்தியிற் தனது மெய்க் நிலையைத் துண்டியுள்ளவா காட்டவல்ல ஆசிரியனுல் விடுதலை பெறும்.

2. ஒரு பொருளைக் காட்ட மற்ருர் பொருளை யுபநேசிப்பது; பிரா ணசப் போல் (Hinting by Probables)

இஃது தந்திரமாய் மோஷ வழி காட்டல், கதைகளைக் கண்டு பிடிக்க.

3. அடிக்கடி யுபநேசஞ் செய்வதால் திகிலென மெய்ப்பொரு ளுதய மாகும்.

கல்லைத் தட்டிக் கொண்டிருப்பின் குபீரோனத் திப்பொரியானது ஓர் கணத்தி லுண்டாகின்ற தன்றே!

4. தகப்பனும் பிள்ளையும் போலிருவரும் தரிசனஞ் செய்வதால் ஞான முதயமாகும்.

நெடுங்கால தகப்பனும் பிள்ளையும் பிரிந்திருந்து அகஸ்மாத்தாய்ச் சந்திக்க நேரின், எவ்வாற்றாறோ பால்பரம் இருவரும் எங்கிழைக்கப்பட்டுத் தமது சம்பவத்தை யுணர்வர்.

துஷ்யந்தனும் பாதனும் தமது சம்பந்தத்தை யுணர்ந்தா ளன்றே!

5. சேனம் (இராஜாணி) தானே கொடுத்தால் துன்புறும் கொடுக்கின்றது; வலுவிற்பிடுக்கின் துன்புகின்றது.

6. பாம்பு (அஹிணி) தனது சட்டையை (சிர்வயனத்தை—செய்யாத வஸ்திதத்தை)க் களைத்து பரிசுத்த மாவதுபோல்.

தேக இத்திரிய அசுத்தங்களை விட்டு ஞானி தன்னைப் பரிசுத்தனாக்கிக் கொள்வன்.

7. துண்டிக்கப்பட்ட கைபோல்.

கை துண்டிக்கப்படின் முன்னர் அதன்பாலுள்ள பற்று எவ்வாறு முழு முற்றும் கசிக்கின்றதோ, அவ்வாறு தத்துவங்களை நியதி களைத்து, அவற்றின் பால் பற்றவேண்டும் என்பதாம். கச்சி வெளிவந்த சோற்றின்பால் வேட்கையறுதல்போல் எனவுக் கொள்க.

8. முத்திக்கு ஏதுவல்லாப் பொருளை நாடின் பந்தமுதனாம்; பாதன் போல்.

இஃதெல்லாம் துறந்த ஜடபாதர் ஓர் மான்பாற் கொண்ட பரிவால், தானும் மான்பிறவி பிறக்க நேர்ந்ததைச் சுட்டியது.

9. குமரி சங்கத்தால் மனம் வேறுபடுவன்; கிருத்தியம் செவ்வையாய் கடவாது.

வேறுங் கையாய் இந்தக் குமரிக்கு வரையல் அணிபின், அவன் வீட்டுப் பணிவிடையை முடிக்க மனமெழாது விளையலையே திருப்பித் திருப்பிக் கையழகையே நோக்கி நிற்பன். அதுபோல் புத்தி புதிதான வொன்றைப் பற்றி வேட்கை கொள்ளின், முன் பற்றி வீருத்த நற்பொருள் காட்டம் குன்றம்.

10. இரண்டுகூட விருப்பதங் கேடு. ஒன்றே கூட விருப்பின் கல மாம். இரண்டிருப்பின் மனஞ்சிதறும்.

11. பற்றில்லாதவன் கசியாதவன், பிங்களைபோல. கதையைத் தேடிக் காண்க.

12. வேறு வீட்டில் ஆரம்பஞ் செய்யாதிருந்த போதிலும் கசியா வான்; பாம்பைப்போல்.

13. அகேச சாத்திரங்களை பற்பல ஆசிரியர்களை வழிபடினும், பிரம் மம் (அதுபதம் வண்டு) போல சாரத்தையே கவனித் தெடுத்துக் கொள்க.

"அருடருக் கேள்வி யமையத் தேக்க
பற்பல வாசான் பாங்கு செல்பவர்போல்
மூன்றுவகை யடுத்த தேன்றரு கொழுமலர்
கொழுதிப் பாடும் குணச்சுரும் பினங்கான்."

என்றனர் கல்லாடர்.

14. பாணத்தை (அம்பை)க் கூர்மை செய்வான் மனம் அதன்கண் பதித்திருப்பதுபோல், சித்தம் நிலபெறின் கன்மை.

இவன் வழியே போவாரை நோக்க நேரினும், அவர்பாற் கவனஞ் செல் லாது.

15. கிருத்தியம் லங்கனத்தால் அனர்த்தம் சம்பவிக்கும், லோகம் போல்.

இலெனகே விஷயங்களில் செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்யாதிருப் பின் கன்மை கிடையாததுபோல், ஆதியி லேற்பட்ட ஒழுக்கத்தை (ஏற் பாட்டை)க் கைதவறின் கோரிய முடிவு கிட்டாது. (அசதியில் ஈஷ்டம் உண்டாகும்.)

16. அதனை மறத்தாலும் அனர்த்தம் (ஈஷ்டம்) சம்பவிக்கும்; தவனை யைப்போல்.

ஓர் அரசன் ஓர் வனத்தில் அதிகற்புதமான கன்னிகையைக் கண்டு அவளை மணந்து கொள்கையில் அவன் "எனக்கு நீர் தண்ணீரைக் காட்டாத வரை உம்மிடம் வாழ்வேன்" என்றான். அவ்வாறே சிறிது காலம் அவ ரோடு போகத் துயக்கையில் ஓர்நாள் அவன் விளையாட்டாற் களைப்படைந்து பருக நீர் கேட்டான். மறதியால் நியமத்தவறி தண்ணீர் அவன் அருகே வா லும் அவன் தவனையாகி அவன் ஓர் தடாகத்துட் புழுத்த கொண்டான். வலை போட்டுப் பார்த்தும் அவ்வரசனுக்கு அவன் திரும்பக் கிட்டாளாயினன்.

17. உபதேசத்தைச் சிவனாஞ் செய்யினும், ஆலோசனை யில்லாமற் போனால் கிருத்திகிருத்தியம் (நற்பயன்) கிட்டாது; விரோசனைப்போல். சாக் தோகிய உபநிடதம் 8-ம் காண்டத்திற் காண்க.

18. அவ் விருவருள் இத்திரா லறியப்பட்டது.

16. பிரணதி, பிரம்மச்சரிமம், உபசர்ப்பனம் (அடுத்த சிற்றல்) ஆகிய மூன்றாலும் கிருத்திகிருத்தியம் கிட்டும்; இத்திரிணப்போல்.

20. கால நியமனமில்லை, வாமதேவரைப்போல்.

21. பரம்பரையாய் அந்நாப்த ரூபத்தை உபாசிப்பதால் சித்தி யுண் டாகும்; யாகத்திற் பத்தி செய்கிறவர்களைப்போல்.

22. ஜன்ம சுகதிக்கு பஞ்சாங்கினியின் சேர்க்கையால் ஆவிர்த்தி யெற்பட்டதுபோல, மற்றொன்றின் லாபம் ஏற்பட்டிருப்பினும் ஆவிர்த்தி யுண்டு.

23. விரத்தன் விடக்கடியதை விடுதலும் கொன்னவேண்டியதை அங்கேரிப்பதும் அன்னப்புகளும் பாலும்போல.

அன்னம் பாலிலுள்ள சத்தை மாத்திரம் உட்கொண்டு சீரைத்தொடரது விட்டுவிடு மன்றோ!

24. அநிசயங்களை யுடையவனது சேர்க்கையாலும் (ஞானம்) உண்டாகும்.

அநிசயங்களைக் கண்டோன் ஞானமில்லா னாயினும் அவற்றை யவன் பாற் கேட்டும் தத்திர ஞானியாவன்.

25. அராகத்தா லடியுண்ணும் பகையில் இஷ்டப்படி சஞ்சரித்தல் கைகூடாது (காமசரித்தவம் கிட்டாது.)

(ஆசை துறந்தவன் இஷ்டானுசாரமாய்த் திரிதல் உடும்) கம்போல்.

26. குணங்களை உருவதால் பந்தமுதவன்: கம்போல்.

27. போகத்தால் ராகம் (ஆசை) தொனியாது! முனியைப்போல்.

28. இருவர் மாட்டும் தோஷத்தைக் கண்டிருப்பதானால்.

29. கண்கமைய சித்தத்தையுடையவ னிடத்தில் உபதேசமாயிய பீஜம் (வித்து) அஞ்சுகின்றது: அஞ்சிப்போல்.

30. ஆபாசம் (சொற்பத்தெனின அல்லது பிரசாசம்) மட்டும் உதவாது: அழுக்கடைந்த கண்ணாடியைப்போல். அழுக்கடைந்த கண்ணாடி கண்ணுய்த் துடைக்கின்றி முகத்தைத் தெளிவுறக் காட்டாது.

31. அநிவிருத்த உண்டாயினும் அதன் ரூபத்தை வகிப்பது கிடை யாது: தாமரைபோல்.

32. விழுதி கூடியும் கிருத கிருத்தியம் (ஏற்பயன்) கிட்டாது, கிட்டாது. உபாச சித்தியைப்போல்.

முற்றிற்று.

நூல் நிலையப் பிரசாரம்

(எஸ். ரங்க கவுடர்.)

மக்களுக்குக் கண் போன்றது கல்வி யென்பது நமது காட்டுப் பெரியோர்கள் கொண்டுள்ள கருத்து. இது மிக அழகியதோர் உவமையாகும். உயிரினங்கட் கெல்லாம் கண் இன்றியமையாத உறுப்பு, ஒருவனுக்கு கண் இல்லையேல் அவனுக்கு கலங்க கெல்லாம் பயன்படாது ஒழிகின்றன. அவன் வானத்தில் ஒளிப் பிழம்பாய்த் திகழும் சூரியனை அறிய மாட்டான்; இரவில் நகரத்திராங்கன் புடை சூழவான வீதியில் உலவி கின்று ஒளியைக் கக்கும் சந்திரனையும் அறியான். பூமியை ஓரான். மலைகளை யுணரான். தன்னுடன் பயிலும் மக்களையும் அறியான். சுருங்கச் சொல்வின் அவனுக்கு உலக வாழ்வு என்பதே இல்லையா யொழிகின்றது. இவ்வாறாக மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றி யமையாத பெருஞ் சிறப்பினதா யுள்ளது கல்வி என்பது ஒப்ப முடிந்ததே.

ஆனால் எம் முறையில் மக்களைக் கல்வி பயிற்றுவித்தல் வேண்டு மென்பது மிக பூர்வ காலம் தொட்டு இன்று வரை ஆராய்ச்சிக் கிடமாய் கின்று வருகின்றது.

ஆதிகாலத்தில் தமிழ் எழுத்துக்கள் அறிந்ததில்லை. ஆனால் கேள்வியின் மூலமாக அறிவு பரவி வந்தது. செடுங் காலத்திற்கு பின்பு எழுத்துக்கள் வழங்கப் பெறலாயின. பிறகு வரவா கல்வி கற்க கருவிகளைக் கூடின. கலாசாலைகள் அங்கங்கே நிறுவப் பெற்றன. "கணக்காயர்" என்பது இக் கலாசாலையில் தூதுரைப்போர்க்கு முற்காலத்தில் வழங்கிய பெயர். திருக் கோயில்களில் கலாசாலைகள் அமைக்கப் பெறலாயின. அகேச அரசர்கள் உதவி புரிந்துவந்தனர். கலாசாலையில் கற்றுவந்த மாணவர்களுக்கு "சட்டர்" எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. பின்பு காலாந்தரத்தில் வெவ்வே சமயத்தைச் சார்ந்த துறவிகள் தங்கள் வசித்து வந்த மடங்களில் கல்வியைப் போற்றி நூல்களைத் தொகுத்து வரலாயினர். அவர்கள் கல்வியின் பொருட்டு செய்து வந்த முயற்சிகள் மிகப் பல.

ஆங்கிலேய வரசு நமது காட்டில் நிலைபெறத் தொடங்கிய காலம் தொட்டு அரசாங்கத்தினர் தாமே கோரிற் கல்வியைப் போற்றி வருவாராயின ரென்பது கண் கூடு. சர்வகலா சங்கங்கள் நிறுவப் பெற்றன. கல்லூரிகள் பல அமைந்து கின்றன. அரசாங்க உதவியால் கல்வி மேல் மேலும் அதிகரித்தது. இவ் வித ஏற்ற மடைந்ததற்கு அச்சயந்திரம் நமது காட்டிற்கு மேலுட்டாரால் கொண்டுவரப் பட்டதே யாகும். இவ்விதமான முயற்சி அரசாங்கத்தினரே கோரில் முயன்ற போதினும் நம்மவர்களில் துறந்துக்கு 3 பேர் வீதமே எழுத் தறியும் அத்தனை யளவு கல்வி பயின்றவர்களாக. 32 கோடி ஜனங்களுள்ள

பூங்கிளி

—(0)—

(கோட்டாறு-தே. ப. பெருமாள்.)

மதுவதனை அனுதினமும் மறவாது உண்ணுமக்கள்
கதியெய்தி வாழ்வதண்டோ? கண்டவரு முலையுண்டோ?
மிதிசெய்யும் மலர்த்தணரில் மிகுமணம் வீடுவே
இதவென்ன என்றாயும் இசைக்கினியே இயம்பிடுவாய்! (1)

குடிமயக்க மெழும்பிடவே கோலத்தொட்டி டிலித்துயிலும்
வடிவுடைய சிறகுழவி வானிரங்கிலெடுத்துப்போய்
தடித்திடவே கொண்செய்த தூங்கிய சிறபொண்ணு
குடிக்கீழும் கொடியவரும் மகன்தானோ? உரைக்கினியே! (2)

பாலோடு பழத்தருவன் பசுஞ்சோலைப் பைக்கினியே!
மேலோர்கள் தூற்றமித்த மேன்மையில் இழிமதையும்
கோரான மதிபோக்கி காக்கிடையே வீழ்த்தனை
கிரான சொல்கொண்டு செப்பிடுவாய் குடியர்க்கே. (3)

மனஅயர்வும் உடலயர்வும் மந்தும்பல் கோய்களும்
பிணமதுவால் திருமென்ற பண்டிதரும் பண்டிதரோ?
தினசொய்யும் திக்கினியே! திமதுவால் தீதன்றி
தினத்துணையும் கன்மை யிலை தெரிவிப்பாய் அவரிடையே! (4)

கம் காட்டில் தூற்றக்கு 97 பேர்கள் எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரியாத கிராசா
குழிசென் பிருக்கின்றார்கள். மேனாட்டில் கல்வி யறிவில்லாதவர் தூற்றக்கு
8 பேரோராகும். ஆதலால் தூல் நிலைப் பிரசாரம் அவசியம்.

காங்கனிலும் கிராமங்களிலும் அக்கங்கே யுள்ள மக்களின் தகுதிகளும்
அளவிற்கும் ஏற்றவாறு பல திறப் பட்ட தூல்களையும் தொகுத்துவைத்து
வேண்டியோர்க்கு வேண்டுஞ் சுமயத்த அளிதினுதவி கல்வி யறிவைப் பரவச்
செய்வதே தூல் நிலைப் பிரசாரத்தின் முக்கிய கோக்கமாகும்.

பிறிதொரு தூல் நிலை வகையை இங்கே விசேஷித்துக் கூறுதல் அமை
வுடைந்த தென்று எண்ணுகிறேன். கமது அரிய பெரிய தூல்கள் பெரியோ
ரால் இயற்றப் பெற்றவைகளை பாதுகாக்கப் பெருது அழித் தொழித்து
போயின. கமது முன்னோர் கமக் கிசென்று சுட்டி வைத்தன பல தூல்களை
காம் போக்கிக்க வைப்போமானால் தமிழ் மக்கள் என்னும் பெயர்க்குத்
தான் காம் தகுதியுடையவராவோமா?

பூங்கிளி

949

கைவிழி பிறைததலார் மலர்ப்பொழிலின் கடுகின்ற
கைவிழி பந்தாடி காதல்மொழி பேசியதை
மறைவாகச் செவியேற்று மதியுடனே பயில்கினியே!
கிறையில்லாக் குடியரிடை நீயுரைப்பாய் மதுவொழிக்க. (5)

குடியில்லா வேணியிலே குடியரிடை நீசென்ற
படுமதுவின் தீமைகளை பலசொல்லித் தடுத்த பின்னர்
முடிவாக அவரிடையே குடிப்பதிலை யெனுமொழியை
கொடிதாய ஆணையொடு நீபெறுவாய் பூங்கினியே! (6)

தேமாலி னிளஇளையை திருத்துணை யெனவெண்ணி
எமகதே பின்னாளை இருத்தழைக்கும் எழிர்கினியே!
தாமார்தம் மதுவினையே தருத்தவண வென்றெண்ணி
தீமார்த்தம் புருவோரைத் திருத்துவது முன்கடனே! (7)

செல்வராய் வாழ்த்தமக்கள் சிறமதுவை உண்டபின்னர்
புல்லராய் வாழ்வுகொண்டு புலம்பித்தான் திரிவதையே
கல்லதாய்க் கண்டுவிட்டாய்! கயமுடைய பூங்கினியே!
அல்லலிதைக் கூறிடுவாய்! அவக்குடிக்கொன் புதியருக்கே! (8)

அன்னையை உதைகொடுத்த அப்பனைப் பலதூற்றி
முன்னைய கண்பரையே முனியினால் இகழ்த்துதன்னி
தன்னையே வெறுத்திடவும் தருமத்தைச் சிதைத்திடவும்
தன்னையே தூண்டி மதுவை தன்னிடவே உரைக்கினியே! (9)

தெருவினிலே குடியர்தான் திசைதவறி வந்துவிட்டால்
கருவோரும் போனோரும் வகைவிலா சொற்கறி
இழிநூட்ட இடம்பெறுவார் இவ்வுலகில் மதிப்படைவார்
கழிவுகொன்னாய் அவர்தமக்கு கவின்பெற்ற மாகதமே! (10)

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

மானிட சமூகமும் சமய வாழ்வும்

இக்காலத்தில் பொதுவாக உலகிலும் சரி, சிறப்பாக நமது பாரதநாட்டிலும் சரி மதம் அல்லது சமய வாழ்க்கை படிப்படியாகப் பின்னுக்குத் தள்ளப் பட்டுவருகிறது. மக்களில் பெரும்பாலோர் இவ்விதலோகத்தில் சுகமாக வாழ்வதற்கு வழி என்ன என்பதிலேயே கண்ணுள் கருத்துமாய் இருக்கிறார்கள். யொழிய, சமயம், கடவுள் உணர்ச்சி முதலிய மனித வாழ்க்கைக்கு மிக இன்றியமையாததான விஷயங்களில் அசிரத்தையும் அலக்ஷியத்தன்மையும் அதிகமாகி வருகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? கும்பகோணம் கல்லூரி புரொபசரும், வேதாந்த விசாரணையில் சிறந்தவரும், பெரிய அறிஞருமான ஸ்ரீ காகராஜ சர்மா இத்தகைய நிலைமைக்கு சைன்சும் அரசியலுமே காரணமென்று கூறுகிறார். சயன்ஸ் நேராகவோ, மறைமுகமாகவோ கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை மறுக்கிறதாம். அரசியலோ மிகவும் சாமர்த்தியமாக மதத்தையே கிராகரிக்கிறதாம். சாணக்கியர் காலம் முதலே அரசியல் திட்டங்களில் கடவுளுக்கு மதத்திற்கும் இடமில்லை யென்றும் ஸ்ரீ சர்மா கூறுகிறார். ஆனால் மானிட கோடிகள் இவ்வாறே மதம் கடவுள் ஆகிய விஷயங்களில் அசிரத்தையுடன் இருக்கலாமா! ஒருபோதும் கூடாது. ஸ்ரீ சர்மா, 'மதத்தை என்னைக்காவது ஒருநாள் அதனுடைய யதாஸ்தானத்திற்கு உயர்த்தியேயாக வேண்டும். ஆஸ்திகத்தை மீண்டும் போற்றவேண்டும்' என்றும், 'மதத்தை உன்னத ஸ்தானத்திற்குக் கொண்டுவந்து உலகத்தையும் மனிதர்களையும் ஆட்டிவைப்பது கடவுளே என்னும் உண்மை உணரப்பட்டால் பேராசை, பயம் முதலியவை மறைந்துவிடும்' என்றும் கூறுகிறார். இது முக்காலம் உண்மை. மதத்தையும் கடவுள் உணர்ச்சியையும் புறக்கணிப்பது தவறு. இந்தியர்களாகிய நாமும் இவ்விஷயத்தில் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறோமோ அதையே மறு எதிர்கால கதி பொறுத்திருக்கிறது. இந்தியா மட்டுமல்ல; உலகம் முழுதும் மதத்தைப் போற்றியாக வேண்டும். ஸ்ரீ காகராஜ சர்மா, 'மதத்தை அகற்றுகிறதான நிலைமைக்கு உயர்த்தினாலொழிய அரசியல் பொருளாதார வழிகளில் எவ்வளவு முன்னேற்ற மேற்பட்டாலும் மனித சமூகம் சந்தோஷம், சமாதானம், சத்துஷ்டி இவற்றை அடையமுடியாது' என்று கூறிவிரும்பதை எவர்தான் மறுக்க முடியும்!

மதங்களும் தேசிய ஒற்றுமையும்

உலகத்தில் எத்தனையோ மதங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா மதங்களும் முக்கியமானவைகளே. அவாவர் மதம் அவாவர்களுக்குப் பெரிது. எந்த மதத்தில் திருநீர் பிறக்கிறாரோ அந்த மதத்தின் மூலமே அவர் மோஷு சாதனத்தை யுடையமுடியும். ஒருவர் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் மதம் மாற வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆயினும் பரஸ்பரம் பலரும் பல மதங்களின் உண்மைகளையும் அறிந்துகொண்டு ஒருவரோ டொருவர் ஒற்றுமையுடனும்

சகோதர பாவத்தினால் இருக்கலாம். எந்த ஒரு மதமும் இதா மதத்தினரை வெறுக்கவேண்டுமென்றோ, தாக்கவேண்டுமென்றோ கூறவில்லை. ஏனெனின், எல்லா மதங்களுக்கும், ஏன், இந்த உலகம் முழுமைக்குமே கர்த்தாவாக இருப்பவன் ஒரே ஒரு ஆண்டவன்தான். யார் எப்பெயரை இட்டு அதைத் தாலும் அது அந்த ஒரு கடவுளைத்தான் சாரும். எப்படிச் கடவுள் பலவித புஷ்பங்களை இயற்றியிருக்கிறாரோ அவ்வாறே பல மதங்களையும் தோற்றுவித்திருக்கிறார். ஏதேனும் ஒரு புஷ்பத்தை எடுத்துக்கொண்டு மற்ற புஷ்பங்களை நாம் காசப்படுத்திவிட்டால் அவாவர் அவாவர்க்கு இஷ்டமான புஷ்பத்தைப் பறித்துக் கொண்டவதோல் அவாவரும் தங்களுக்கு இஷ்டமான மதத்தை அனுஷ்டிக்கலாம். பல மதங்களையும் வாசனைகளையும் உடைய பல மலர்கள் ஒன்று சேர்த்து எப்படி ஒரு அழகான மலர் மாலையாக விளங்குகிறதோ அதுபோல இந்தியாவிலுள்ள பல மதத்தினரும் ஒற்றுமையாக இருந்து இந்தியாவே ஒரு சிறப்பான மலர் மாலையால் விளங்கும்படி செய்யலாம். ஒருவரோடு ஒருவர் போரிட வேண்டியதில்லை. யாரோ சில கயவர்கள் தங்கள் சயகலம் காரணமாக வகுப்புச் சச்சரவுகளைக் கிளப்பிவிடுகின்றனர் யொழிய இத்தகைய சச்சரவுகள் எந்த மதத்திற்கும் பெருமையைத் தருவனவல்ல. சமீபத்தில் ரேபிக் நாமக மலர்களின் பிறப்பு தினவிழா கொண்டாடப்பட்டபோது இந்தியாவில் எங்கும் ஹிந்து-முஸ்லிம்கள் கலந்துகொண்டனர். சென்னை திலகர் கட்டத்தில் அன்று ஆற்காடு நவாப் அவர்கள் தலைமையில் கூடிய மாபெரும் கூட்டத்தில் காங்கிரஸ் கட்டித்தலைவரான ஸ்ரீ. சி. ராஜகோபாலாசாரியார் பிரசங்கம் செய்தபோது மேலே கூறியுள்ள உண்மைகளை மிக அழகாக விளக்கிக் கூறினர். ஆனால் அந்தக் கூட்டத்திலேயே கடைசியில் குழப்பம் ஏற்பட்டு ஒரு ஹிந்து வாலிபன் குத்திக் கொல்லப்பட்டதானது மிகவும் வருத்தத்தக்க விஷயமாகும். இதற்காக முஸ்லிம் பெரியார்களே வருத்தப்படுவார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் இத்தகைய அசம்பாவிதத்திற்குக் காரணம், அதற்கு முன் சில தினங்களாகவே சென்னையின் ஒரு மூலையில் உபாயமாக வகுப்புச் சச்சரவு எடுத்துவந்ததான். அந்த சச்சரவை முனையிலேயே கிள்ளி எறித்திருக்கவேண்டும். சிறிது அலக்ஷியமாக இருந்தவிட்டபடியால் பின்னரும் பல குற்றமற்றவர்கள் உயிர் துறக்கவும் அடிபடவும் சேரிட்டது. அக்கிரமம் செய்கிறவர்கள் யாராயினும் தண்டிக்கப்படத்தக்கவர்களே. ஆகவே குத்திக் கொல்லும் யாராயினும் சமூக அபிமானத்தை தழைக்காமல் இரு சமூகத்தினரும் அமைதியை நிலை காட்டும் எண்ணத்துடன் குற்றவாளிகளைப் போலீசாரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் சச்சரவுகள் சீக்கிரம் ஒழிந்துவிடும். அதை விட்டு, காலிகள் ஒருவருக்கொருவர் போட்டுக்கொள்ளும் சண்டையெல்லாம் வகுப்புச் சச்சரவு என்னும் பெயர் கொடுத்து, இரு திறத்தாரும் பெரும் கலகம் விளைப்பது கொள்ளை, கொலை முதலிய சேதங்களை உண்டாக்கும் வாக்ருவதாகும். இந்தியாவின் இன்றைய நிலைமைக்கு இதுவே காரணம். அவசியமாகும் என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

187529

ஒன்றே அனைவருக்கும் ஆதரவு அளிக்கின்றது. காங்கிரஸ் மகாசபையினிடம் கம்பிக்கையுள்ள ஹரிஜனங்களும், முஸ்லிம்களும், கிறிஸ்தவர்களும் இல்லாமல் இல்லை. ஏதோ சில சுயசலக்காரர்கள் தங்கள் வகுப்புகளின் போரல் சுய சலத்தைச் சாதித்துக்கொண்ட முயற்சிக்கலாம். அதற்கு தேச மகா ஜனங்கள் இடம் தரலாகாது. அனைவரும் ஒற்றுமையுடன் காங்கிரஸ் கொடியின் கீழ் போராடவேண்டும்.

ஜனநாயகக் கட்சியின் புதிய முயற்சி

சென்னை ஜனப்பிரதிநிதி சபைக்குச் சமீபத்தில் தேர்தல் கடைபெற்ற போது இம்மாகாணத்தில் இருந்த கட்சிகள் போதாவென்று பித்தாபுரம் ராஜா ஒரு புதிய கட்சியை ஜனநாயகக் கட்சி என்னும் போரல் ஸ்தாபித்து லக்ஷக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து காங்கிரசை எதிர்த்துப் பார்த்தார். ஆனால் பாவம்! படுதோல்வி யடையவேண்டியதாயிற்று. மகா ஜனங்கள் அக்கட்சியை ராஜ்ய அரசுதலில் ஏற்ற விரும்பவில்லை. அக்கட்சியினர் கௌரவமாகக் காங்கிரசில் சேர்ந்த தேசத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் சேவை செய்யாமல் மீண்டும் மீண்டும் ஏதோ எதிர்ப்பு வேலைகள் செய்வதிலேயே கண்ணாக இருக்கின்றனர். சமீபத்தில் ஜனநாயகக் கட்சியின் கிர்வாகக் கூட்டி கூட்டம் கூடியபோது காங்கிரசல்லாத அனைவரும் சேர்ந்த ஒரு புதிய கட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று யோசித்தார்கள். அப்படி ஒரு புதிய கட்சி ஏற்படுமாயின் இவர்களுடைய கட்சியின் கதி என்ன! இது ஒழிய வேண்டியதுதானா? ஜனநாயகக் கட்சிக்கே அந்தப் புதிய கட்சி செய்யக் கூடிய வேலையைச் செய்யும் யோக்கியதை இல்லையா?

செல்வர்களுக்கு ஜவஹர்லால் யோசனை

காங்கிரஸ் தலைவர் பண்டித ஜவஹர்லால் கோரு சமீபத்தில் பர்மாவுக்குச் சென்றிருந்தபோது தனவையிய சமூகத்தினரான செட்டியார்கள் ஒரு உபசாரம் அளித்தனர். தனவையியர்கள் பெரிய செல்வர்களல்லவா? பண்டித ஜவஹர்லாலோ தீவிர சமதர்மவாதி. அப்படி யிருத்தும் அவர் தேசத்தின் பிரதிநிதிச் சபையான காங்கிரசின் தலைவர் என்னும் ஹோதாவில் பர்மா சென்றதால் செட்டியார்களும் தங்கள் அபிப்பிராய பேதத்தையும் மற்ற அனைவர்ப் பூஜித்தார்கள். பண்டிதரும் சாமான்ய மானவரல்ல. எங்கும் மனதாபயில்லாத வகையில் தமது கொள்கையையும் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்பவர். ஆகவே அவர் பர்மா செட்டியார்களின் உபசாரத்திற்குப் பதில் அளிக்கையில் தமது பிரசாரத்தையும் கௌரவமாகச் செய்த முடிந்தார். அவர்களுக்குச் செய்த உபதேசம் எல்லா செல்வர்களுக்கும் உரியதாகும். பணக்காரர்கள் தங்கள் முதுகையே ஒரு சத்தியாகக் கொண்டு அதை சமூகத்துக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும், காலத்துக்கேற்றவாறு சமாளித்துக் கொண்டு போரும்-மனோபாயம் ஏற்படவேண்டுமென்றும், கால சக்கரத்தின் வேகத்தால் ஏற்பட்டுவரும் மாறுதல்களைக் கண்டு அஞ்சாமல் அதை ஏற்று அதற்குத் தக்கபடி தாங்களும் கட்டுகொண்டு தங்கள் சொந்த கலத்துக்கும்,

சமூக கலத்துக்கும் பங்கம் வராதவாறு காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று உறிஞர். இந்த உபதேசத்தை எல்லா செல்வர்களும் கவனித்த கட்டை கொண்டால் தேசத்தில் எத்தகைய வகுப்புப் போராட்டமும் இன்றி சுபீட்சம் ஏற்படும் என்பது நிச்சயம். அப்போது சமதர்மம், பொதுவுடைமை என்னும் பிரசாரமும் குறையும். செல்வர்கள் ஏழைகளின் தர்மகர்த்தர்களேபோல் பொறுப்புடன் கட்டுகொண்டால் தேசத்தில் அமைதியும் சமாதானமும் நிலவும்.

காங்கிரசை எதிர்க்கும் சக்திகள்

தேசத்தில் காங்கிரஸ் மகாசபை ஒன்றுதான் மகாஜனங்களின் ஆதரவு பெற்றுச் செல்வாக்குடன் விளங்குவருகிற தென்பது புதிய அரசியல் முறை வின்படி மாகாண சட்ட சபைகளுக்கு கடைபெற்ற தேர்தல்களில் குஜாவாகிவிட்டது. இதனால் காங்கிரசில் சோமல் பற்பல கட்சிகளிலும் தலைவர் களையும் பிரபலஸ்தர்களையும் இருந்து வர்வர்கள் தாங்கள் அடைந்த படுதோல்விக்குப் பரிசாரம் தேட விரும்புகின்றனர். ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் தலைவர் பொப்பிலி ராஜாவும், புதுக் கட்சியாகிய ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவரான பித்தாபுரம் மகாராஜாவும் மற்றும் வட இந்தியாவிலுள்ள சர். ஹரிசிங் கோர் போன்றவர்களும் சேர்ந்த ஒரு அகில இந்திய ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருக்கிறார்களாம். பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியைக் கலைத்தவிடும் உத்தேசமில்லை யென்று ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டாரே யொழிய இந்தப் பிரஸ்தாபக் கூட்டு முயற்சியை அவரும் மறுக்க வில்லை. இப்போது கால்கடைகள் மகாநாட்டுக்காக சிம்லாவில் கூடிய பற்பல மாகாணங்களையும் சேர்ந்த பிளாமி மந்திரிகளும் காங்கிரசின் செல்வாக்கைக் குறைக்க ஒரு அகில இந்திய கட்சியை ஏற்பாடு செய்ய யோசித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அரசாங்கத்தாரும் தங்கள் நிலைமையை மக்களுக்கு விளக்குவதற்காக வெளியிடும் அறிக்கைகளில் காங்கிரஸ் செய்த தவறு என்று மக்கள் கருதும்படி செய்ய முயற்சிக்கின்றனர். இவ்வாறுகக் காங்கிரசை எதிர்த்துப் பல சக்திகள் தீவிரமாக வேலை செய்து வருகின்றன. ஆயிரண்டும் இறையெல்லாம் கண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். ஏனெனின் மகாஜனங்களின் ஆதரவு பரிபூரணமாகக் காங்கிரசுக்கு இருக்கும் வகையில் இத்தகைய எதிர்ப்புகளை யெல்லாம் கண்டு அவர்கள் பயப்பட வேண்டியதில்லை. மகாஜனங்களோ காங்கிரஸ் ஒன்றினால்தான் தங்களுக்கு விமோசனம் உண்டு என்றும், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அப்போதும் சரியான காரியுத்தையே செய்வார்களென்றும் மனப்பூர்வமாக நம்பியிருப்பதால் அதையே ஆதரித்து கிற்பார்க் கொள்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆதலின் காங்கிரஸ்காரர்கள் உறுதியாக கின்று தலைவர்களிடம் நம்பிக்கை வைத்துப் பொறுமையுடனும், சுயநல மின்றியும் தங்கள் கடமைகளை ஆற்றுவார்களாயின் காங்கிரசின் செல்வாக்கு எக்காரணத்தைக் கொண்டும் குறையாதென்பது தின்னம்.

தொடர் கதை.

மாயா விரோதி

(ஸி. எஸ். இராமன், எம். ஏ., எல். டி.)

(Rights Reserved)

(881-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

“இங்கு ஒரு பெரிய சண்டை நடந்தது. கைதிகளுக்கும் எங்களுக்கும் நடந்தது. எல்ல வேளையாக நான்கன் மாயா விரோதியின் மனிதர்களையும் மாயா விரோதியையும் தோற்கடித்த விட்டோம்,” என்று முத்தைய செட்டி சொன்னான்.

“நீங்கள் மாயா விரோதியை மட்டும் கள்ளு சங்கிலி போட்டு வைத்திருக்கிறீர்களா?” என்று வடிவாம்பாள் எனும் சிமாட்டி கேட்டாள்.

“மாயா விரோதியை இருப்புச் சங்கிலிகளால் பிணித்து வைத்திருக்கிறோம். நீங்கள் அவனைப் பற்றி பயம் கொள்ள வேண்டாம்,” என்று முத்தைய செட்டி தனக்குள்ளாகச் சிரித்துக் கொண்டே வெளியில் தைரிய மொழிகளைக் கொடுத்தான்.

அவன் என்னதான் தைரிய வார்த்தைகளைச் சொன்னாலும் புதிதாக வந்தவர்களுடைய அசலிட முடியாத பயம் தீர்ந்த பாடில்ல. நான்கன் தெரியாமல் கைதிக் கப்பலுள் வந்து சேர்ந்த விட்டதைக் கருதி மனம் கொந்து கொண்டார்கள்.

அன்றிரவு மாயா விரோதி விருந்தினர்களோடும் தனது சகாக்களோடும் உணவு உட்கொண்டையில் மாயா விரோதியைப் பற்றி எல்ல வார்த்தை பல பேசினான். அப்படி சொல்லுகையில் “ஐய சமூகம் முத்தையனைக் குற்றவாளி ஆக்கியது. அவன் உண்மையில் கன்வன் அல்ல. அவனோடு நான் போர் புரிந்து இங்கு சிறையில் அவனை அடைத்திருந்தாலும், அவனைக் கண்டால் எனக்கு ஒரு எல்ல அபிப்பிராயம் உனது. நான் இப்படிச் சூது வது உங்களுக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கும். விரோதியின் மீது எல்லபிப் பிராயம் கொண்டுள்ளதைப் பற்றி சில தினங்களுக்கு முன்பு அவனே என் விட்டம் தனது சரிதையைக் கூறினான் அதைக் கேட்டது முதல் எனக்கு அவன் மீது கொஞ்சம் கருணை ஏற்பட்டு விட்டது. நீங்கள் ஏன் ஆச்சரியம் படுகிறீர்கள்?” என்றான்.

இராமமன்றார், முத்துசாமி ஐயங்கார், வடிவாம்பாள் முதலாயினோர் கப்பல் தலைவர் விசிற்திரமாகப் பேசுவதைக் கேட்டு ஆச்சரிய மடைந்து, அக் கப்பலை விட்டுச் சென்றால் போதும் எனும் எண்ணத்தோடு இருந்தனர்.

அத்தகைய பயத்தையும் திடுக்கையும் அடைந்து திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்ட அவர்கள் மறுபடியும் கைக்களும் வேதனையும் அடைந்து எப்படி அக் கப்பலினின்றும் நீங்கிப் போவது என்பதற்கு

யோசனை செய்தனர். அது முடியாத காரிய மென்று தோற்றியமையால் எதற்கும் தத்திரமாக நடக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து தத்தம் மனதைத் தேற்றிக் கொண்டனர். முத்துசாமி ஐயங்கார் இழந்து போன தைரியத்தை மறுபடியும் வருவித்துக் கொண்டு, “அவனை நீங்கள் பத்திரமாகக் காவலில் வைத்திருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டார்.

“நீங்கள் ஒருவரும் அஞ்ச வேண்டாம். கைதிகள் யாவரும் பந்தோ பந்தாக சிறையில் அடைக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பின் நான் உங்கள் எல்லோரையும் கைதிகள் உள்ள இடத்திற்கு அழைத்துப் போகிறேன். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு மாயாவிரோதிக்கும் எமக்கும் சச்சரவு உண்டாயிற்று. தெய்வாதினமாக நாம் ஜெயித்தோம்,” என்று மாயாவிரோதி கெம்பிரமான தோற்றத்தைக் கொண்ட வண்ணம் சொன்னான்.

அவனுடைய சொற்கள் உல்லாசப் பயணக் கப்பலில் இருந்து வந்தவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சமாதானத்தைக் கொடுத்ததால் சந்தோஷம் அடைந்தார்கள். அங்கு வந்திருந்த மூன்று ஸ்திரீகளுள் முதன்மையான எழிலைப் பெற்று ஜாஜ்வல்லியமாய் திகழ்ந்து கொண்டிருந்த கோதைநாயகி யம்மான் முத்தைய செட்டியை நோக்கி, “மாயா விரோதியை மறுபடியும் அறைக்குள் அடைத்த பெருமை தங்களுக்கே உரித்தானது. நான் சென்னை போனதும் இந்த விஷயத்தை எனது புருஷரிடம் சொல்லுகிறேன்,” என்று குயில் போல் பேசினாள்.

“தங்களுடைய புருஷர் போலீசில் உத்தியோகமா?” என்று மாயா விரோதி மரியாதையாகக் கேட்டான்.

“ஆம்,” என்று தலை யசைத்தாள் கோதை நாயகியம்மான்.

“சந்தோஷம்,” என்று கூறி விட்டு, மாயா விரோதி எல்லோரையும் பார்த்து, “நீங்கள் யாவரும் முதலில் ஆகாரம் உட்கொள்ள வேண்டும். சிறப்பும் ஆயாசமும் தீர்ந்து போனால் பயமின்றி நான் சொல்லுவதைக் கேட்கலாம். நீங்கள் தங்குவதற்கு இரண்டு அறைகள் தயார் செய்யப்பட்டிருப்பதால் ஆடவர்கள் ஒரு அறையினும் ஸ்திரீகள் மற்றொரு அறையினும் தங்கலாம். ஸ்திரீகளை உபசரிக்க காந்திமதி சிமாட்டி இங்கு வந்து அழைத்துப் போவார்கள்” என்று சொன்னான்.

அக் கப்பலில் ஒரு சிமாட்டியும் இருக்கிறான் என்பதைக் கேட்ட ஸ்திரீகள் மூவரும் அவ்வற்ற சந்தோஷ மடைந்தனர். சௌந்தா கந்தி, உல்லாசி பாய், கோதை நாயகியம்மான் ஆகிய மூன்று சிமாட்டிகளும் மாயா விரோதி குறிப்பிட்ட சிமாட்டிகளைக் கண்டு பேச ஆவல் கொண்டனர்.

அப்பொழுது அழகே உருக்கொண்டு வந்ததோ என்று ஐயுறத்தக்கபடி விளங்கியவளும் காந்திமதி சிமாட்டி என்று சொல்லப் பட்டவளும் ஆன ஒரு இளமடத்தை வந்தாள். அவன் உண்மையில் உயர்வுலகத்தைச் சேர்ந்த சிமாட்டியல்ல. அவன் கனகன் எனும் பைத்தியம் பிடித்த கன்வனோடு சேர்ந்து ஒரு மனிதனைக் கொலை செய்த குற்றத்திற்காக சர்க்காரால் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அந்தமானுக்கு அனுப்பப் பட்டான். அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்த கொலை செய்தது சாதாரணக் கொலையல்ல. அவர்கள் இருவரும் அம் மனிதனைக் கயிற்றுல் கட்டி விட்டு, தமது பற்களால் அவனைக்

கடித்து, சதையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதற்றி, நமனுலகு அனுப்பி வைத்தனர். சரபட்சிணிகன் என்று நாம் சொல்லி விடலாம். சீமாட்டி யென்று கைதிகளால் கூப்பிடப்பட்டான். அவன் மாயா விரோதியை மன தாரக் காதலித்திருந்தான். கணகன் அவனைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளா மல் வெறும் காதலியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்று அபாரமான மனக் கோட்டைகளைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தான். சீமாட்டி எனும் அம் மாத இன்றிரவு மிகவும் அலங்காரமாக உடைதரித்து விருந்தாளிகளை கவ னிக்கவே அங்கு தோன்றினான். மேனாட்டு முறைப்படி கார்திமதி சீமாட்டியை கப்பல் அதிகாரி முத்தைய செட்டி உல்லாசக் கப்பலிலிருந்தும் வந்த விருந்தாளிகளுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். இரண்டு மூன்று கிமிஷங்களுக்குப் பின் விருந்தாளிகள் குறிப்பிட்ட இரண்டு அறைகளுக்குப் போனார்கள்.

ஸ்திரீகளைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுக்குச் சீமாட்டி நல்ல உடை களை எடுத்துக் கொடுத்துப் போட்டுக் கொள்ளுமாறு செய்தான். கைதி யாக இருந்த அப் பெண்மணிக்கு அத்தனை ஆடைகள் ஏது என்று நீங்கள் கேட்கலாம். “ஜலதான்” கப்பலில் சில புதிய துணிமணிகள், சேலைகள் முதலானவை கல்கத்தாவில் இருக்கும் ஒரு பெரிய மனிதருக்கு அனுப்பப் பட்டவை. கப்பல் கைதிகளின் ஆதிக்கத்திற்கு வந்ததும் மேற் கூறிய துணி மணிகளில் ஸ்திரீகளுக்கு வேண்டியன வற்றை மட்டும் கார்திமதி சீமாட்டி எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். அவற்றுள் சிலவற்றை இப் பொழுது விருந்தாளிகளுக்குக் கொடுத்தான். கோதை நாயகியம்மானும் அவனது சிறைகிதையும் சீமாட்டியின் உதாரண குணத்திற்கு வியந்து, புகழ்ந்து, அவற்றை உடுத்திக் கொண்டனர். பின்பு சீமாட்டியோடு சாப் பிடிம் அறைக்குச் சென்றார்கள்.

அங்கு மாயா விரோதி, விஸ்வநாதன், விராயக மூர்த்தி, செங்கோட்டை ஜெமீந்தார் இராஜமன்னார், முத்துசாமி ஐயங்கார் முதலாயினோர் ஸ்திரீகளுக் காக காத்துக் கொண்டிருந்தனர். சிறிது கிமிஷங்களுக்குப் பின் எல்லோ ரும் சந்தோஷமாகவே ஆகாரத்தை உட்கொண்டார்கள். விருந்தாளிகள் முன்பு கொண்டிருந்த பயம் நீங்கியவர்களாய் அதுகவையோடும் கூடிய உண் டியை நன்கு சாப்பிட்டனர்.

உண்டிக்குப் பின் முத்துசாமி ஐயங்கார் மாயா விரோதியை கோக்கி, “நாங்கள் மாயா விரோதியைப் பற்றிக் கூறுவதாகச் சொன்னீர்களே?” என்று ஞாபக மூட்டினார்.

“ஆம். நான் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் யாரும் பயப்பட வேண்டிய தில்லை” என்று அவர்களுக்கு தைரியம் கொடுத்த பின் மாயா விரோதி பின் வருமாறு சொல்லுவற்றான்:—

“உண்மையில் மாயா விரோதியை நான் பார்த்துப் பேசிய வரையில் அவனைப் போல் நல்லவன் யாரும் தில்லை என்று சொல்லுவேன். மிகவும் குணவந்தன்.”

இந்த மாதிரி முத்தைய செட்டி பேச ஆரம்பித்ததைக் கேட்ட விருத் தாளிகள் ஆச்சரியம் அடைந்து விட்டனர். வேலியே பயினைத்தின்ன முற்படு வதுபோல், கப்பலின் அதிகாரியே மாயா விரோதியைப் புகழ்ந்து பேசுவதை

அவர்கள் விரும்ப வில்லை. மாயா விரோதி அவர்கள் மனதில் எண்ணியதை உடனே அறிந்து கொண்டான்.

“நீங்கள் அவனைப் பற்றி வேறு விதமாக நினைக்க மாட்டீர்கள். அவன் நல்லவனே. சமூக விதிகளால் அவன் கைதியாகக் கருதப்படுகிறான். சரி, நீங்கள் அவனைப்பற்றி எப்படி வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவன் இப்பொழுது கொடிய திமைகளைச் செய்தாலும் குணம் மட்டும் மாற வில்லை என்று சத்தியமாகச் சொல்லுவேன். நான் இப்படிப் பேசுவது உங்க ளுக்கு விநோதமாக இருக்கிறது. அதைப் பற்றி நான் கவலைப்பட வில்லை. அவனையும் அவனது சகாக்களையும் நான் இக் கப்பலில் ஏற்றிக் கொண்டு அந் தமான் போகையில் சச்சரவு—சண்டை—ஏற்பட்டது. செய்வாதீனமாக நாங்கள் கைதிகளை அடக்க முடிந்தது. இல்லா விட்டால் இப்பொழுது நாங்கள் உங்களுக்கு உதவி புரிந்திருக்க முடியாத நிலைமையில் இருந்திருப் போம்,” என்று சொல்லி அவர்களுடைய முகங்களைக் கூர்ந்து கோக்கினான்.

செங்கோட்டை ஜெமீந்தார் முதலாயினோர் மாயா விரோதியைப் பற்றி வேறு விதமாக நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் னாதலால் கப்பித்தான் வேறு விதமாக நினைத்ததைப் பற்றி சத்தேகம் கலந்த ஆச்சரியம் அடைந்திருந்தார் கள். உல்லாசமாகக் கடலில் சுற்றிப் புறப்பட்ட அவர்கள் கைதிகள் கப்பலில் சிக்கிக் கொண்டதற்கு வருத்தம் கொண்டிருந்தாலும் கப்பல் அதிகாரி ஆசார உபசாரத்தோடு தங்களை நடத்தியதற்கு சந்தோஷ முகமலர்ச்சி காட்டினர்.

“நீங்கள், சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு கைதிகளைக் காண்பிப்பதாகச் சொன்னீர்கள். மாயா விரோதியை நாங்கள் பார்க்க விரும்புகிறோம்,” என்று கஸ்தூரிபாய் சொன்னான்.

“நான் உங்களை எல்லோரையும் அழைத்துச் செல்லுகிறேன்,” என்று மாயா விரோதி சொல்லி விட்டு அவர்கள் யாவரையும் அழைத்துச் சென்றான்.

கைதிகள் அடைக்குமிடம் சிறிது வெளிச்சத்தோடு தான் இருந்தது. இரும்புக்கம்பிகளைக் கொண்ட கதவுகள் பெரிய பூட்டுகளால் வெளிப்பக்கம் பூட்டப்பட்டிருந்ததை விருத்தினர் கண்டனர். போர் வீரர்கள் உடையில் மாயா விரோதியின் ஆட்கள் பாரா கொடுப்பதையும் பார்த்தார்கள். ஜெமீந் தார் இராஜமன்னாரும் ஏனைய விருந்தாளிகளும் கொஞ்சம் பீதியுடனே அப் பாரிசம் நடத்து போனார்கள். அங்கு மாயா விரோதி திடும்பிரவேச மாகத் தோன்றி துன்புறுத்துவானே எனும் கொடிய அச்சமும் திகைப்பும் வாட்டி வதைத்து அவர்களை வேளைக்கடலுள் ஆழ்த்தியதால் அவ்விடத்தை விட்டுச் சூழியில் சென்று தயில் கொள்ளவேண்டும் எனும் கருத்தைக் கொண்டவர்களாய் கப்பல் அதிகாரி முத்தைய செட்டியுடன் நடந்து சென் றார்கள். அதே உணர்ச்சிகளை ஸ்திரீகளும் கொண்டிருந்தார்கள். சீமாட்டி அவர்களை தைரியப்படுத்திய வண்ணம் பேசிக்கொண்டிருந்தபடியால் அவர் கள் ஆடவர்களைப்போல் அத்தனை பயத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

கைதிகள் இருந்த இடத்திற்கு வெளியில் கொடிகள் தொங்கவிடப் பட்டிருந்தன. ஏதோ ஒரு பெருத்த வைபவம் பொருத்திய பெரிய மனிதர் விஜயத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்ததனால் அது காணப்பட்டது. அதைப்பற்றி ஜெமீந்தார் கேள்வி கேட்டமையால் மாயா விரோதி பதில்

கொடுத்தான். கைதிகளுக்கும் கப்பல் அதிகாரிகளுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்ததும் அதில் கப்பல் அதிகாரிகள் ஜெயம் பெற்றதும் அதைக் கொண்டாடவே அக் கொடிகள் கட்டப்பட்டனவென்பதும் ஆன பதினை அவன் கொடுத்தது உலர்ச்சக்கப்பலில் இருந்தும் வந்த பிரயாணிகளுக்கு சிறிது தைரியத்தைக் கொடுப்பதாக இருந்தது. "மேலும், இன்றிரவு எனது மனிதர்களுக்குத் தமாஷாக இருக்க உத்தரவும் போட்டுனேன். நடனமும் உண்டு," என்று சொன்னான் மாயா விரோதி.

"சத்தோஷம்," என்று சொங்கோட்டை ஜெமீந்தார்.

"எனது மனிதர்கள் கனியாட்டத்திற்கும் கடனத்திற்கும் நீங்கள் விஜயம் செய்பவெண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்," என்று கப்பித்தான் மாயா விரோதி.

விருந்தாளிகள் எவ்வளவு முடியாது என்று சொல்லுவது? ஆட்டும் என்று பதிலளித்தார்கள். மேலும் ஆசாத்தில் கைதேர்ந்த அவர்கள் கடனத்தில் கலந்து கொள்ளுவதாகச் சொன்னது ஸ்திரீகளுக்கு மிக்க சத்தோஷத்தைக் கொடுப்பதாக இருந்தது. கவலையும் பயமும் கொண்டிருந்த அவர்கள் பொழுது போக்குக்கு வேடிக்கையாக இருக்குமென்ற கருதினார்கள்.

கைதிகள் உண்டிற்குப் போகுமுன் மாயாவிரோதி விஸ்வநாதன் என்பவனை கோக்கி "எல்லாரும் எம்மை எதிர்பார்க்கிறார்களா?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம், கப்பித்தானே," என்று மரியாதையாக கப்பலின் சார்ஜெண்டு விஸ்வநாதன் பதில் கொடுத்தான்.

மாயா விரோதி தனது விருந்தாளிகளை அழைத்துச் சென்றான். எங்கும் அமைதி குடி கொண்டிருந்தது. அதைக்கண்ட விருந்தாளிகள் எதும் பேசாமல் கைதிகளின் உண்டுகளைப் பார்த்தவண்ணம் மெல்ல நடந்தார்கள்.

"தூதிரிஷ்டக் காரர்கள்! அவர்கள் கொடுமை அவர்களை இக் கதிக்கு கொண்டு வந்தது," என்று கோதையாயி யம்மாள் மனம் இரங்கி சிமட்டியிடம் சொன்னான்.

"அவர்கள் வெகு நன்றாக போஷிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்," என்று மாயாவிரோதி மதமொழி சொடுத்தான்.

இரண்டு கிமிஷங்களுக்குப் பின் மாயாவிரோதி ஒரு கைதியைப் பார்த்து, "காண்டி முகத்தோனே! என்ன யோசிக்கிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"இவனைப்பற்றி என்ன?" என்று கஸ்தூரிபாய் ஆவலோடு கேட்டான்.

"இவன் மனைவிக்கு ஆபத்தான நேர்த்து இறந்த போனதற்கு வருத்தம் கொண்டிருக்கிறான்," என்று மாயா விரோதி பதிலளித்தான்.

"ஐயோ! அதன் பொருட்டா! என்ன விபத்தோ?" என்று கஸ்தூரிபாய் விசனத்தோடு கேட்டான்.

"இவன் சந்தாக உருக்கப்பட்ட சயத்தை மனைவிக்கு ஊற்றினான்," என்று அமைதியான தோற்றத்துடன் சொன்னான் மாயா விரோதி.

"ஐயோ! படுபாதி!" என அவனைக் கடித்துக்கொண்டான் கஸ்தூரிபாய்.

"இவனுடைய விசாரணையைப்பற்றி நான் முன்பு தினசரிகளில் படித்தது இப்பொழுது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது," என்று சொன்னார் இராஜமன்னார். அவர்கள் அப்படி வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டே பழைய கப்பல் உத்திரோகஸ்தர்களைக் கைதிகள் என்று நினைத்து உதாசினமாக நடத்திச் செல்லுகையில் உண்மையான கப்பலின் காப்டன் எல்லப்ப செட்டியாருடைய உண்டை யடைந்தனர்.

"இவன்தான் உலகம் அஞ்சும் கன்வன் மாயாவிரோதி" என்று மாயா விரோதி தனது விருந்தினர்களிடம் கூறினான்.

ஜெமீந்தாரும் அவருடைய கண்பர்களும் ஆச்சரியத்தோடும் திகிலோடும் அதையினுள் உட்கார்ந்திருந்த எல்லப்ப செட்டியாரைக் கண்டனர். அப்பொழுது எல்லப்ப செட்டியார் மிகவும் கோபமான நிலைமையில் இருந்தார். கெனாவமும் கண்ணியமும் வாய்ந்த தன்னை ஒரு பெரிய கைதி என்று மாயா விரோதி கூப்பிட்டது அவருக்கு அடக்க முடியாத கோபத்தையும் மனச் சஞ்சலத்தையும் கொடுத்தமையால், அவர் என்ன வந்தாலும் வரட்டும்; உண்மையை உரைத்து விடவேண்டும் எனும் கருத்தால் துண்டப்பட்டார். அவரைப் பார்க்கவந்த ஜனங்களை அவர் பார்த்தார். கைகளில் சங்கிலிகள் பிணிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றை அவட்சியம் செய்வதைப்போன்ற கோக்கத்தோடு நோக்கினார். அப்பொழுது அவருடைய முகம் சிவந்து மங்கலான வெளிச்சத்தில் கோமாகத் தெரிந்தது. அதைக்கண்டு ஸ்திரீகள் பயங்கொண்டனர்.

இராஜமன்னார் முத்துசாமி ஐயங்காரை கொஞ்சம் ஜாடையாகப் பார்த்துக் கண்ணை சிமிட்டினார். அவரும் கண் அசைத்து, மாயா விரோதியைப் பார்த்தார். பின்னர் எல்லப்ப செட்டியாரை நோக்கினார். அதை மாயா விரோதி அனிடில் தெரித்துக்கொண்டான்.

"முன்பு எனது படமும் மாயா விரோதியின் படமும் அடுத்தடுத்து தினசரிகளில் போடப்பட்டிருந்ததை நீங்கள் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறீர்களா?" என்று முத்தைய செட்டி கேட்டான்.

இராஜமன்னாரும் அவருடைய கண்பரும் "ஆம்" என்றனர்.

அப்பொழுது திடீரென்று எல்லப்ப செட்டியார் எல்லோரையும் நோக்கி, "ஸ்திரீ கணவன்களே! என் உண்மையில் மாயாவிரோதியல்ல. கப்பல் அதிகாரி எல்லப்ப செட்டியார். கப்பித்தானாக கடிக்கும் இவனை உண்மையான மாயா விரோதி. அக்கிரமமாக என்னையும் ஏனைய கப்பல் அதிகாரியானையும் இங்கு கைதிகளப்போல் அடைந்த வைத்திருக்கிறான்," என்று உரக்கக் கூவினார்.

எதிர்பாராத விதத்தில் பெருந்த சப்தம் போட்டது ஏனைய கைதிகளைப்போல் கடத்தப்பட்டவர்களுக்கு சக்தி கொடுத்ததுபோல் இருந்தது. எல்லப்ப செட்டியாரைப்போல் எல்லோரும் மாயா விரோதியைப்பற்றி புகார் செய்தார்கள். பல குரல்கள் எல்லப்ப செட்டியார் கூறியதை ஆமோதித்துச் சொன்னது விருந்தினர்களுக்கு ஆச்சரியத்தையும் திகிலையும் கொடுத்தவிட்டதால் அவர்கள் முத்தைய செட்டியின் முகத்தை நோக்கினார்கள்.

(தொடரும்.)

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

சகவரம் ஆனி—கலியுகாதி 5039, சாலிவாகனம் 1860,
பச்சலி 1846-47, கொல்லமாண்டு 1112, ஹிஜரி 1356,
இங்ஙிலிஷ் 1937 ஆ ஜூன்—ஜூலை

ஆனி	ஜூன்	வாரம்	திதி.	நஷத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.																								
1	14	திங்	சுக்16-18	மக22-43	ம22-43அ	மிதுன ரவி நா-20-23																								
2	15	செவ்	சுப்16-20	பூ24-45	சி24-45அ	வியாதியஸ்தர் குளிக்க																								
3	16	புதன்	அஷ்18-18	உத்28-38	அ28-38ம	தானியம் செலவிட [ச																								
4	17	வியா	ரவ21-55	அஸ்34-8	சித்60	மருந்துண்ண; கோடியுடுக்																								
5	18	வென்	தச26-55	சித்40-43	சித்60	தசஹார விரதம்																								
6	19	சனி	ஏகா32-50	சுவா48-8	அ48-8சி	சர்வ, மத்வ ஏகாதசி																								
7	20	ஞா	துவா39-5	விசா55-53	மர60	இராம லக்ஷ்மண துவாதசி																								
8	21	திங்	திா45-28	அனு60	சித்60	சுப முகூர்த்தம் செய்ய																								
9	22	செவ்	சது51-25	அனு8-35	சி3-35மர	குளம் கிணறு வெட்ட																								
10	23	புத	ஓ56-48	கே10-53	சி10-53மர	பௌர்ணமி, ரிஷப பூஜை																								
11	24	வியா	பிர60	மூல17-18	சித்60	<table border="1"> <tr> <td>சனி</td><td>சுக்</td><td>புத</td><td>ஞா</td></tr> <tr> <td></td><td></td><td>கே</td><td></td></tr> <tr> <td></td><td>14-மிது-புத</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td></td><td>17-ரிஷ-சுக்</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td></td><td>28-கன-புத</td><td></td><td></td></tr> <tr> <td>ஞா</td><td>28-தனு-ஞா</td><td></td><td></td></tr> </table>	சனி	சுக்	புத	ஞா			கே			14-மிது-புத				17-ரிஷ-சுக்				28-கன-புத			ஞா	28-தனு-ஞா		
சனி	சுக்	புத	ஞா																											
		கே																												
	14-மிது-புத																													
	17-ரிஷ-சுக்																													
	28-கன-புத																													
ஞா	28-தனு-ஞா																													
12	25	வென்	பிர1-5	பூரா23-0	பிர23-0சி																									
13	26	சனி	துதி4-33	உத்27-35	சித்60																									
14	27	ஞா	திரி6-45	திரு31-3	அ31-3மர																									
15	28	திங்	சது7-50	அவி33-23	சித்60	தானியஞ் செலவிட கிருத்திகை, சர்வ, மத்வ ஏகா கர்ம துவ தசி [தசி பிரதோஷம், மாச நிவராத் சர்வத்திர அமாவாசை, அவ மாகம் ஞெஷியாரம்பம் செய்ய ஆஷாடசுத்தம், சந்திர நெ ரிசனம், ரதயாந்தாதுதியா வைக்கிரகசாந்தி செய்ய மாசசுதர்த்தி விரதம் ஸ்கந்தபஞ்சமி, மாடுவாங்க சஷ்டி, ஜுனீத்திரமஞ்சனம் விஸ்வத் சப்சமி கடக ரவி நா-47-28																								
16	29	செவ்	பஞ்7-38	சத34-25	மர60																									
17	30	புத	சுக்6-13	பூர34-13	அ34-13சி																									
18	1	வியா	சுப்3-35	உத்32-48	சித்60																									
19	2	வென்	அஷ்59-40	ரே30-8	அமி60	தானியஞ் செலவிட கிருத்திகை, சர்வ, மத்வ ஏகா கர்ம துவ தசி [தசி பிரதோஷம், மாச நிவராத் சர்வத்திர அமாவாசை, அவ மாகம் ஞெஷியாரம்பம் செய்ய ஆஷாடசுத்தம், சந்திர நெ ரிசனம், ரதயாந்தாதுதியா வைக்கிரகசாந்தி செய்ய மாசசுதர்த்தி விரதம் ஸ்கந்தபஞ்சமி, மாடுவாங்க சஷ்டி, ஜுனீத்திரமஞ்சனம் விஸ்வத் சப்சமி கடக ரவி நா-47-28																								
20	3	சனி	தச48-15	அஸ்26-23	சித்60																									
21	4	ஞா	ஏகா41-10	பு21-43	சித்60																									
22	5	திங்	து33-23	ஞெ16-23	ம16-23அ																									
23	6	செவ்	திா25-30	ரோ10-28	அ10-28சி	தானியஞ் செலவிட கிருத்திகை, சர்வ, மத்வ ஏகா கர்ம துவ தசி [தசி பிரதோஷம், மாச நிவராத் சர்வத்திர அமாவாசை, அவ மாகம் ஞெஷியாரம்பம் செய்ய ஆஷாடசுத்தம், சந்திர நெ ரிசனம், ரதயாந்தாதுதியா வைக்கிரகசாந்தி செய்ய மாசசுதர்த்தி விரதம் ஸ்கந்தபஞ்சமி, மாடுவாங்க சஷ்டி, ஜுனீத்திரமஞ்சனம் விஸ்வத் சப்சமி கடக ரவி நா-47-28																								
24	7	புதன்	ச●17-30	மிரு4-25	சித்60																									
25	8	வியா	அமா9-40	புன53-18	அமி60																									
26	9	வென்	பிர2-28	பூச49-0	மர60																									
27	10	சனி	துதி56-18	சுப46-5	மர46-5அ	தானியஞ் செலவிட கிருத்திகை, சர்வ, மத்வ ஏகா கர்ம துவ தசி [தசி பிரதோஷம், மாச நிவராத் சர்வத்திர அமாவாசை, அவ மாகம் ஞெஷியாரம்பம் செய்ய ஆஷாடசுத்தம், சந்திர நெ ரிசனம், ரதயாந்தாதுதியா வைக்கிரகசாந்தி செய்ய மாசசுதர்த்தி விரதம் ஸ்கந்தபஞ்சமி, மாடுவாங்க சஷ்டி, ஜுனீத்திரமஞ்சனம் விஸ்வத் சப்சமி கடக ரவி நா-47-28																								
28	11	ஞா	சது48-38	மக44-50	மர44-50சி																									
29	12	திங்	பஞ்47-33	பூர45-23	சித்60																									
30	13	செவ்	சஷ்48-20	உத்47-48	அ47-48சி																									
31	14	புத	சுப்51-5	அஸ்52-15	மர52-15சி	தானியஞ் செலவிட கிருத்திகை, சர்வ, மத்வ ஏகா கர்ம துவ தசி [தசி பிரதோஷம், மாச நிவராத் சர்வத்திர அமாவாசை, அவ மாகம் ஞெஷியாரம்பம் செய்ய ஆஷாடசுத்தம், சந்திர நெ ரிசனம், ரதயாந்தாதுதியா வைக்கிரகசாந்தி செய்ய மாசசுதர்த்தி விரதம் ஸ்கந்தபஞ்சமி, மாடுவாங்க சஷ்டி, ஜுனீத்திரமஞ்சனம் விஸ்வத் சப்சமி கடக ரவி நா-47-28																								
32	15	வியா	அஷ்55-28	சித்58-18	சித்58-8அ																									

தயாராகிவிட்டது! தயாராகிவிட்டது!!

ஸ்ரீமத்

விவேகானந்த சுவாமிகள்

விரிவான திவ்ய சரித்திரம்

(2-ம் பதிப்பு)

இதன் விலை ரூ. 4.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூ. 3.

சுவாமிகளின் அபியற்புதமான சரித்திரமும், அரிய உபதேசங்களும், அனுபவசாரமான கடிதங்களும், மேலான பிரச்சுக்களும் இடையிடை உருவாகிவருகின்றன. சுவாமிகள் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலிய பிரதேசங்களில் பூசஞ்சாரம் செய்து வேதாந்த விஷயங்களை விரிவாக உபந்யசித்த நிமித்த மதத்தை நிலைநாட்டியது இதில் விரிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு விரிவான சரித்திரம் இதுவரை எவராலும் வெளியிடப்படவில்லை.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தீர் சிறந்த தமிழ்நூல் வெளியீடு

நாலடியார் மூலமும்

விளிவான உரையும்.

கோட்டி வீதியாக்-லி. குறுகுத் தேர்வை அவர்களைக்கொண்டு ஓட்டல்.
கீழ் தெளிவாகவுந், விளிவாகவுந் பழைய உரைகளையும் தழுவிய புதிதான
எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் ஒப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

இக் நாலடியார் என்னும் நூலானது, எறக்குறைய இரண்டாயிரம் கரு
வங்களுக்கு முன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஹை
ஸூனியர் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அக்
காண்டியனும் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த தீதி நூலாகும்.
உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்பட்டு
இருக்குமானோடு ஒப்புமை புடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகக்
கற்பனா தீதினை எடுத்துரைக்கக் கூடியது. உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பயன்
படத் தக்க நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் சிங்களுக்கு நூட்
களுள் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடைபடுவனடிய அறம்,
மொருள், இன்பம், விடு என்னும் புகுடார்த்தங்கள் என்னியும் அடைதற்கு
இந்த நூல் வலியுறுத்தியதாகும். மாணவர்களும், மற்றவர்களும் அவசியக்
கடிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'புதுமொழி' என்னும் சிறந்த புலவரொருவர்
என், 'இலம், அதிகாரம் என்னும் பாசுபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரை
விளக்கும் இயற்றி யிருக்கின்றார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் சில
உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று
காண்டுகளையும், பதினெரு இலக்களையும், காற்பது அதிகாரங்களையும், காணுத
செய்யுட்களைப் புடையது.

இந்த நூலுக்கு, முன் புதுமொழி முதலியவர்களால் இயற்றப்பட்ட சில
உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி பயிலுடையோர் படித்தனாத
தக்க மழைநீர் கட்டையில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி புடையாரும்,
சாமானியக் கல்வி புடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடக்கேட்டுத் தெரிந்த
கோள்ளக் கூடியவனவா யிருப்பதாலும் எனவும் தாமே படித்தனாதத் தக்க
விதத்தில் இக்காலத்துக்கேற்ப எளிய தமிழில் தெளிவான உரை கொண்டு
எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்ற பலர் எம்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற்
விசார்த்த, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வரை எழுதி வெளியிடப்
பெற்றிருக்கிறது. இதில் பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரைகள்
எனவர்க்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை எங்கு விளக்கக்கூடிக்
கிதத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் மிகத்
தெளிவாக விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நூல் அமைப்பிற்கு விசேட
வாதமும், முன்னுக்குப்பின் முரணாகவும் பொருள்பட்டிச் சந்தேகங்களை விள
கித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் நீங்குமாறு பொருத்தமாக
மொருள் என் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதிய உரைகளும் ஆங்காங்கே
விசிற்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களின் சரியான மொருள்
விளக்கமும் மயக்கத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு நூல்

களின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீங்கச் சரியான விதத்தில் அவைக்
கடைசியாக இருக்கின்றன. வேறு நூல்களில் விளக்காதிருந்த பொருள்களை
இந்த நூல் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
இதனால் இத்தாலிகளாகிற் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள்
இவ்வரையில் தரணமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தால் முதல்
சிங்களுரையில் ஹைஸூனமதக் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்த தெருதம்
எட்டிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஹைஸூன்களும் காலகட்டில் சில
காலங்களுக்குத் தெரிவித்தவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதிய வரையில் காம்
பட்டிருக்கின்றன. இவர்களைக் குறிப்புக்களும், இலக்கியக் குறிப்புக்க
ளும், தொல்காப்பியம், என்னும் முதலிய இலக்கண நூல் குத்திரக்களில்
உதாரணங்களாகவும், சித்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், கலித்தொகை, சீவகேரி,
குடாமணி கிசண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருஅறந்தாதி முதலிய
இலக்கிய நூற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாகவும் மிகத் தெளிவாக எடுத்த
தக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வரையில் செய்யப்பட்டிருக்
தம் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதனவரை, நாலடியாருக்கு இந்தகைய தெளிவான உரை வெளிவந்த
தில்லை என்பது இதைப் படித்துப் பார்ப்பவர்க்கு எங்கு விளங்கும். இது
புதிதான 18-பேஜ் அளவில் 51-பாடங்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கங்கள்
உடைய அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கிக்
கடிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0.

இதர ஆக்ட் புல்தகங்கள்

தீதிவன் பின்	கு. அ.	காமவரை மொம் உத்தி	கு. அ.
கோட் சட்டம்	8 0	யோகந்தர்கள் சட்டம்	1 0
விதிவன் வ	8 0	இத்ததேச சாட்சி ஆக்ட்	1 0
விதிவன் வ	8 0	தேவந்தான சட்டம்	1 0
விதிவன் வ	2 8	இன்சம் டாக்டர் சட்டம்	1 0
விதிவன் வ	2 0	ஸ்டாம்பு ஆக்ட்	0 12
விதிவன் வ	2 0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0 10
விதிவன் வ	2 0	டிபன்ஷன் சட்டம்	0 12
விதிவன் வ	1 8	கால கிரீனயர் சட்டம்	0 8
விதிவன் வ	1 4	சில ஆக்டிரிபிடி என்சுரோர்	0 4
விதிவன் வ	1 4	மென்ட் சட்டம்	0 2
விதிவன் வ	1 4	கிராமச் சகாதாரம்	0 2

ஐனக நந்தினி இன்பம் சிறந்த தீதி பொக்கிஷம். அறிவை
வளர்க்கும் அரும் புதையல் இதுவே. எளிய
கட்டில் எழுதப்பட்டதால் யாவரும் வாங்கத்தக்கது. விலை ரூபா 1.

ஐனந்தபோதினி ஆபீஸ், நபல் பெட்டி
நா. 167, மதராஸ்.

தயாராகிவிட்டது!

தயாராகிவிட்டது!!

நாவலுலகில் நவீன ஜோதி.

இ ஐ "ஜீவா"வின் "இவ்வலகைத் திரும்பிப்பாரேன்!" இ ஐ இ

(புவனசுந்தரியின் சுய சரிதை.)

நாவலுலகிலேயே இதுவரையில்லாத புதிய சோபையை உண்பண்ணத் தோன்றியிருக்கிறது.

விகடனில் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வந்ததும், 'புத்தக வடிவில் எப்போது வரும்? எப்போது வரும்?' என்று நீங்கள் நேருளாக எதிர்பார்த்திருந்ததுமான இவ்வழிவ கற்பனைக் கதை

இப்போது வெளிவந்துவிட்டது!

பணக்காரர் குடும்பத்தில் நடக்கும் ஊழல்களும், வஞ்சகச் செயல்களும், பயனற்ற ஆக்கிலக் கல்வியைக் கற்றதன் பயனும், மேலாட்டின் போலி நாகரிகத்தில் மூழ்கிய மக்கையரின் விபரீத செயலும், வாலிபர்களின் காமக் களியாட்டங்களும், இவற்றுல் சமூகத்திற்கு ஏற்படும் தீமைகளும் நன்கு விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனித வாழ்க்கையில் நடைபெறும் உண்மைச் சம்பவங்களைத் தழுவின கதைப் போக்கின் சிறப்பும்; கற்பனைத் திறனும், இனிய எளிய உரை நடையும் மாவர் மனதையும் கொள்ளுகொள்ளும் என்பது திண்ணம். கதைப் போக்கிற்கேற்ப ஆங்காங்கு சித்திரப் படங்கள் இப் புத்தகத்தை அலங்கரிக்கின்றன. இது சுமார் 260-பக்கங்களுக்கு மேற்கொண்டது.

இதன் விலை அணு 14.

இன்றே ஆர்டர் செய்யுங்கள்!

சே. இராஜா சேட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை.

சந்திரசேகரி.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. உலகாளுபவரும் இவர்களை ஆறிலும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமைமிக் கிருமை, கேடு நின்றபோர் செலவு, கடவுளை எம்பினோர் கையிடப்படாத துறவிய பன அரிய விஷயங்கள் இதில் விளக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைக் கைக்கடியதாசவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விரித்திசெய்யக்கூடியவை இதனே.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

மதிமோச விளக்கம்.

(சுச இராஜகேபோல பூபதி அவர்கள் இயற்றியது)

ஆன்ரோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.

223-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-வீதோதமனை சித்திரப்பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டது. உயர்ந்த தீக்த கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமமே தழைத்தோங்கி வளர்ந்தவந்த மகா புண்ணிய பூபதி அவர் மாதகண்டத்தில், கலிகாலத் தொடங்கியதிலிருந்து, மனிதர், கால கடம்பட்டு, மன மாறுபட்டுத் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தையை யிழுத்தி அதன்மத்தில் செலுத்தி வருவதால் அறநெறி குறைத்து மறநெறி வளர்ந்து வருகின்றது. அதற்கேற்ப வஞ்சகமும், குதும், பஞ்சமா பாதகமும் அகற்றித் தூசா செஞ்சமும் படைத்த மனிதரே கான்தோறும், காடுகள் தோறும், ஊர் தோறும், வீடுகள்தோறும் மலிந்து, விரோதம் விரோதமான பருமோசம், கதிமோசம், சிதிமோசங்களையும், குது வஞ்சனைகளையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இதற்குமுன் கண்டும், கேட்டபிரத கண்ணிற்ற மோசநாசச் செயல்கள் எங்கும், என்றும் தூதனம் தூதனமாகத் தோன்றி அதியற்புத்ததுடன் வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றன; அகற்றாத சித்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்து சிலுக்குவோராய் அற்புதமாக உற்பவித்து மலையை விழுங்கிய மகாபேதகப் தோல வளர்ந்து சிறந்து ஜெகஜ்ஜாலப்பாட்டாயும், அண்டப்பாட்டாயும் திகழ்ப் புளுகராயும் பரவி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செயல்களால் குதுவாதறியாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்களவே தீர்வை. வியாபாரத்தொழில் முழுவதிலும் மோசம்; விவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறைகளிலும் ஒப்பில்லா மோசம்; வித்தையிலும் மோசம்; தோட்டக்கையிலும் மோசம்; வைத்தியத்திலும் மோசம்; மாத்திரிகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றுக்கடையிலும் மோசம்; கப்பல் தும் மோசம்; ரெயிலிலும் மோசம்; நீதிச்சபைகளிலும் மோசம்; தேசச் சேவைகளிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், கீட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; நாட்டிலும் மோசம்; காரத்திலும் மோசம். இப்படியே மனிதர் தலை நீட்டு மிடங்கனெல்லாம் மோசமயமாகவே கிஞ்சிதம் தின்றன. உலக முழுவதும் இவ்வாறே மோசம் கிறைந்ததா யிருப்பதனாலே, கஞ்சகமற்ற மனிதர் துன்பத்திற்குன்னாதிச் சதா சர்வகாலமும் சஞ்சலம்கூடுகின்றனர்; இத்தகைய மோசநாச வலையினின்றும் தப்பித்தற்கு மார்க்கம் காணாத கங்களாய்த் தவிக்கின்றனர். ஆகவே, இந்தப் பருமோசப் பெரும் பாதாவைத் தீர்ந்த மனிதர் கீழ்த்து மயங்காமல் தப்பித்துத்தற் கேதவாயிருக்கும்படி, உலகத்தில் உலகமும் எண்ணிற்ற மோசச் செயல்களெல்லாம், இப்புத்தகத்தில் மிக்க விளக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

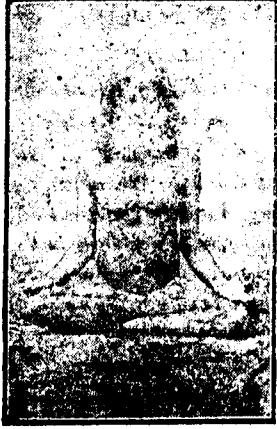
இது இவ்வளவு பயன் சிரத்தா யிருப்பதனாலேயே இதன் மூலத் கதர்ப்புக்களும் வெகு சீக்கிரம் செலவாகி இப்போது இக் கான்காம் கதிரும் வெளியிடப்பட்டுக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாசமான காப்பிகள் செலவாகிவிட்டன; சொற்பக் காப்பிகளே இருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை அணு 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி 65, 167, மதராஸ்.

ஜீவப்பிரம்மைய வேதாந்த ரகஸ்யம்.

கடப்பை ஸ்ரீ பாமஹம்ஸ ஸக்சிதானந்த யோகீஸ்வரர்

கடப்பை ஸ்ரீ பாமஹம்ஸ ஸக்சிதானந்த யோகீஸ்வர ரவர்களால் எழுதப்பெற்ற 10-ம் பதிப்பு "ஜீவப்பிரம்மைய வேதாந்த ரகஸ்யம்" என்னும் நூலில் வேதங்களினுடைய வம், ருஷிகளினுடையவம், அரும் பெரும் ரகஸ்யங்களை யெல்லாம் திரட்டி, வேதங்கள், உபநிடதங்கள், ஸ்ரீ பகவத்கேத இன்னும் அரிய பெரிய கோனாய் எடுத்துக் காட்டி யாவரும் உணருமாறு மிக எளிய நடையில் எழுதி யுள்ளார். இதன்றியும் கடவுள் எப்படிப் பட்டவர்; அவர் எங்கு என்ன ரூபத்துடன் இருக்கின்றார்; அவரை அறிவது எப்படி என்பதையும் தெரிவித்திருப்பதுமே யல்லாமல், கோவில்களிலுள்ள மூல விக்ரிசங்களுடைய சுவாமிகளுக்கு தேவகாய்களை உடைத்துக் கற்பூரமேற்றி ஏன் கும்பிடவேண்டுமோ அதன் ரகஸ்யமும் இன்னும் அநேக ரகஸ்யங்களையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

டை. யோகீஸ்வரர் அவர்களால் எழுதிய நூல்கள்.

அநேக தேவ ரகஸ்யங்களும், அநேக படங்களும் அடங்கிய பத்தாம் பதிப்பு "ஜீவப் பிரம்மைய வேதாந்த ரகஸ்யம்"	ரூ.	அ.
உயர்ந்த காவிகோ பைண்டு ...	...	4 0
மேற்படி நூல் இங்கிலீஷ் முதற்பாகம் ...	...	2 8
"ஜீவப் பிரம்மைய ராஜயோக சாரம்ருதம்" தெலுங்கு 3-ம் பதிப்பு	4 4	
ஸ்ரீ கிருஷ்ணாஜுன சம்வாத ரூபமாய் எழுதிய ஸ்ரீ பகவத்கேத நான்காம் பதிப்பு	...	2 4
மேற்படி தெலுங்கு பகவத்கேத ...	...	2 4
ஸ்ரீ கபீர்தாஸ் சரித்திரம் மூன்றாம் பதிப்பு	...	2 4
மேற்படி தெலுங்கு கபீர்தாஸ் சரித்திரம்	...	2 4
யோகாப்பியாசம் செய்ய வேண்டிய முறைகளை உபதேசிக்கும் நூல்	1 8	
மாயையின் ரகஸ்யார்த்தம் வெளிப்படுத்தி மனதை நிறுத்தும் நூல்...	0 8	
தத்துவ பரிசோதனை அன்னதான பலன் என்னும் நூல் 3-ம் பதிப்பு	0 8	
சரீர தேவாலய ரஹஸ்யார்த்த பாரிஜாதம் இது மிகவும் நிரோஷ்டமான நூல்	...	0 6
மேற்படி தெலுங்கு சரீர தேவாலய பாரிஜாதம்	...	0 6
இச் சூலாசிரியரின் பூர்வ ஜன்ம இச் ஜன்ம சரித்திரம் 3-ம் பதிப்பு...	0 6	
மனோ ஒட்டத்தை நிறுத்திக் காட்டும் நூல்	...	0 4
மேற்படி மனோ ஒட்டத்தை நிறுத்திக் காட்டும் நூல் இங்கிலீஷ்	...	0 4
ஸ்ரீ சக்சிதானந்தர் தமிழ்ப் பாமாலை	...	0 4

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ 167, மதராஸ்.

தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம் இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான நூல். இதனை ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை உறுமை பென்னும் இறுமையை வாழ்வில் குடிகாட்டாதவர்களை ஏனென்ற மக்களாய்ப் பித்த நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொள்ளுபவர்களுடைய இறுமையாக விளங்குமா என்பதில் ஸ்தம்பிதம். இந்த நிரந்தரம் துஷ்ட நிரஹ நிகழ்பரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் எந்தவிதமும் அர்ச்சனைகளும் இதன் கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுகாணியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்துவ உபதேசம் இதுவகண் காணலாம்.

உபதேசங்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் உபதேசம் ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இப்பா நன்மையளிக்குமென்பர் பெரிதோர் இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூபா 4.

ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசன சங்கிரகம்

(சப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு) இதன் விலை ரூபா 3.

ஸ்ரீ இராமர் பட்டாபிஷேகம் ஆர்ப்போன் படம் சேர்க்கப்பட்டதமிக்க நீருத்தங்கனோடு கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இது சோந்ப காப்பகனே அச்சிடப்பப் நருக்கின்றன. இதுவிலை மூலதகம் வேண்டியவர்கள் மூன்றோ எழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

ஸ்ரீ இராமபிரான் சரிதையை விரித்துக் கூறும் இந்த இராமாயணமானது திக்க புண்ணிய கதை பென்பது உலகநிரந்த விஷயம். இதனைப் பாராணசூ சேனதாதுண்டாகும் பயங்கள் அனவிடந்கரியனவாம். இதனைப் எத்திரதையுடன் படிப்பவர்கு உலகத்தில் விரும்பக்கூடிய பொருள்களெல்லாக் கைகூடும்; உயர்ந்த அறிவுண்டாகும்; கீர்த்தி அதிகரிக்கும்; மோகத்தை அடையும் மார்த்தம் எற்படு. இலக்குமி கடாசு முண்டாகும்.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்

இரண்டாம் பதிப்பு. தபால் கொள்ளைக்காரர்கள்

அல்லது அந்தரக் களவு.

(மிக்க அபூர்வமான துப்பறியும் நாவல்.)

புரீமாள் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

இதில் கல்வியும் புத்தி சாமர்த்
தியுமுடைய ஒருவன் இர
யில்வே தபால் இலாகாவில்
இருந்துகொண்டு ஒருவரும்
கண்டறியாதபடி கொள்ளை
யடிப்பது மிக்க வியப்பாக விரு
க்கும். துப்பறிபவன் அக்கொள்
ளைக் கட்டத்தாரிடம் சிக்கிக்
கொண்டு தப்புவதும், கடைசி
யில் அவன் இக்கன்னரைப் பிடி
க்கக் காட்டும் சாமர்த்தியமும்
பின்னும் வியப்பை யளிக்கும்.
இது நாணயமான கடிதத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

இதன் விலை அனா 14.

ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்வபோதினி

பாவரும் குருவின் உதவியின்றி எளிதில் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையைக் கற்க
இது தமிழ் நாட்டினருக்கு ஒரு பெரிய உதவியாகும். தேவநாகர் எழுத்துக்
களும், அவைகளின் உச்சாரணங்களும் முதலில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்
றன. பதங்களுக்கு அர்த்தங்களும், நூதங்களுக்கும், ஸமாஸ அர்த்தங்களும் கொ
டுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொஞ்சம் புஸ்தகங்களை கைவசமிருக்கின்றன.

இதன் விலை ரூ. 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி 167, மதராஸ்.

“பிடோ” வீவர் கைக்கெடியாசம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” வீவர் கைக்கெடியாசம்
சார்க்கு அழகாகவும், சரியான டைம் காட்டும், ரிவிண்ட் ரோ
ல்டு கைக்கெடியாசம் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்ற
போதில்லை. கெடி 48 கைக்கெடியாசம் இனமாகச்
சேர்த்து அனுப்பப்படும். இனம் சங்கிலியுடன்
கையாசம் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாப் கொஞ்சம்
உடனே எழுதுங்கள்.

அபிராமி வாட்க கம்யென், கெடிபா சிபாரிசன், மதராஸ்.

புலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத
சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

அமிர்த சஞ்சனி லேகியமும்,

அயக்காந்த செந்நூலும்

முறையாய்ச் செய்த
அயக்காந்த செந்
நூத்தைக் காட்டி
வம் தேகபலத்
தைத் தரும் ஓளட
கம் வேறென்று
மில்லை.

வினம்பரம்.

இதைக் கண்ணுயர்
கைவாங்களை!

இந்த லேகிய ம்
நூர்கள் சார்க்கு
மானவையல்ல. அபா
மான பலத்தைத் தர
உடிய சக்தி அவை
தள்ளவை. உயரிய
நிலைமை மீ வர
கிச் சாப்பிட்டால் ஓ
தடவையிலேயே இவ
ரின் விசேட குண
க்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களை நிவர்த்தியாகும் முக்கிய விவாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போர்வையும் அங்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளிரோகம், குளமரோகம், பித்தபாண்டி, கைகால் முடக்கு, ஒலிவாய்வு, பித்த ஏப்பம், கொஞ்ச தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிச்சம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுவின்மை, மேக உணர்ச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்சல், இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்பட்டதக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சூரத்த வியாதிகளைப் பத்தே லேகியில் போக்கி சப்த கரம்புகளுக்கும் முதுகேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதிடிறங்கு மிஞ்சின இலேகிய பல்பம் வெறெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாக விசுவசிக்கலாம். இதல்லாமல் தேவத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேவத்தடிப்புகள்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தீண்டோதுகைத்தைத் தாசாளமாய் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை முதலாவதாய்க்கையென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். கிட்டி இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிகழ்விக்கும் என்றும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாள் உறுது வாங்கி உண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாங்கு பிழைத்தவன் பொருத்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்து உதிர்போதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உண்டவரே தரப்பட்டவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உண்டவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்களுக்கு கல்ல பலம் வரும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து கண்டவர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாளைக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கண்டவர் இவற்றிக்கு வாங்கிய பணம் வாய்ஸ் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டி நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுது நீக்கிவிடும். அப்படி நீக்கித் குணம் ஏற்படாவிடில் காங்கள் அதற்கு உத்திரவாதிகளாவோம். யாங்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களைக் கண்டவரோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக இவையிட்டுடோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொருத்தமடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியத்தொத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் எமது லேகிய செந்தூரங்களைச் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாவிடிகளுக்கக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேநாள் தருவித்துப் பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

வாசாதிக்க நோஷத்தினாலாவது, தாப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமையானியினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெத்தகாரணத்தினாலாவது பலவிதத்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகரோகமியம், வலிமை, அதரு முதலியவற்றை அங்குக்குக் கொடுத்த அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யுமென்பதில் சந்தையிலை. வெளிநூர் கணவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு அம்பிக்கை வைத்த ஒரே ஒருநாள் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் ஐயமியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பத்தியமே கிடையாது. எந்தமகன் உண்டாகும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருத்து சாப்பிடுவோது கவி அநி

வன் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட ருபி, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிச்சக்கடிய விதமாகத் தாமதம் செகராமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் மகனாதிசன் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், செவ் முதலியவைகள் எவ்வகையிலுந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊட்டை, மேகமெல்லாம் குரியாகக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது கறுத்தப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்க்கைப் பரியத்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏககாலத்தில் ஒத்தகையாய் சாப்பிட்டுவந்தாராகையானால், அவர்க்கு உதிகும் மக்கள் மிகுந்த தேகமே தேவையாவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அருகியம். இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போட்டேஜ் அனா 8-ஒரே நடவை 48-நாள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போட்டேஜ் உள்பட ரூ. 4-பிஞ்சு, சிக்கப்பூர், கெட்டால் முதலிய அயல்காடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருத்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்குலி ரூபா 1-4-0.

8-நாள் மருத்து வாங்குவோருக்கு போட்டேஜ் உள்பட ரூபா 8-8-6. சிக்கப்பூர், பிஞ்சு, மலாக்கா முதலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் திருத்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, தம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரோட் மார்ச்)

கட்டவுடனே விலைப் பத்திரம்! அழுதான் சரிப்பாக!
இதில் குணமில்லையென்று நீர்ப்பிப்பனிக்கங்க 100-பாகஸ் இலம்.

எமது காட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒன்றொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளவுதமாகும். இது ஆங்கில பூனானி தயிர் வைத்திய சிபுனர்களால் கண்டு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை எங்கட கைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சந்தும் குறையாது. தேன், எட்டிவாங்கு காலி, செய்யாள், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிந்தோர் இதன் சகமடைத்திருப்பது பிரத்தியக் அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் உறுதியைக் கொள்கிறோம். இது இரண்டுநாள் மருத்துகடையது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருத்தோர் அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுநாள் மருத்தம் தடக்கிய பாக்செட் 1-க்கு ரூ. 8. தபாற்குலி ரூ. 4. டஜன் 1-க்கு விலை ரூபா 5. ஏககாலத்தில் 8-பாக்செட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்குலி இலம், வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்மெனி, செ. 5, வெங்கடேசு மேன்திரி தெரு, மதராஸ்

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இந்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய நிரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒத்தைத் தலைவலி, மண்டையிடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்மையில் நீர் ஊதல், சரலெல்வரம், காதுமோய், கலைபாசம், அதிக வெய்யிலினால் உண்டாகும் ரொரோகங்கள், சரிதாபம், மூலம் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுகிற விதமாய்த் திரும்பும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்த வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் கரைத்தமலி கருத்துவிடும். மூலையைச் குவிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத்தையும் உண்டாக்கினாலும் இதற்குரிய சாராய சத்த முதலிய ஆம்சை வசனங்கள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை மிழங்கு புல் முதலிய இந்தியவாசனங்களே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு தடவியில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கரும் புப்பட்டைபோல் பளபளப்பாகக் குத்த ஆலம்விழுதுபோல் சீண்டு வளரும். இவ்

ளும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்த ரூபக சத்தியையும், மூலவகோத்தை ஆள் உண்டாக்கும். சுஷுப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் கடத்த னர்களுக்கும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்வங்கை உள்வங்கைகளில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கியம் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சாஜ் பிரத்தியேகம்

கூந்தல் வளரும் துணி

இதை கல்லெண்ணெய் அல்லது தேயிலை எண்ணெயில் கலந்து பிரத்தியேகம் கரிசு குப் பூசுவதால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மைவாய் வளரும். அதில் மோசோத; கண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்வது வருக்கைவிழுத்த இடத்திலும் மயிர் மூளைக்குப் புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபாற்கலி வேத

கண்டோய் மருந்து

இது கண்டோய், கண்டூத்தல், உசல், சீர் வடிதல், மங்கல், அத்திலை விலை கட்டல், சதை வளர்த்திருத்தல், கண் விடப்பு, எரிச்சல், கண் இமை புருவம் இமைகளில் வலி, கண் புடைச்சல் இவைகளைச் குணப்படுத்தும். மாணிக்கங்களுக்கும், ஆழ்ந்த எரிவையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த னவடிதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு ரூபா 8. தபாற்கலி வேத.

தனடைச்சமி கம்பெனி, செ. ரி, வெங்கடேச மேகந்திரி தெரு, மதராஸ்

மேஷ ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாதிரித்திரேய, கிரத்தி, மேக தாமரை, மேக கமைச்சல்கள், மேக இரணம், மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக தூசீர், மேக வெடிப்பு எல்லாவகைகளான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும் பலவித வியாதிகள் திரும்பும். அநேக காலமாக இருக்கும் விபாதி களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து மற்ருகு முறை சாப்பிடவேண்டும். 8-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு ரூபா 1—8—0; மருத்துக்கு ஆர்டர் செய்யும்போது வியாதியின் பூரண நிலவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கவ் தூரி மாத்திரை

மூத்தைகள் முதல் சிறுவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண் டாகும் களை, இருமல், சாரம், தலைப்பாரம், செஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஐந்தோஷம் முதலியவைகள் திரும்பும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூபா 12.

காங்கியூர் என்னும் ஷைய அரி.

கபிருமல், இரைப்பு, அல்லது மத்தகாசம், ஆயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருந்த இருமல், தொண்டை மோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான கஷ்ட இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகரப்பு இருமலினால் தாக்கம் பிடியாமையே, குவிரச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பனியில் கனைவதினாலும் உண்டாகுக் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாடித்தினத்திற் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அக் விசாதினொண்டிருந்தவரை தாக்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி நிராவகத்தை, கால மாலா இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத்

தேகத்தில் வளிய மோசோகங்கள், மேக வாய்ப்பு, தனுவாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், திமிர் வாய்ப்பு, கைகள் விரல்களில் மேகசீர் தங்கிய கோய்கள், கிரத்தி முதலிய கிரத்திப் புண்கள், தடைவாழை படைகள், கக்கனுகோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், கொருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும், இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் சென்கியத்தை உண்டாக்கினி அதிக அனுபவத் திரு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், செம், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்

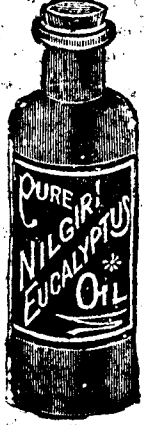
சேதி, இரைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் கனாக்கி வியாதி லைக் கண்டித்துச் சுப்படுத்தக் கூடிய துமாயி உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கலி வேத.

தனடைச்சமி கம்பெனி, செ. ரி, வெங்கடேச மேகந்திரி தெரு, மதராஸ்

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை தினசரி திடமறித்து மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் காசும் பேதியாவியும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் நேரம் தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனா 5

பூகலிப்டல் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபவ கைத்தியராகச் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிரேக்விசா, தேன் முதலிய விஷ ஜுத்துக்களின் கடி, கத்தி வகைகளுக்கும் வெட்டுக் காயங்கள், காய்ப்புக்களுக்குள், தீப் புண்கள், கெட்டுப் போன வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரண்டுகள், இரும்பு, கக்குவாய் இரும்பு, வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்விலை உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, துத்தைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய கோசுகளுக்குக் கைகண்ட ஓஷதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனா 4.

1 ,, 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விந்நப் பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டை காகவும் பசுவை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது கைலமோ கரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-4 மிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு காணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு நுகலட்சணமும் வசிகரமு முண்டாகிறபடி நான் வயோதிகரும் வாஸிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் வாசிலோடு தெரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வாய்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கேட்க முடிந்தால் அக்னி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். கீரடையு, சுகை கடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் குணகரணம் ஆகும். கீரக்கடிப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதனாலும். இவைகளை நீக்கி கல்ல சுத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்திரம் கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராசு.

கர்ணபிந்து

காதில் சிம் வடிதல், காது குத்தல், காது கேள்வி இருத்தல், காதில் கமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துனி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதினுள்ள கோய்களெல்லாம் நீங்கியும். புட்டி 1-க்கு அனா 4. வி. பி. தபாற்கலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடக்கான இடக்களைய துடையின் இடிக்கு, அக்குள், இடிப்பு முதலிய இடக்களில் சிறிது சிறிதாகப் பட்டாந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலுத் தந்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவைதான் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த சரீரத்தில் குரியணக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனா 4. தபாற்கலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராசு.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஓஷதம், உலக சாம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தி குளம் தேகம் மெலிந்த கெஞ்சு தப் போனவர்களுக்கும், கேது வக வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டும் கடிமற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாது விருத்தி காட்டிக்கொண்டு கடிமருத்துகளைச் சாப்பிட்டு குணகாரண பாதவர்களுக்கு இது ஒரு அயித்த மாரும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறலாம். இம்மருத்தை உட்கொள்வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழித்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீர்ண சத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவிருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைந்து முகம் வசிகரமாகும்.

இம் மருத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்ற, கண் என்ன மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். துன்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்ஸ் தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துனி கரைவிடும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துனிகள் கரையிடும் காலமாக இது உபயோகிக்கும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா வேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா வேளையும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விலைக்கு விந்நதேளும். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

சுருஷிதி டிபோ, செ. 1/6 வெங்கடேச மேன்திரி தெரு, மதராசு.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

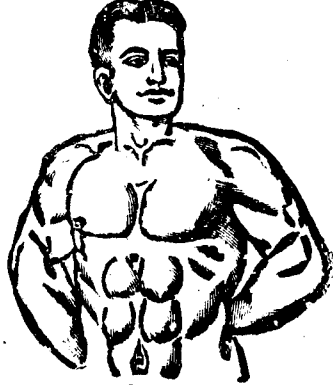
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இரக மல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், மல் வலி, பல்வில சொத்தை, நறு வளர்ந்திருத்தல், வாய்ணம், வாய்காற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் கன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா சும சும வெள்ளும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய மல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 2, 6-டப்பிகள் ரூபா 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக்கு முகத்தைக் குறைத்து அரை பில்லையும், மற்ற நாக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வறிற்றிவிடும் நிறு நிறு வளர்ந்தும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை ரூபா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

வித்திராகனே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகச் சண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதிவிலாவது வேறு எந்த உபாயத்திலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் நோயைப் புஷ்டியாக்கி பலவிரும்பி நிகழுவதில் இது சிகரந்த மருந்தாகும். ஆங்கிலேய மருந்துபடி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமானதாகும். இரும்பு ரோகங்கள் அயத்தங்கத் திராவகம் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுகிறோம்.

இது, கரைந்த மயிலைக் கறுப்பாக்கும், உண்ணத்திலாவது, புழு வெட்டினாலாவது வலிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் நீர் வியாதிகள் நிற்கும். கண்ணெரிசல், கைகால் காந்தல் இவை நிற்கும். இன்னும் இது முகவழிகாத்தை உண்டாக்கும். நேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், எல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், உரம்புகளுக்கு அதிக உறுவைத் தரும். நேகத்தில் எல்ல இரத்தத்தைச் சாப்பிடுகும். காயநோய்களை அணந்தில் நீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா வுண்டாகும் கோகங்களா சிவர்த்திக்கும். சந்த நாதுக்களுக்கும் எல்ல பலத்தைத் தரும் மூலக்குடி மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை நிற்கும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை எல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இரையில்தான் ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேய நிடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவர் 40-நாள் மருத்தை உட்கொள்ளும் படித்தில் அவனுடைய நேகம் கிளிராமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பந்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருத்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருத்து விலை ரூபா 1-12-6.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆன்மலகை சொன்னாலும் சொல்ல வாகும்! அப்பனை பெண்மலகை யாகு மிலை என்மலகைப் போவதென்று கேட்பா யாகில் இயம்புகோன் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால் வளம்பிடுத்தால் புழுதரித்தால் உதிரக் கெட்டால் ஒங்கா பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால் தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தனயாட்டிப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

கந்திரசனின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அகலப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோதி பற்றி இரத்தங்கட்டி விருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திலும் நோதும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி விருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணையைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காக அளவு உண்ணக்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாக் விட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷை குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியை சந்தம்மடுத்தி, மதுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுகூலமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

செலுக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திட கிரந்து உடைத்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயால் சிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருத்து நாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் சிகரந்தது. இதில் கஞ்சா, லவின் முதலிய வாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், காரம்பற்ற போக தகர்ச்சி வாலும் இழந்த பலத்தை இம்மருத்து ஆச்சரியப் படுத்தக் விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சறு சறுப்பையும் கொடுக்கும். கண்ட மருத்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர் வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சாக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு சிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட் டுச் சிறந்த கைபாச செய்காக்கனால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் அனை தெரியும். 20-மாதத்திரைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

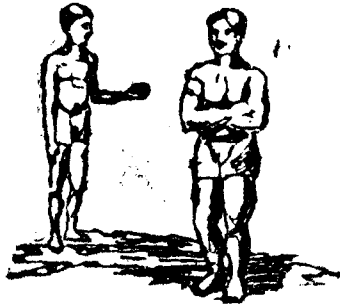
குதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பதவிஷ்டை (குத) கிராமமாக வெளிப்படாமல் காலத்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிற்றுலி, ஜூரம், மார்பு கோய், மயக்கம், கழுத்திலிடி, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறு கீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மார்பு பட்டபென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மந்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் குத சம்பந்தமான எல்லா விபாதினையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விரும்பியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விஷ ரூப 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தலை, இரும்பிலினால் உண்டாகும் இளைப்பாறும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தை குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஓக் வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விஷ ரூ. 1-8-0.

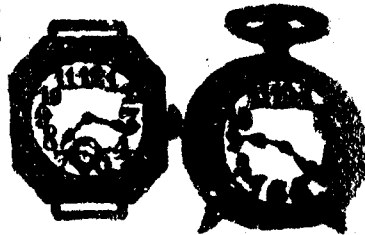
கருவைத் தடுக்கும் ஓளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஓளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செம்மக் கட்டு அகேச பண்டித மேதானினால் பரிசோதிக்கப்பட்டு கந்தாகி மத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் எமது தேசத்தில் வாடிக்குமிஞ்சிய குழந்தைகளைப் பெற்ற குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலதிறைக் கட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொடுத்து நிலை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மைக் கூட ஓளவுதம் தருவிக் கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஓளவுதத் துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விஷ ரூப 2-0-0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனும்!!!

எங்கள் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்கு திறங்களுக்கு மேஜையின்பேரில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம் டீம் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். ஓதும்புகள். விஷ ரூ. 6-4-0.

தபால் உலி பிரத்தியேகம்.

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, சென்னை-2 மேன்டிரி தெரு, கதாசாலை

முதல்தரமான V. H. R. A Quality பெருங்காயம்

அகேசர் உணவை, இவ்வினையும்படுத்தி தீரணிக்கவும் செய்யும் கைக் காலங்களால் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்த்தைத் தணர்த்தும் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்காயம் உயர்த்தையும், வியாதினைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விஷ சாசனாஜம் கிட்டத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுவோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராதல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2.

1-இராதல் ரூப 1-1-0.

தபாந்தலி வேறு.

மோகினி பரிமள

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனம் சாமான்கள் சேர்த்து அனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவிக்கொண்டால் இன்னுமலர்த்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு சிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொழிம்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. விஷ அனா 18.

இனம் சாமான்:-1 செண்டுபுட்டி, 1 பெட்டும் படம், 1 ஜவ்வாது பிள்ளை, 1 கைச் சரத்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும்

ரப்பர் பெல்லாரிகள்.

சூத்திரத்தினைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புது கர்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவிகள் வரவரும் உபயோகிக்கலாம்.

செ-1, ஷீட் 1க்கு ரூ. 1-12-0. செ. 2, ரூப 1.

செ. 3, விஷ அனா 12. செ. 4, விஷ அனா 8.

ரப்பர் பெல்லாரி.

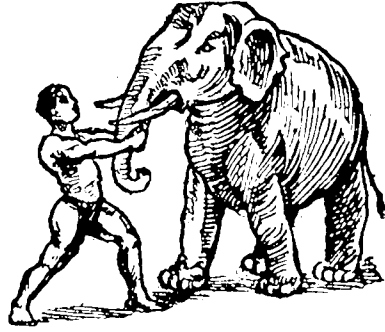
சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்த கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்ற கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபாரிசு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்விவ பெனாரியை எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்காக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் கீழ்க்கண்ட அனுப்பப்படும். விஷ ரூ. 2 4 0 செ. 2, ரூ. 2 0 0

சத்தனாத்த டிபோ, செ. 1/6, சென்னை-2 மேன்டிரி தெரு, கதாசாலை.

ஜீவாதார சஞ்சீவி திராவகம்

இது தங்கம், அயம், மற்றும் சில சத்துப் பொருள்களைச் சேர்த்து அனுபோக முறையில் தயார் செய்யப்பட்டதாகும். சரீரத்திலுள்ள தசாடிசனும் தளர்ந்து பலம்குறைந்து அகால மரணத்துக் குன்னாகும் கொடிய விபத்துக்கு இத்திராவகம் கைகண்ட சஞ்சீவியைப் போன்றது. இது சரீரத்திற்கு சுருந்தைக் கொடுத்து, ஆயுளை விரித்துச் செய்து, பலவீனம், கைகால் நயச்சல், சோம்பல், தேகம் மெலிதல், ஜீரணக் குறைவு, புளியேற்பம், பசியின்மை, ரூபக் குறைவு, தைரிய மின்மை, தாது கஷ்டம், கண்டமாலை, மலச்சிக்கல், காய்புத் தளர்ச்சி, மார்கோய், சரீரம் வெளுத்தல் முதலிய வியாதிகளை ஒரு வாரத்திற்குள் மாந்திரீகம்போல குணப்படுத்தும். இதுவரையில் எந்த வைத்தியர்களாலும் கண்டு பிடிக்கப்படாத அடிவாதம் இதுவே என்பதை இதை உட்கொண்ட ஐந்து நிமிஷத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

குழந்தைகள் முதல் பெரியோர்கள் வரையிலும் உபயோகிக்கலாம்.
புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1—0—0 புட்டி 3-க்கு விலை ரூ. 2—8—0

அமெரிக்கன் ரிங்வொரம் கிரீம்

சரீரத்திலும், இடுப்பிலும் மற்றப் பாகங்களிலும் தோன்றி அதிக கமைச் சிலையும், தொத்திராவையும் உண்டாக்கும் சகல படைகளுக்கும் இது கைகண்ட அடிவாதம். முகத்தில் தோன்றும் தேம்பல், வங்கு முதலியவற்றை உடனே போக்கும். இதற்கு சிகரான மருந்து வேறே கிடையாது. சரீரத்தை மிகுதுவாயும், அழகுடையதாயும் செய்வதில் இது இனியற்றது.

புட்டி 1-க்கு விலை அனா 8. 3-க்கு விலை ரூ. 1—4—0.

இமயகிரி சஞ்சீவித் தைலம்

இது உண்குக்கும் மேலுக்கும் உபயோகிக்கக்கூடிய சிறந்த ஓஷதம். ஜலதோஷம், தொண்டை நோய், தலைவலி, கழுத்து நோய், ஜூரம், ஜன்னி, பிடிப்பு, வார்த்திபேதி, கழை திருமல், இரைப்பு, அஜீர்ணம், வயிற்றுவலி முதலான வியாதிகளை உடனே கண்டிக்கும். இதன் சிறந்த குணத்தை அனுபோகத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

புட்டி 1-க்கு விலை அனா 8. புட்டி 3-க்கு விலை ரூபா 1—4—0.

மயிர் போக்கும் சூரணம்

இந்த சூரணத்தை ஜலத்தில் கலந்து மயிர் போக்கவேண்டிய விடத்தில் தடவி உலர்ந்தபின் உடனே 5-நிமிஷம் பொறுத்த கழுவிடும் மயிர் போய் விடும். புட்டி 1-க்கு அனா 8.

கவாமி நீலையம், 1/6, வெங்கட்டேசு மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாஸ்திரம்

உலகத்தில் சினைத்துக்கொள்ளுங் காரியங்களையும், அவற்றின் பரிபாலனங்களையும் அறிந்து சொல்லும் மார்க்கங்கள் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விலை அனா 8.

கிராமக் கோர்ட்டிகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888-ஆம் ஆண்டு 1-வது ஆக்ட்.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராமக் கோர்ட்டிகளில் (கிராமக் கோர்ட்டிகளிலும் கிராமப் பஞ்சாயத்த்கோர்ட்டிகளிலும்) நடக்கும் சட்ட திட்டத்தைக் குறித்த ஆக்ட், 1920-ஆம் ஆண்டும், 1929-ஆம் ஆண்டும் ஏற்பட்ட சிறுத்தவர்களுடன் ஆக்ட்டையும் அதன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமாக கிராம மேஜஸ்திரேட்டு ரெகுலேஷன்களையும், இராம சட்டங்களையும் அனுபந்தங்களுடன் சேர்த்து விசுவான உரையுடன் எனிய தமிழ் நடைபில் சென்னை ஹைகோர்ட்டு அட்டோகேட்டிகள் ம-ச-அ-பூ, K. ஜகன்னாத சாஸ்திரியார், G.A. B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A. B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதன் விலை ரூபா 1—8—0.

சந்திரகேசரி ரூ. 1-4-0 | மலையாளபகவதி ரூ. 1-0-0
அன்பானந்தன் „ 1-4-0 | மேனாமினுக்கி „ 0-8-0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம்

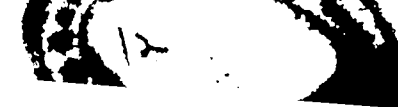
(உண்மையான இன்பதூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற்குப் பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சித்தரவில் ஆன் பென் இருபாலரும் சிறிதளவு சம்பந்தமாகவும், இன்னாழ்வார் சம்பந்தமாகவும் அறிபடுவனடிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவாக அடைபிடி, கருங்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆனந்தபோதினி வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்பதும் நூல்கள். 182529

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம் 2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம் ...	1	0
இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம் 2	0	மதனாதி ராமசுந்தரம் ...	2	0
மனவாழ்க்கையின் மர்மங்கள் 2	4	ரஜிமதனசுந்தரம் ...	1	0
மாதர் சீதி ...	1	மாயாஜாவிநோதம் ...	1	0
இன்ப இன்பரகசியம் ...	0	மனோவிய சாஸ்திரம் ...	1	8
சந்திர புருஷ நத்துவம் ...	8	சந்திர புருஷ ரகசியம் ...	1	8
முத்தத்தின் மர்மங்கள் ...	8			

விவாசுந்தரி என்ன புத்தகம் நூல்களிலே, மதராஸ்.

ஆனந்தபொதீனி குயில், தபால்பெட்டி கே. 167, மதநாஸ்.

சுரணி-மீழ்ந்த ஸ்தலியார்

ஆனந்தபோதினி சூயிஸ், தபால்பேட்டி. கே. 167, மதராஸ்